

- [ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΗ](#)
- [ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ](#)
- [ΚΥΠΡΟΣ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ](#)
- [ΣΕ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟ ΚΛΟΙΟ Ο ΑΞΙΩΝΑΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ](#)
- [Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ](#)
- [ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΔΡΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ](#)
- [ΟΦΕΙΛ ΤΟΥ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ](#)
- [Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΜΗΝΥΕΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΑ](#)
- [ΘΕΣΕΙΣ](#)
- [ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ \(ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΑ-ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ\)](#)
- [ΑΠΟΦΕΙΣ ΕΠΙ ΣΧΕΔΙΟΥ ΕΠΙΔΥΣΕΩΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ](#)
- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Η απειλή του νέου πολέμου δια την εξουδετέρωση του Ιράκ, του κακού Σαντάμ Χουσεΐν, της δεύτερης χώρας, μετά το Αφγανιστάν των τρομοκρατών Ταλιμπάν και της Αλ Κάϊντα του Μπιν Λάντεν, εκ των χωρών του «άξονα του κακού» που εκτρέφει και εξοπλίζει τη διεθνή τρομοκρατία με μέσα και μεθόδους των αποκαλούμενων ασυμμέτρων απειλών, έχει κορυφωθεί και εκβιάζει την ανθρωπότητα δια να αποδυθεί σε αγώνα διεγκυστίνδας πολέμου και διπλωματίας.

Η κλιμάκωση του «προληπτικού πολέμου», δια την εθνική ασφάλεια των ΗΠΑ, εισήλθε στην τελική ευθεία, αφού έχουν συγκεντρωθεί στο θέατρο των μελλοντικών επιχειρήσεων οι αναγκαίες δυνάμεις και τα απαιτούμενα μέσα και υλικά. Η πρόσφατη κήρυξη μέτρων συναγερμού στις ΗΠΑ και στη Βρετανία μάλλον αποσκοπεί στον επηρεασμό της κοινής γνώμης υπέρ του πολέμου.

Η παγκόσμια υπερδύναμη των ΗΠΑ, η συνοδοιπόρος Βρετανία, η επιτηδείως ουδέτερη Τουρκία, το Ισραήλ και άλλοι συναινούντες δια το έπαθλο της νίκης σε θέση μάχης κατά του καθειμαγμένου Ιράκ. Τα αίτια βαθύτερα, γεωπολιτικά, γεωστρατηγικά και νεωστί γεωοικονομικά. Αφορμή η μη συμμόρφωση του Ιράκ στην απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, του ψηφίσματος 1441, δια την καταστροφή μέσων και εγκαταστάσεων όπλων μαζικής καταστροφής και τη διευκόλυνση του έργου ελέγχου των επιθεωρητών του ΟΗΕ.

Ποιος όμως είναι ο σκοπός του πολέμου ; Το γόητρο των ΗΠΑ, το Ιράκ, Ο Σαντάμ Χουσεΐν, το Ισλάμ, τα πετρέλαια, η εξουδετέρωση της τρομοκρατίας ; Μα όλα αυτά μπορούσαν οι ΗΠΑ με τους συμμάχους των να τα επιτύχουν με τον κατά κάποιο τρόπο δικαιολογημένο πόλεμο του 1991. Φαίνεται όμως πως και στην προκειμένη περίπτωση επαληθεύεται ο γενικός κανόνας της υπάρξεως των αιτίων ενός νέου πολέμου στη συνθήκη ειρήνης του προηγούμενου, στη συνθήκη εκχειρίας του πολέμου του Κόλπου.

Η παρατηρούμενη διστακτικότης ενάρξεως των επιθετικών επιχειρήσεων οφείλεται αναμφισβήτητα στην προσπάθεια αναζητήσεως συμμάχων και συνενόχων, που προς το παρόν δεν αποδίδει, διότι οι εκθέσεις των επιθεωρητών είναι διφορούμενες, ο απόηχος της 11^{ης} Σεπτεμβρίου του 2001 και η εκτέλεση μιας αντίστοιχης έκτασης ενεργείας φαντάζουν μακράν.

Έτσι η Γαλλία, η Γερμανία και το Βέλγιο του ΝΑΤΟ και της ΕΕ διαφοροποιούνται ίσως σκοπίμως και αναζητούν, με συμπαραστάτες τη Ρωσία και την Κίνα στο

Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, ειρηνική επίλυση του προβλήματος, καθ' όν χρόνον πλειάδα εταίρων και νεοφωτίστων ακόμη στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ τάσσονται ανοικτά στο πλευρό των ΗΠΑ με απροσδιόριστες επιπτώσεις στη συνοχή και στην προσπάθεια σύνθεσης κοινής εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής.

Συνεπώς ο προετοιμαζόμενος «προληπτικός πόλεμος» απειλεί το Ιράκ, υποσκάπτει τα θεμέλια των οργανισμών του ΟΗΕ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, καθόσον η συνοχή, οι αποφάσεις και η χρησιμότης αμφισβητούνται. Εισάγει καινά δαιμόνια στη διεθνή κοινότητα. Διαιρεί φυσικά τη διεθνή κοινότητα, που εναγωνίως οδηγείται σε διαδηλώσεις ειρήνης, διατρανώνοντας τη θέληση των λαών δια ελευθερία, δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα και ειρηνική επίλυση των διαφορών, διαμηνύοντας προς τις ΗΠΑ την ανάγκη αυτοσυγκράτησης και τον κίνδυνο απομόνωσης και προς το Ιράκ την άμεση συμμόρφωση προς τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Πληγωμένη και η ευρισκόμενη σε ύφεση διεθνής οικονομία. Κερδισμένοι του πολέμου θα είναι οι πολεμικές βιομηχανίες και η ματαιοδοξία του ηγεμονισμού.

Είθε, απ' αυτή την αδιέξοδο πορεία της διεθνούς κοινότητας, η Ελλάς να εξέλθει άτρωτη και οι παγκόσμιοι οργανισμοί να διέλθουν ανώδυνα την κρίση, να αναπτύξουν σχέσεις αλληλεγγύης και εμπιστοσύνης και να διαμορφώσουν τις ασφαλιστικές δικλίδες, οι οποίες θα παγιώσουν την ειρηνική επίλυση των αναφυομένων διαφορών με όπλα το δίκαιο, την παιδεία, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ασφάλεια και την ισόρροπη ανάπτυξη.

Είθε, ακόμη ο Σαντάμ Χουσεΐν να μπορέσει να συναισθανθεί το μάταιο ενός καταστρεπτικού δια το Ιράκ πολέμου και προτάσσοντας το συμφέρον του λαού του να συμμορφωθεί και να απομακρυνθεί εθελοντικά από την ηγεσία της χώρας του, προκειμένου να αποπλίσσει τα χέρια των ΗΠΑ και ενδεχομένως να αποφύγει τη διεθνή και εθνική καταδίκη του ομογαλάκτου του και μοιραίου δια την Γιουγκοσλαβία Μιλόσεβιτς. Οι ηγέτες έρχονται και παρέρχονται, κρίνοντας την κατάλληλη στιγμή της αποχώρησης εκ της Αρχής, ενώ οι λαοί και τα έθνη παραμένουν.

Παρά τούτα η απειλή του πολέμου επικρέμεται και οι παράγοντες εκτιμήσεως του χρόνου ενάρξεως των πολεμικών επιχειρήσεων και οι αντοχές της διεθνούς οικονομίας συμπιέζουν ασφυκτικά τα περιθώρια αναβολής.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ.....

«Τις Πταίει ;»

Της Δέσποινας Κορωναίου

Μέλους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

«Τις πταίει;» Σημαντική ερώτηση γραμμένη από το χέρι του επιφανούς πολιτικού ανδρός Χαριλάου Τρικούπη σε δύσκολες μεν εποχές αλλά που ήταν περίοδοι τεράστιων ανακατατάξεων για τη χώρα μας.

Κάνοντας μια προσπάθεια να συντάξω την σκέψη μου και να βάλω σε μια σειρά την σημερινή πραγματικότητα, ανατρέχω σ' αυτόν τον τίτλο, που συμπτωματικά, πρόσφατα, τον άκουσα από το στόμα διακεκριμένου ιστορικού σε συζήτηση γύρω από ιστορικά πρόσωπα του τόπου μας.

«Τις πταίει» λοιπόν ; Για κάθε τι που συμβαίνει, κάποιος οπωσδήποτε φταίει. Αλλά συνήθως, όλοι βγάζουμε ή προσπαθούμε να βγάλουμε τις ευθύνες από πάνω μας, βρίσκοντας δικαιολογίες παντός είδους, μερικές αληθείς, οι περισσότερες αληθοφανείς, άλλες άστοχες, και το πλείστον – δυστυχώς - τραγικά ψεύτικες. Και εάν ακούς αυτές τις δικαιολογίες από άτομα που δεν επηρεάζουν την ζωή σου, το μέλλον σου, την ιστορία σου, τότε δεν πειράζει και πολύ. Όταν όμως αυτές οι δικαιολογίες βγαίνουν από στόματα προσώπων που παίζουν καθοριστικό ρόλο στον τόπο, και επομένως και στη δική σου ζωή, ε, τότε είμαστε για κλάματα. Και γίνομαι πιο σαφής :

Την τραγωδία της Κύπρου κανείς δεν την ξεχνά. Ο Αττίλας μπήκε στο νησί και το σάρωσε. Χάθηκαν ζωές Ελλήνων, καταπατήθηκαν περιουσίες, μπήκαν διαχωριστικές γραμμές. Και βέβαια, ακόμη δεν μπορούμε να καταλάβουμε «τις πταίει». Οι μεν τα ρίχνουν στους δε, γίνονται συζητήσεις επί συζητήσεων, οι «καλοί» μας γείτονες αλαλάζουν. Δεν τους φτάνουν αυτά που πήραν, θέλουν κι' άλλα. Εμείς όμως προσπαθούμε ακόμη να βρούμε «τις πταίει». Και αφού δεν μπορούμε να το βρούμε, στο τέλος πετάμε κι' ένα «...θα το βρουν οι ιστορικοί του μέλλοντος» και ξεμπερδέψαμε.

Το νέο φρούτο που μας προέκυψε είναι οι εκβιασμοί. Εκβιάζονται, λένε, πρόσωπα «υψηλού κινδύνου», (επιχειρηματίες πολλών κρατιών), και όχι μόνο. Τώρα βγήκαν καινούργια νέα. Εκβιάζονταν και κληρικοί που βρίσκονται στις υψηλότερες βαθμίδες της ιεραρχίας, με αντάλλαγμα την σιωπή των εκβιαστών.

Σιωπή γιατί ; Για να μη «βγουν στη φόρα» άπλυτα από την προσωπική ζωή των εκβιαζομένων. Και αυτοί πλήρωναν. Γιατί ; Τι είχαν να φοβηθούν ; Ονόματα τρανταχτά της ελληνικής κοινωνίας πλήρωναν για να μη τους «αγγίξει» η 17N. Έτσι, απλά, χωρίς να το εξετάσουν. Από φόβο και μόνο. Και πλήρωναν, αλλά δεν πήγαιναν στους αρμόδιους να το καταγγείλουν. Το θυμήθηκαν τώρα, εκ του ασφαλούς, αφού οι φερόμενοι ως τρομοκράτες της 17N κάνουν διακοπές στον Κορυδαλλό. Το θυμήθηκαν τώρα που ξέσπασε η διαμάχη παραγόντων ποδοσφαιρικής ομάδας. Θα μπει, λένε, το μαχαίρι στο κόκαλο. Εδώ γελάνε. Γιατί το κόκαλο έχει και μεδούλι, το οποίο είναι πολύ νόστιμο!! Μήπως τελικά τίποτε δεν θα γίνει ; Μήπως λίγη φασαρία στην αρχή και μετά...άκρα του τάφου σιωπή ; Εδώ λοιπόν δεν αναρωτιόμαστε «τις πταίει» για την κατάντια ;

Καθημερινά, περνώντας από την οδό Καποδιστρίου και Γ' Σεπτεμβρίου, πονάει η ψυχή μου βλέποντας νέα παιδιά - δεν θα είναι πάνω από 20-25 ετών – να ζητιανεύουν, για να φάνε, δήθεν, «μια μπουκιά ψωμί». Και όλοι το ξέρουμε, το βλέπουμε, ότι είναι ναρκομανείς, οι οποίοι παραπαίουν και ζητιανεύουν όχι για να φάνε αλλά για να εξασφαλίσουν τη δόση τους που θα τους ταξιδέψει, για άλλη μια φορά, στον δικό τους κόσμο, τον κόσμο τον θολό, που δεν έχει αρχή και τέλος. Και αυτά τα παιδιά είναι πολλά, όχι πάντα τα ίδια, με τυλιγμένα σε βρώμικα κουρέλια τα χέρια και τα πόδια τους που έχουν σαπίσει από τις πολλές τρυπισιές με τις ακάθαρτες βελόνες. Και γι' αυτά τα παιδιά δεν υπάρχει έλεος. Καμιά μέριμνα. Τίποτα. Μόνο ένας δρόμος. Αυτός που δεν έχει γυρισμό. Και δικαιολογημένα αναρωτιέται κανείς «τις πταίει» γι' αυτή την τραγωδία ;

Μας μιλούν για διαφθορά. Από παντού διαφθορά. Βρωμάει ο κόσμος, σαπίλα, σήψη. Κακοτεχνίες, λένε, στους δρόμους. Και ξαφνικά μια τρύπα ξεφυτρώνει στο οδόστρωμα, περνάει το αυτοκίνητο και....πάρτο κάτω ή μάλλον μέσα, με τον άτυχο οδηγό εγκλωβισμένο. Τρέχει η Πυροσβεστική να το ανασύρει – τσαλακωμένες λαμαρίνες πλέον – ευτυχώς όμως ο οδηγός ζει. Ναι, ευτυχώς ο Θεός βοήθησε και ζει ο άνθρωπος. Όλοι λένε «...ευτυχώς ζει» και πάει, τελειώσαμε. Και η ψυχική οδύνη; Και η καταστροφή του αυτοκινήτου; Πως όλα αυτά θα αποκατασταθούν ; Ποιος έφταιξε για την κατασκευή αυτού του δρόμου ; Τι υλικά χρησιμοποίησε ; Ελέγχθηκε, το έργο, από τους αρμόδιους, όταν παραδόθηκε από τον εργολάβο ; Κάποιος ανέθεσε αυτό το έργο στον συγκεκριμένο εργολάβο. Ποιος ; Και, επιτέλους, ποιος θα μας κάνει να αισθανθούμε σίγουροι ότι τα τεράστια αυτά έργα γίνονται με ασφάλεια ; Και η ερώτηση επανέρχεται, «τις πταίει» ;

Βαρέθηκα ν' ακούω τις φράσεις «σφίξτε τα ζωνάρια» και «ένας χρόνος λιτότητα ακόμη». Αλήθεια, πόσα χρόνια τα ακούμε αυτά ; Επιτέλους, πότε θα σταματήσει αυτό το παραμύθι ; Και καλά αυτοί που έχουν μερικά κιλά παραπάνω, σφίγγουν τα ζωνάρια, υπάρχει αρκετό...ψαχνό, υπάρχουν περιθώρια. Αυτοί όμως που έχουν μείνει μόνο με το πετσί και το κόκαλο, τι θα γίνουν ; Λένε : «...δεν υπάρχουν λεφτά για αυξήσεις των μισθών, πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γιατί γίνονται έργα που θα γραφούν στην ιστορία, για την Ελλάδα του αύριο». Καλά όλα αυτά. Όπου

θέλουν όμως αφήνουν την ιστορία στην αναμονή, προχωρούν σε ρυθμίσεις που ευνοούν ορισμένους, και επανέρχονται, αφού όλα έχουν τακτοποιηθεί κατά το συμφέρον τους. Και οι υπόλοιποι ; Σφίγγουν για μια φορά ακόμη τα ζωνάρια. Να το ξαναπώ : «Τις πταίει» για όλα αυτά ;

Και κάτι ακόμη. Δεν είχαμε άλλα θέματα να ασχοληθούμε που καίνε τη χώρα μας ; Το μόνο πρόβλημά μας ήταν να καταργηθεί το άβατο για τις γυναίκες στο Άγιο Όρος ; Είναι τρομερό να παρακολουθείς μία από τις ελληνίδες εκπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να τρέχει και να μη φτάνει και να δίνει μάχη για να σταματήσει αυτή η «τραγική αδικία» που γίνεται στις γυναίκες, να μη μπορούν δηλαδή να μπουν στο Άγιο Όρος όπως οι άντρες. Και ερωτώ : Καλά κυρία μου, γιατί ειδικά εκεί ; Ποιο είναι το πρόβλημά σας ; Χάθηκαν τόσα και τόσα μοναστήρια που, Δόξα τω Θεώ, η χώρα μας είναι γεμάτη ; Γιατί οπωσδήποτε εκεί ; Ποιος είναι ο λόγος ; Δεν υπάρχουν σοβαρότερα θέματα να ασχοληθείτε που καίνε την ελληνική κοινωνία ; Άστεγοι, πλημμυροπαθείς, σεισμοπαθείς, άνεργοι, παιδιά των φαναριών και εκμετάλλευση αυτών, κλεψιές, δολοφονίες και τόσα άλλα τραγικά φαινόμενα. Τι ζητάτε με αυτή την επιμονή σας ; Για να υπερασπιστείτε αυτό το θέμα σας ψήφισε ο ελληνικός λαός ; Ποιος σας επιτρέπει να κινείσθε προς αυτή την κατεύθυνση ; «Τις πταίει» γι' αυτό ;

Όσο πήρε απάντηση ο αείμνηστος Χαρίλαος Τρικούπης στο ερώτημά του άλλο τόσο θα πάρουμε κι' εμείς για όλα αυτά, και άλλα τόσα, και άλλα τόσα, «ων ουκ έστι αριθμός».....

ΚΥΠΡΟΣ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γ. ΚΟΡΑΚΗ

Η αναμενόμενη προέγκριση της Κύπρου για ένταξή της στην Ε.Ε. επιτεύχθηκε. Το γεγονός αυτό είναι πολύ σημαντικό για την περαιτέρω πορεία της Κύπρου για πλήρη ένταξη. Για πρώτη φορά, από την Τουρκική εισβολή και κατοχή, η ανατολή του 2003 βρήκε την Κύπρο σε πλεονεκτική πολιτική και διαπραγματευτική θέση. Η μη υπογραφή του σχεδίου Ανάν για λύση του Κυπριακού στην Κοπεγχάγη που είχε σαν συνέπεια τη διατήρηση εν ζώή της Κυπριακής Δημοκρατίας, προέκυψε ως αποτέλεσμα συγκυριών, όπως, της σύγκρουσης συμφερόντων των Γαλλο-Γερμανών με τις ΗΠΑ και Βρετανία και της σθεναρής αντίστασης των πρώτων στις αόρητες πιέσεις των δεύτερων για καθορισμό ημερομηνίας ενάρξεως ενταξιακών διαπραγματεύσεων στην Τουρκία, της επικράτησης στην Τουρκία των απόψεων των Στρατηγών και του Ντεκτάς και τέλος στην αποτυχία κάποιων

κύκλων στην δική μας πλευρά να ωραιοποιήσουν και να επιβάλλουν το σχέδιο ως λύση. Πρέπει να μην αυταπατώμεθα. Η Ε/Κ ηγεσία ήταν έτοιμη, κατά την άποψή μου, να υπογράψει το σχέδιο εάν συνηγορούσε και η άλλη πλευρά, γιατί πως αλλιώς μπορούν να ερμηνευθούν οι δηλώσεις για «τρελούς διαφωνούντες» και η παραδοχή ότι δεν υπάρχουν περιθώρια διαπραγμάτευσης του σχεδίου υπό τις παρούσες περιστάσεις.

Το σχέδιο Ανάν είναι μια πραγματικότητα που θα την έχουμε μπροστά μας σε κάθε προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού.

Για αρκετά χρόνια πριν από το 1974 η κατάσταση στην Κύπρο είχε διατηρηθεί σε κάποια ισορροπία διότι η Ελληνοκυπριακή πλειοψηφία στο νησί εξισορροπούσαν με την Τουρκική ισχύ στην περιοχή. Από το 1974 και μετά οι Τούρκοι έχουν συντριπτική ισχύ και στην Κύπρο και στην περιοχή.

Η φιλοσοφία του σχεδίου Ανάν που αποτυπώνει αυτή την πραγματικότητα συνίσταται στην πλήρη αυτονομία των Τουρκοκυπρίων με σημαντικά μειωμένη Τουρκική στρατιωτική παρουσία, οι λέξεις κλειδιά είναι η αναγνώριση έναντι της απόσυρσης. Αυτός άλλωστε είναι και ο ιστορικός συμβιβασμός των συμφωνιών κορυφής 1977 και 1979.

Η διχοτόμηση της Κύπρου δημιουργεί ένα διαφορετικό σύνολο προβλημάτων και δεν γίνεται αποδεκτή από το διεθνή παράγοντα γιατί ένα ασαφές σύνορο θα αποτελεί σημείο τριβής μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας και παράγοντα αστάθειας στην περιοχή. Η διχοτόμηση στην Κύπρο δεν μπορεί να έχει καλύτερα αποτελέσματα από αυτά που είχε σε άλλες περιοχές που υιοθετήθηκε (Ιρλανδία – Παλαιστίνη). Άλλωστε οι στρατιωτικές ενέργειες που εκδηλώνονται έξω από ένα συγκεκριμένο και πολιτικά αποδεκτό πλαίσιο δεν νομιμοποιούν τα γενόμενα. Το Ισραήλ προσπαθεί ακόμη να απεμπλακεί από τις συνέπειες του νικηφόρου πολέμου του 1967 και οι στρατιωτικές επιτυχίες των Σέρβων στην Βοσνία δεν τους βοήθησαν να επιλύσουν την κρίση με ευνοϊκή γι' αυτούς λύση.

Από το 1974 μέχρι τις τελευταίες εκλογές στην Τουρκία η πολιτική ηγεσία του κράτους αυτού προσπάθησε να δώσει στρατιωτική λύση και σε άλλα εσωτερικά προβλήματα (πραξικόπημα του 1980, Κουρδικό πρόβλημα, Ισλαμικό κίνδυνο κ.λ.π.). Η ηγεσία που προέκυψε από τις τελευταίες εκλογές πιθανώς να αντιλήφθηκε ότι η εισβολή στην Κύπρο έχει παρεπόμενες παρενέργειες στην επίτευξη του στόχου της ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε. Μπορεί να διαπιστώνεται η ανάγκη αλλαγής προσέγγισης του Κυπριακού προβλήματος, παρεμβάλλονται όμως εμπόδια από τους θεωρητικούς της «στρατιωτικής δημοκρατίας» και ιδιαίτερα από τον εκφραστή της τον Ραούφ Ντεκτάς. Παρά το ότι η πλειοψηφία του «ισορροπημένου», κατά το διεθνή παράγοντα, σχεδίου Ανάν κλείνει προς την πλευρά της Τουρκίας, εν τούτοις ο Ντεκτάς δεν αποδέχεται το σχέδιο και προβάλλει τον ισχυρισμό ότι εφαρμόζει στο Κυπριακό την πολιτική που έχει υιοθετήσει η μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση. (Ο πανούργος Ντεκτάς

είχε προβλέψει τη σημερινή πολιτική εξέλιξη στην Τουρκία όταν πριν από ορισμένα χρόνια ζήτησε και πέτυχε την έκδοση ψηφίσματος για την εφαρμοζόμενη πολιτική του από την Μεγάλη Εθνοσυνέλευση που συμμετείχαν όλα τα κόμματα ώστε σε περίπτωση που προκύψει μονοκομματική κυβέρνηση να μπορεί να επικαλεσθεί τον ισχυρισμό ότι εφαρμόζει Εθνική Τουρκική πολιτική και όχι πολιτική ενός κόμματος).

Το σχέδιο Ανάν στηρίζεται στα αποτελέσματα της εισβολής και όχι στις ανάγκες λειτουργίας ενός συγχρόνου κράτους, εξυπηρετεί τα γεωστρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ και Βρετανίας. Κατοχυρώνεται η φυλετική διαίρεση, δημιουργεί ένα κράτος προτεκτοράτο αφού προνοεί εγγυήτριες δυνάμεις, παραβιάζει ανθρώπινα δικαιώματα, νομιμοποιεί την παραμονή εποίκων, στρεβλώνει το κοινοτικό κεκτημένο με τρόπο που η βιωσιμότητά του να καθίσταται αμφίβολη εάν όχι αδύνατη, παραβιάζει την αρχή της δημοκρατικότητας αφού ανάγει ως ανώτατη εξουσία τρεις ξένους δικαστές.

Όλοι οι Έλληνες θέλουν λύση δίκαιη, βιώσιμη και καθαρή για την οποία αγωνίστηκαν πολλές δεκαετίες. Αν η λύση που θα δοθεί δεν είναι δίκαιη δεν μπορεί να είναι και βιώσιμη και εάν δεν είναι βιώσιμη δεν θα είναι λύση, θα είναι διάλυση. Πιστεύω ότι οι Ε/Κ και Τ/Κ επιθυμούν ειρηνική συμβίωση, συνύπαρξη και συνεργασία. Αν δεν υπάρχει το αίσθημα ασφαλείας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών, τότε η συνύπαρξη θα είναι όνειρο απατηλό. Μέσα σ' αυτές τις αρχές πρέπει να αναζητηθεί η λύση του πολιτικού προβλήματος.

Οι πολιτικοί μας ταγοί στην Ελλάδα και την Κύπρο ισχυρίζονται ότι εργάζονται για δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση χωρίς όμως κανείς, μα κανείς, να εξηγεί το περιεχόμενο αυτής της λύσης. Πιστεύω ότι οι θέσεις πρέπει να εξηγούνται με πειστικότητα στους ξένους επιδιαιτητές και να είναι απόλυτα καθαρές.

Κατά την άποψή μου η δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση πρέπει να διασφαλίζει σεβασμό του διεθνούς δικαίου και των ψηφισμάτων του ΟΗΕ, δυνατότητα εφαρμογής και υλοποίησης του Ευρωπαϊκού κεκτημένου, σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των Κυπρίων και των βασικών και θεμελιωδών ελευθεριών, αναλογικό μοίρασμα εξουσίας στη βάση πλειοψηφίας-μειοψηφίας, κανένα επεμβατικό δικαίωμα σε άλλο κράτος, απομάκρυνση εποίκων, λειτουργικό σύνταγμα (ένα κράτος – μια κυριαρχία – μια ιθαγένεια). Όλες οι άλλες προβλέψεις εξυπηρετούν σκοπιμότητες και λειτουργούν αποσυνθετικά.

Με το περιεχόμενο του σχεδίου Ανάν νομιμοποιείται η Τουρκοκρατία και η διεθνής παρανομία, και συντηρείται η διαίρεση της Κυπριακής κοινωνίας με φυλετικά κριτήρια.

Όπως έχει το σχέδιο δεν πρέπει να γίνει αποδεκτό για λύση του προβλήματος. Μέσω διαπραγματεύσεων οφείλουμε να εξασφαλίσουμε :

- Απομάκρυνση όλων των εποίκων. Ο εποικισμός διεθνώς θεωρείται αδίκημα. Στο αναθεωρημένο σχέδιο λύσης υπάρχει μεγάλη ασάφεια ως προς το θέμα των εποίκων. Γίνεται εισήγηση για παραμονή 33.000 και επιπλέον όσοι έχουν συμπληρώσει το 18^ο έτος και έχουν συνάψει γάμο με Τ/Κ. Με αυτές τις πρόνοιες θα παραμένουν περίπου 44.000 και θα αποχωρήσουν 80.000 (Ο σατανικός Ντεκτάς προνόησε να δηλώσει ότι οι έποικοι είναι μόνο 35.000 «οικονομικοί και άλλοι μετανάστες» και οι υπόλοιποι 80.000 είναι ήδη πολίτες του παράνομου Τ/Κ κράτους). Ποίοι λοιπόν και πόσοι θα φύγουν ; Κανένας. Έτσι στην Κύπρο νομιμοποιείται το διεθνές έγκλημα του εποικισμού με ευρωπαϊκές αλλά και διεθνείς σφραγίδες. Αλίμονο στην Κύπρο και στις μελλοντικές γενιές εάν αποδεχθούμε αυτή την κατάσταση των εποίκων.
- Κατάργηση των συνθηκών εγγυήσεων και επεμβατικών δικαιωμάτων.
- Ελεύθερη διακίνηση και εγκατάσταση προσωπικού, αγαθών και υπηρεσιών σε όλη την Κυπριακή επικράτεια.
- Εξασφάλιση λειτουργικότητας του κράτους με την κατάργηση όλων των περιοριστικών ψηφοφοριών σε όλα τα επίπεδα εξουσιών.
- Κατάργηση των προνοιών που προβλέπουν ειδικές σχέσεις με Τουρκία και Ελλάδα και των προνοιών που θέτουν υπό την έγκριση της Τουρκίας και Ελλάδος οποιαδήποτε εξέλιξη του συστήματος.
- Πρόβλεψη δημοκρατικού συστήματος διακυβέρνησης. Είναι επιβεβαιωμένο ότι τα πολιτικά προβλήματα δεν λύνονται στις δημοκρατίες με δικαστικές αποφάσεις. Το σχέδιο δημιουργεί κράτος δικαστών με περιορισμό της λαϊκής κυριαρχίας. Άλλωστε έχουμε την εμπειρία των Συνθηκών Λονδίνου-Ζυρίχης όπου με τα πρώτα προβλήματα που παρουσιάστηκαν ο ξένος δικαστής έφυγε αεροπορικά από την Κύπρο.
- Ασφάλεια. Η πρόβλεψη για ισοδύναμες δυνάμεις από Τουρκία και Ελλάδα λειτουργεί ενισχυτικά υπέρ της Τουρκίας για λόγους γεωγραφίας. Επιπρόσθετα οι έποικοι που θα παραμείνουν έχουν υπηρετήσει στον Τουρκικό στρατό κατοχής και είναι μια εν δυνάμει στρατιωτική παράμετρος που δεν προσμετράται.

Σταθερά ο Ελληνισμός συρρικνώνεται και ως Έλληνες δημιουργήσαμε την μεγαλύτερη λίστα χαμένων πατρίδων. Πόντος, Ιωνία, Κωνσταντινούπολη, Ίμβρος, Τένεδος, Ανατολική Θράκη, Ανατολική Ρωμυλία, Μοναστήρι, Βόρεια Ήπειρος. Συρρικωνόμαστε γιατί έχουμε μετατραπεί σε καταναλωτική κοινωνία ευρωλιγούριδων (κατά την έκφραση του Αρχιεπισκόπου). Χάσαμε το σθένος να υπερασπιζόμαστε τις πανανθρώπινες αξίες του ελληνισμού, το δίκαιο, το ορθό και το επιβεβλημένο.

Για να μην αυξήσουμε τη λίστα των χαμένων πατρίδων, εφόσον δεν εξασφαλίσουμε μέσω των διαπραγματεύσεων δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση οφείλουμε να μην προχωρήσουμε σε αποδοχή του σχεδίου Ανάν για λύση του Κυπριακού προβλήματος, αλλά να σχεδιάσουμε μεθοδικά και προσεκτικά τις επόμενες άμεσες και μακροπρόθεσμες κινήσεις με στόχο με τη συνεργασία των Τ/Κ να επανοικοδομήσουμε την Κυπριακή ανεξαρτησία, ένα Κυπριακό Κράτος, που να στηρίζεται στις αρχές της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου.

Το 1992 απορρίψαμε τις ιδέες Γκάλι που διεπνέοντο από την ίδια φιλοσοφία χωρίς να έχουμε εξασφαλίσει τον ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό.

Είναι η ώρα να τερματισθούν οι ωραιοποιήσεις και ευσεβοποθισμοί και να αντιμετωπίσουμε χωρίς παρωπίδες την πραγματικότητα. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να κάνουμε τις σωστές διαπιστώσεις και να ακολουθήσουμε κάτω από τις επιβαλλόμενες συνθήκες τη σωστή πολιτική.

Να ζητήσουμε από τους κυρίους που ενδιαφέρονται να λύσουν το πρόβλημα να εφαρμοσθούν οι αρχές που εφαρμόζονται και στα δικά τους κράτη, οι αρχές της Ευρώπης.

Όπως όμως μας δίδαξε ο Σωκράτης «μέχρι να κυβερνήσουν οι φιλόσοφοι ή να φιλοσοφήσουν οι Κυβερνώντες η πόλη θα κινδυνεύει».

Εγράφη την 19-1-2003

ΣΕ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟ ΚΛΟΙΟ «Ο ΑΞΟΝΑΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ»

«Σε δράση οι προετοιμασίες πολέμου κατά του Ιράκ, η προσπάθεια αφοπλισμού της Β. Κορέας και η παρακολούθηση του πυρηνικού αντιδραστήρα και των μεταρρυθμίσεων στο Ιράν».

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. ΛΑΚΑΦΩΣΗ

Η φράση «ο άξονας του κακού» πρωτοεμφανίσθηκε από τότε που την χρησιμοποίησε ο Μπους για να κατατάξει το Ιράκ, τη Β. Κορέα και το Ιράν στο τρίγωνο «κακοποιών». Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει «άξονας», αφού αυτά τα κράτη δεν συνιστούν καν συμμαχία ή συνασπισμό. Χρωματίζονται με το ίδιο χρώμα ενώ παρατηρείται παγκόσμια πανχρωμία κακού.

Με την πάροδο, όμως, του χρόνου ο «άξονας του κακού» κατέληξε να δηλώνει αβίαστα την αναζήτηση και διάδοση από αυτά τα κράτη των Όπλων Μαζικής Καταστροφής (ΟΜΚ) και τον σοβαρό κίνδυνο που προκαλούν αυτά τα όπλα.

Πως αντιμετωπίζεται ο «άξονας του κακού» ;

Ανεξάρτητα από το κατά πόσον τα τρία (3)κράτη είναι «κακοποιά», αυτά καθαυτά παρουσιάζουν κινδύνους. Πως όμως, αντιμετωπίζεται ο άξονας του κακού σήμερα από τις ΗΠΑ ; Προετοιμάζεται πόλεμος κατά του Ιράκ, επιδιώκεται αφοπλισμός της Β. Κορέας με ειρηνικά μέσα και παρακολουθείται η προσπάθεια επανενεργοποίησης πυρηνικού αντιδραστήρα και τυχόν εξέγερση των φοιτητών στο Ιράν.

Περίπτωση Ιράκ

Η Βαγδάτη είχε αρχίσει το πρόγραμμα Πυρηνικών Όπλων (ΠΟ) από τις αρχές του 1970. Δεν κατόρθωσε όμως να παράγει ΠΟ. Το 1981 το Ισραήλ βομβάρδισε πυρηνικό αντιδραστήρα στο Ιράκ (Osirak). Ισχυρίζεται το Ιράκ ότι το πλείστον

των Χημικών και Βιολογικών Όπλων έχει καταστραφεί μετά τον πόλεμο του Κόλπου, το 1991. Όταν οι επιθεωρητές άφησαν το Ιράκ το 1998, υπολογίζεται ότι είχαν μείνει 4.000 τόνοι από προκαταρτικό χημικό υλικό, 17 τόνοι από βιολογικό υλικό και κύρια μέρη πυραύλων. Μετά τους εν συνεχεία βομβαρδισμούς εκτιμάται ότι καταστράφηκαν 12 ύποπτες περιοχές Όπλων Μαζικής Καταστροφής (ΟΜΚ). Οι ΗΠΑ και η Βρετανία ισχυρίζονται ότι αυτό το πρόγραμμα ξεκίνησε και πάλι και αρκετές περιοχές επαναλειτούργησαν και πιστεύουν ότι το Ιράκ έχει ακόμη τέτοια όπλα.

Στο Ιράκ η ομάδα επιθεωρητών όπλων των Η.Ε. ενεργεί επιθεώρηση για να διαπιστώσει την κατάσταση του οπλοστασίου της Βαγδάτης, χωρίς όμως ουσιαστικά αποτελέσματα, προς το παρόν. Ο Σαντάμ προσπαθεί με κάθε τρόπο να μη δώσει αφορμή στον Μπους για την προετοιμαζόμενη κατ' αυτού επίθεση. Έχει επιτρέψει στους επιθεωρητές όπλων των Η.Ε. να εισέλθουν σε ένα από τα παλάτια του και ζήτησε συγγνώμη για την εισβολή στο Κουβέιτ, το 1990.

πρώτη αναφορά του επικεφαλής επιθεωρητών των Η.Ε., Hans Blix, αναφέρεται: «Το Ιράκ δεν ειλικρινά αποδεχθεί την απόφαση των Η.Ε. για τον αφοπλισμό του και ενώ η Βαγδάτη συνεργάζεται στις διαδικασίες, απαιτείται να κάνει περισσότερα στην ουσία και να δείξει ότι έχει τελειώσει το πυραυλικό και βιοχημικό πρόγραμμα». Δεν ζητά, όμως, περισσότερο χρόνο επιθεώρησης. Ενώ ο επικεφαλής της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας, Eli Baradei, δήλωσε ότι δεν υπάρχει απόδειξη ότι το Ιράκ έχει αναβιώσει το πυρηνικό πρόγραμμα και ζητά περισσότερο χρόνο για να επιβεβαιωθεί που είναι η αλήθεια.

Στην

των

έχει

Ο Βlix περιγράφει σε κατάλογο προβλήματα σχετικά με την ικανότητα των επιθεωρητών να επιβεβαιώσουν επαρκώς την κατάσταση του Ιρακινού οπλοστασίου και τις αντιθέσεις στις δηλώσεις του Σαντάμ ότι έχει συμμορφωθεί με τις επιταγές του Η.Ε. περί αφοπλισμού.

Αν και το Ιράκ δήλωσε ότι έχει καταστρέψει το 1991 τη μικρή ποσότητα του τοξικού αερίου VX, ο Βlix δηλώνει ότι έχει πληροφορίες ότι το Ιράκ έχει χρησιμοποιήσει προηγμένη VX ουσία για κατασκευή όπλων.

Αν και το Ιράκ δηλώνει ότι έχει ρίξει 19.500 χημικές βόμβες στον πόλεμο με το Ιράν (1983-88), σε προσφάτως δοθέν έγγραφο της αεροπορίας φαίνεται ότι χρησιμοποιήθηκαν 13.000 από αυτές τις βόμβες. Υπάρχει διαφωνία με το υπόλοιπο των 6.500 βομβών.

Αν και οι ευρεθείσες χημικές κεφαλές είναι κενές, το πλησίον ευρισκόμενο καταφύγιο είναι νέο, που φανερώνει πρόθεση για γέμισμα των κεφαλιών και τοποθέτηση εντός του καταφυγίου.

Αν και είναι γνωστό ότι έχουν παραχθεί 8.500 liters άνθρακα, δεν υπάρχουν πειστικές αποδείξεις για την καταστροφή του.

Αν και το Ιράκ ανανέωσε το πρόγραμμα των πυραύλων, δεν είναι βέβαιο εάν παρήχθησαν πύραυλοι μεγαλύτερου βεληνεκούς από το επιτρεπόμενο από τα Η.Ε. (150 km).

Αν και ευρέθησαν έγγραφα (3.000 σελίδες) στο σπίτι επιστήμονα σχετικά με τον εμπλουτισμό ουρανίου, δεν υπάρχει απόδειξη εάν τα έγγραφα δεν βρήκαν και εφαρμογή.

Αν και δεν βρέθηκε, προς το παρόν, πυρηνικό πρόγραμμα, η πραγματική αλήθεια, όμως, μπορεί να διαπιστωθεί μετά από 6 μήνες συνέχιση της επιθεωρήσεως, δηλώνει ο επικεφαλής των επιθεωρητών για τα ΠΟ.

Η αναφορά των επιθεωρητών είναι ισορροπημένη και μπορεί να χρησιμοποιηθεί και από τις δύο (2) πλευρές για να υποστηρίξουν τις θέσεις τους στα Η.Ε. Η Ουάσιγκτον και το Λονδίνο εκμεταλλεύονται την απόδειξη ότι το Ιράκ δεν συμμορφώνεται με το πνεύμα της αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας (ΣΑ) των Η.Ε. Αλλά η Γαλλία, η Γερμανία και οι Αραβικές χώρες επιμένουν ότι η επιθεώρηση βρίσκεται σε εξέλιξη και απαιτείται περισσότερος χρόνος για την ολοκλήρωσή της.

Πάντως, η υποστήριξη προς τις ΗΠΑ των πρώτων οκτώ (8) Ευρωπαϊκών χωρών (Βρετανία, Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Δανία, Ουγγαρία, Πολωνία και Τσεχία, οι τρεις (3) τελευταίες υπό ένταξη μέλη της ΕΕ) προκαλεί ρήγμα στην ΕΕ, αφού η Γαλλία και η Γερμανία τηρούν ήδη αρνητική στάση προς τις ΗΠΑ. Αλλά

πρόσφατα δήλωσαν ότι υποστηρίζουν τις ΗΠΑ και άλλες δέκα (10) χώρες (τρεις Βαλτικές, Σλοβακία, Σλοβενία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία, Κροατία και FYROM). Όμως, άλλοι που βλέπουν θετικά την υποστήριξη ερμηνεύουν αυτή ότι απέτρεψε το ρήγμα μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ και ότι τελικά και η Γαλλία και η Γερμανία προβλέπεται ότι θα τηρήσουν θετική στάση, ώστε να διατηρηθεί η ενότητα της ΕΕ ως και των ΗΠΑ προς Ευρώπη, πράγμα που δεν επιθυμεί ο Σαντάμ και επιδιώκει τη διάσπαση, προς όφελός του.

Επιπλέον, με δεδομένη την αρνητική στάση της Γαλλίας και της Γερμανίας προς την πολιτική του Μπους, το ΝΑΤΟ επίσης απέτυχε, μέχρι τώρα, να συμφωνήσει στο πως θα αντιδράσει σε τυχόν αίτηση, ίσως τοπικού χαρακτήρα, των ΗΠΑ για στρατιωτική υποστήριξη στην πιθανή επίθεση κατά του Ιράκ και κυρίως προς την Τουρκία που γειτνιάζει προς το Ιράκ και είναι μέλος του ΝΑΤΟ. Αναμένεται η απόφαση του ΣΑ των ΗΕ, μετά από την τελική αναφορά των επιθεωρητών των ΗΕ, την 14 Φεβρουαρίου 2003, που παρά τις όποιες δυσκολίες και αντιπαραθέσεις και μετά από συμβιβασμούς εκτιμάται ότι θα είναι θετική. Η παρούσα σύνθεση του ΣΑ των ΗΕ είναι τα πέντε (5) μόνιμα μέλη, Πακιστάν, Συρία, Βουλγαρία, Γερμανία, Ισπανία, Αγκόλα, Καμερούν, Γουϊνέα, Μεξικό και Χιλή. Απαιτούνται εννέα (9) θετικές ψήφοι, χωρία καμία αρνησικυρία. Πάντως, οι ΗΠΑ έχουν καταστήσει σαφώς ότι η κατάσταση έχει φθάσει στο παρά ένα και σε οποιαδήποτε περίπτωση είναι αποφασισμένες να ενεργήσουν με συνασπισμό δικής τους πρωτοβουλίας.

Εξ άλλου και η αποστολή των επιθεωρητών των ΗΕ είναι δύσκολη. Δεν είναι εύκολο να βρεθούν οι κρυψώνες των ΟΜΚ και των πυραύλων. Η εύρεση αποδείξεων για τα βιολογικά όπλα είναι δύσκολη. Τα κινητά βιολογικά εργαστήρια μπορούν να εκφεύγουν της αποκαλύψεως από δορυφόρους. Κατά ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες, μερικά εργαστήρια έχουν κινηθεί στη Συρία για απόκρυψη.

Συνθετότερο είναι το πρόβλημα με τα χημικά όπλα. Η ανεπτυγμένη πολιτικού τομέα βιομηχανία χημικών ουσιών καθιστά εύκολη την απόκρυψη παρανόμων προγραμμάτων και τη δικαιολόγηση στην περίπτωση που αποκαλυφθεί κάτι ύποπτο, οπότε προβάλλεται άγνοια ή παρεξήγηση και γίνεται προσπάθεια να εμφυτευτεί διχόνοια μεταξύ ΗΠΑ και αντιτιθεμένων στον πόλεμο.

Παράλληλα, οι ΗΠΑ προτείνουν την εξορία του Σαντάμ, για την επίλυση του προβλήματος αλλά αυτός δεν φαίνεται διατεθειμένος γι' αυτό. Με την αναφορά των 12.000 σελίδων προς τα ΗΕ, ο Σαντάμ δηλώνει ότι δεν κατέχει ΟΜΚ και ανακυκλώνει παλαιά γνωστά στοιχεία. Οι ΗΠΑ δηλώνουν ότι έχουν ισχυρές αποδείξεις ότι ο Σαντάμ «ψεύδεται». Εάν ισχύει αυτό, οι «βόμβες θα πέσουν». Ο πόλεμος πριν από τον πόλεμο και η μυστική εκστρατεία πριν από το πρώτο πυρ έχει αρχίσει. Ο ψυχολογικός επηρεασμός άρχισε. Ο Σαντάμ, τώρα, δοκιμάζεται ψυχολογικά με συντονισμένες ενέργειες διπλωματίας, ψυχολογικές επιχειρήσεις

και προωθήσεις στρατιωτικών δυνάμεων. Ο Σαντάμ δεν φαίνεται, προς το παρόν, να κάμπτεται.

Οι ΗΠΑ έχουν αρχίσει και την αναζήτηση πληροφοριακών στοιχείων για την αντιμετώπιση των πυραύλων SCUDS του Σαντάμ. Δεν είναι γνωστό, όμως, τι τύπους και πόσους πυραύλους διαθέτει. Η συμφωνία καταπαύσεως πυρός στον πόλεμο του Κόλπου, το 1991, επιτρέπει την ύπαρξη μόνο πυραύλων βεληνεκούς μέχρι 150 km. Πιθανόν το Ιράκ να διαθέτει σήμερα και άλλους πυραύλους μεγαλύτερου βεληνεκούς.

Εάν ο πόλεμος κατά του Ιράκ αρχίσει οι ΗΠΑ θα νικήσουν χωρίς όμως αυτό να είναι εύκολη υπόθεση και κυρίως για την ειρήνη μετά τον πόλεμο. Ο Σαντάμ για να καλύψει τις στρατιωτικές αδυναμίες του, σχεδιάζει να δώσει τον αγώνα μέσα στις πόλεις. Οι ΗΠΑ αναγκάζονται να διεξάγουν μάχη τύπου Στάλιγκραντ στη Βαγδάτη για ανατροπή του Σαντάμ, με σοβαρές απώλειες και αθώων πολιτών, πράγμα που εγείρει το πολιτικό παγκόσμιο αίσθημα.

Στον επικείμενο πόλεμο χρησιμοποιούνται όπλα υψηλής τεχνολογίας με εξάλειψη όλων των αδυναμιών που παραχωρήθηκαν στις τελευταίες συγκρούσεις. Για πρώτη φορά δοκιμάζεται ο με ψηφιακό σύστημα πόλεμος, με το ψηφιακό Σύστημα Διοικήσεως και Ελέγχου, το παγκοσμίου προσδιορισμού θέσεως Σύστημα GPS και το πλέον εκσυγχρονισμένο Σύστημα Αναγνώρισεως του Πεδίου Μάχης και όλα αυτά σε συμμετέχουσα στον πόλεμο Μεραρχία, που μάλιστα φέρει το ψευδώνυμο «Ψηφιακή» Μεραρχία. Επιπλέον πρωτοεμφανίζονται βελτιωμένα βλήματα ακριβείας J-DAMs (GPS), ειδικές βόμβες κατά καταφυγίων ΟΜΚ, με υψηλή πίεση και θερμοκρασία και ηλεκτρονικές βόμβες (e-bombs) που είναι τα πλέον περίεργα υψηλής ισχύος μικροκυμάτων όπλα (HPMs) κατά καταφυγίων ΟΜΚ, που καταστρέφουν μόνο υλικό και όχι προσωπικό.

Ο υπολογισμός του κόστους της όλης προετοιμασίας ποικίλλει. Εκτιμάται ότι ανέρχεται στο ποσό των 12,5 δισεκ. δολαρίων και επιπλέον 1 δισεκ. δολάρια για κάθε μήνα που τα στρατεύματα αναμένουν για ενέργεια (προσωπικό, λειτουργικότητα και μεταφορά).

Περίπτωση Β. Κορέας

Με πρόγραμμα σε ανάπτυξη 30 χρόνια πριν από την έναρξη ελέγχου από τα ΗΕ των διαδικασιών αναπτύξεως προγράμματος ΠΟ, η Β. Κορέα πιθανόν να έχει ένα (1) ή δύο (2) ΠΟ και δυνατόν να έχει αρκετό υλικό στο εργοστάσιο του πυρηνικού αντιδραστήρα, στο Rongbyon, για παραγωγή τεσσάρων (4) μέχρι πέντε (5) ακόμη ΠΟ.

Η Β. Κορέα έχει παράγει μερικές χιλιάδες τόνους χημικών ουσιών, όπως από μουστάρδα, φωτογένιο, σαρίν και V-τύπου ουσίες. Έχει από το 1980 βιολογικά όπλα, όπως από άνθρακα, τοξικά botolinum και βακτηρίδια χολέρας. Τον Οκτώβριο 2002 αποδέχεται, με δηλώσεις επισήμων, ότι έχει κρυφώς αναπτύξει το πυρηνικό πρόγραμμα. Επιπλέον, πρόσφατα αποσύρθηκε από τη συμφωνία μη διαδόσεως ΠΟ, η οποία μέχρι τώρα την απαγόρευε από το να αναπτύξει πυρηνικό πρόγραμμα.

εμφανής προσπάθεια για παραγωγή ΠΟ από τη Β.Κορέα προκαλεί παγκόσμια ανησυχία. Αλλά με τον πόλεμο στο Ιράκ στον ορίζοντα, οι ΗΠΑ προσπαθούν να συγκρατήσουν την κρίση στη Β. Κορέα, μέχρις ότου αποπλισθεί ο Σαντάμ. Πάντως, δεν αποκλείεται και η έκπληξη από τη Β.Κορέα να συμφωνήσει με την εγκατάλειψη του πυρηνικού προγράμματος, ίσως με οικονομικό και ασφαλείας αντάλλαγμα. Οι ΗΠΑ δηλώνουν ότι δεν διαπραγματεύονται με τη Β.Κορέα, εκτός εάν απαρνηθεί το πυρηνικό πρόγραμμα. Αλλά, σε οποιαδήποτε περίπτωση, μόνο ο διάλογος φέρνει τη λύση.

Εντατικές διπλωματικές προσπάθειες καταβάλλονται για να πεισθεί η Β.Κορέα να εγκαταλείψει τις φιλοδοξίες της για το πυρηνικό πρόγραμμα, ενώ παράλληλα η Ουάσιγκτον επιδιώκει να παραπεμφθεί το θέμα στα ΗΕ. Στη Βιέννη, η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας πρόκειται να συζητήσει, στις αρχές Φεβρουαρίου 2003, εάν το θέμα θα παραπεμφθεί στα ΗΕ. Η Ν.Κορέα, μαζί με τη Ρωσία που συζητούν το θέμα με την Pyongyang, παροτρύνει παράταση χρόνου για τη διπλωματική διαδικασία. Εάν το θέμα φθάσει στα ΗΕ, η επιβολή κυρώσεων

θεωρείται σχεδόν βεβαία, κίνηση για την οποία η Β.Κορέα δηλώνει ότι ισοδυναμεί με πράξη πολέμου.

Εάν η αποτροπή δεν τελεσφορήσει, και με σχεδόν δεδομένο ό,τι η επίθεση κατά της Β.Κορέας δεν ενδείκνυται, είτε προχωρούν οι διαπραγματεύσεις είτε προσβάλλονται οι πυρηνικοί αντιδραστήρες, είτε αφήνεται η Β.Κορέα να αναπτύξει ΠΟ. Στην τελευταία περίπτωση πρέπει και η Ν.Κορέα και η Ιαπωνία να αποκτήσουν ΠΟ, με ολέθριες συνέπειες στην περιοχή.

Κατά ορισμένες διπλωματικές εκτιμήσεις, οι αντεγκλήσεις για τις πυρηνικές δραστηριότητες στη Β.Κορέας, παρουσιάζονται ως αντίδοτο του αντιαμερικανισμού, που πρόσφατα παρατηρείται στη Ν.Κορέα, όπου αρκετοί είχαν εκφράσει την αντίθεσή τους στην παρουσία των 37.000 Αμερικανών στρατιωτών στη Ν.Κορέα. Ακόμη και ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος της Ν.Κορέας, Roh, πριν από λίγα χρόνια, ζητούσε την απομάκρυνση των Αμερικανών. Αλλά τώρα, σ' αυτή την κρίση άλλαξε γνώμη επισημαίνοντας την αυξημένη απειλή της κρίσεως στη χερσόνησο της Κορέας και στη Ν.Α. Ασία.

Παράλληλα, η Β.Κορέα διαθέτει και αναπτυγμένο το πρόγραμμα πυραύλων και εξάγει πυραύλους και στο εξωτερικό, όπως στο Πακιστάν, Υεμένη κ.λ.π. Αναπτύσσει ή διαθέτει διαφόρους τύπους πυραύλων όπως SCUDS και NODONG (σχεδιάγραμμα). Η Β. Κορέα έχει εξάγει πύραυλο «NODONG» στο Ιράν και πιθανόν να έχει αλλάξει τεχνολογία πυραύλων με το Ιράκ.

Περίπτωση Ιράν

Ενώ για το Ιράκ και τη Β.Κορέα οι ΗΠΑ δραστηριοποιούνται ενεργά, στο Ιράν η στάση τους είναι συγκρατημένη. Το Ιράν προσπαθεί να ενεργοποιήσει πυρηνικό αντιδραστήρα, με τη βοήθεια της Ρωσίας, ο οποίος αναβαθμιζόμενος μπορεί να παράγει συστατικά για ΠΟ. Το Ιράκ, στον πόλεμο Ιράκ-Ιράν, το 1980, έχει βομβαρδίσει τρεις (3) φορές πυρηνικό αντιδραστήρα στο Ιράν. Το Ιράν έχει δικαίωμα, βάσει διεθνών συμφωνιών, που έχει υπογράψει, να λειτουργήσει πυρηνικό αντιδραστήρα αφού υπόκειται στους προβλεπόμενους ελέγχους. Αυτή, όμως, η επίβλεψη δεν έχει τόση αξία, εάν επικίνδυνα υλικά παράγονται σε μια χώρα που επιδιώκει την απόκτηση ΠΟ.

Όμως, με το να εντάξει το Ιράν στον άξονα του κακού ο Μπους δυσχεραίνει το Ιράν για εναλλακτική λύση στις πυρηνικές του φιλοδοξίες. Αντ' αυτού οι ΗΠΑ

επιζητούν, με μικρή επιτυχία βέβαια, να πιέσουν τη Ρωσία να μην περάσει πυρηνική τεχνολογία στην Τεχεράνη.

Πρόσφατα, όμως, δορυφορικές εικόνες σε Ιρακινές εγκαταστάσεις στο Busher, φανερώνουν ότι το Ιράν δραστηριοποιείται για την ανάπτυξη του πυρηνικού προγράμματος. Η Τεχεράνη, αντίθετα, αρκείται να επισημαίνει ότι δεν έχει αναπτύξει αυτό το πρόγραμμα και προκαλεί διεθνή επιθεώρηση των εγκαταστάσεών της. Αλλά, οι Δυτικοί διπλωμάτες στην Τεχεράνη υπολογίζουν ότι το Ιράν μπορεί μέσα σε 5-7 χρόνια, να έχει πυρηνικές βόμβες. Το Ιράν επιδιώκει τα ΠΟ, και μάλιστα από την εποχή του Σάχη, επειδή τρεις (3) από τους γείτονές του, Ινδία, Ρωσία και Πακιστάν, έχουν ΠΟ.

Το Ιράν διαθέτει πέντε (5) αντιδραστήρες έρευνας και τέσσερες (4) μη ολοκληρωμένους πυρηνικούς αντιδραστήρες. Έχει αποκτήσει την τεχνολογία των βαλλιστικών πυραύλων από τη Β.Κορέα και έχει δοκιμάσει πύραυλο με βεληνεκές που φθάνει το Ισραήλ, Τουρκία και Σαουδική Αραβία. Στο Ιράν, σήμερα, παρουσιάζεται σημαντική τάση για μεταρρυθμίσεις, με αιώτερο σκοπό την εκδημοκράτηση και την ανοικτή πολιτική. Δεν είναι όμως σαφείς μέχρι ποίου σημείου οι ΗΠΑ είναι διατεθειμένες να βοηθήσουν αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Υπάρχουν, όμως, δύο (2) μέτρα και δύο (2) σταθμά ;

Πρόσφατα, οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν τη νέα στρατηγική για να πολεμήσουν την απόκτηση και διάδοση των ΟΜΚ, με βασικά στοιχεία την «πρόληψη» και «απαγόρευση». Νωρίς, όμως αποδείχθηκε ότι υπάρχει αντίθεση μεταξύ ρητορικής και πράξεως. Τελευταία, οι ΗΠΑ δεν εμπόδισαν την αποστολή πυραύλων SCUDS από τη Β.Κορέα στην Υεμένη. Η Υεμένη, βέβαια, είναι αξιόλογος σύμμαχος στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Ενώ η Β.Κορέα είναι μέρος του «άξονα του κακού».

Άλλοι ερωτούν, τι θα γίνει εάν οι πύραυλοι της Β.Κορέας κατευθύνονται στο Ιράκ ; Εάν αναχαιτισθούν, προβάλλει το ερώτημα, άλλο η Β.Κορέα και το Ιράκ και άλλο η Υεμένη ; Υπάρχουν δηλαδή δύο (2) μέτρα και δύο (2) σταθμά ; Μια εύκολη απάντηση είναι ότι δεν υπάρχει κοινή φόρμουλα αντιμετώπισης των απειλών. Η Β.Κορέα είναι περισσότερο ανοικτή στη διπλωματία, ενώ η Υεμένη είναι χρήσιμη στις ΗΠΑ για την ενέργεια κατά της τρομοκρατίας. Η Υεμένη, όμως, δεν είναι απειλή. Αλλά, με δεδομένο ότι, όπως παλαιότερα τα Κόσοβο για τα Βαλκάνια, η Υεμένη αποτελεί την πυριτιδαποθήκη στην περιοχή, η συνδιαλλαγή κρίνεται ανεύθυνη. Αλλά αυτό το διπρόσωπο παιχνίδι, είναι απαράδεκτο σε ένα ρεαλιστικό κόσμο.

Το κενό στο διεθνές δίκαιο, περιπλέκει ακόμη περισσότερο το θέμα απαγόρευσης, απόκλισης και διάδοσης των ΟΜΚ. Ούτε η Υεμένη ούτε η Β.Κορέα έχουν υπογράψει το «καθεστώς» ελέγχου της τεχνολογίας των πυραύλων, που προβλέπει περιορισμό εξαγωγής πυραύλων με βεληνεκές και γέμισμα του Σοβιετικού πυραύλου SCUD-B, του πλέον διαδεδομένου πυραύλου στην ιστορία.

Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

«Έλληνες γρηγορείτε»!

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Σάλο προκάλεσε στη μικρή κοινωνία της Ερμούπολης Σύρου μια νέα θρασύτατη προκλητική ενέργεια σε βάρος του Ελληνορθόδοξου κόσμου και που κατ'επέκταση συνετάραξε το πανελλήνιο. Συγκεκριμένα, νυχτερινές ώρες της 29/30 Ιανουαρίου 2003 άγνωστοι, πιθανότατα Αλβανοί, σε έναν από τους τρεις ιστούς του Ιερού Ναού της Αναστάσεως στην Άνω Ερμούπολη, υπέστειλαν ένα ιερό έμβλημα της εκκλησίας, τη Βυζαντινή Σημαία και ανύψωσαν σε ελληνικό έδαφος, σύμβολο κυριαρχίας ξένου κράτους, την Αλβανική Σημαία, η οποία επ'αυτής έφερε προκλητικά τις λέξεις «U.C.K.» και «Τσαμουριά». Και σαν να μην έφθανε

μόνο αυτό, ύστερα από δύο ημέρες, πάλι άγνωστοι, νυχτερινές ώρες, έσχισαν την Ελληνική Σημαία που ήταν ανυψωμένη στο 5^ο Δημοτικό Σχολείο Καρδίτσας. Επιπλέον, στο σημείο αυτό, αξίζει να αναφερθεί και το γεγονός που μόλις πριν λίγα χρόνια έλαβε χώρα στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα μεταξύ των εθνικών ομάδων Ελλάδος-Αλβανίας, όταν η συμπαγής και επεισοδιακή μάζα των Αλβανών φιλάθλων πυρπόλησε κατά ιταμό τρόπο την Ελληνική Σημαία, δημόσια, χωρίς να τους ενοχλήσει κανείς, σκηνή που πάγωσε όλη την Ελλάδα από το μέγεθος της εθνικής ντροπής που προκάλεσε.

Και ενώ συμβαίνουν αυτά σε επίπεδο εθνικής ασφάλειας της χώρας, από πλευράς δημόσιας ασφάλειας η εικόνα δεν είναι καθόλου ευχάριστη από τη δράση στο εσωτερικό της χώρας αλλοδαπών και κυρίως Αλβανών κακοποιών. Ενδεικτικά, κατά το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, (τελευταίο τρίήμερο μηνός Ιανουαρίου 2003), διαβάζουμε στον ημερήσιο τύπο : «157,5 κιλά χασίς έφεραν οι Αλβανοί από τα σύνορα», «Οι άνδρες της Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης κατάσχισαν 6 κιλά ηρωίνης που μετέφεραν σε φορηγό 4 Αλβανοί», «Γέμισε

λαθραία τσιγάρα το τελωνείο της Πάτρας. Κατασχέθηκαν 232.000 πακέτα από φορτηγό πακέτα από φορτηγό στο πλοίο «ΑΡΙΑΔΝΗ» από δύο Ελληνοπόντιους», «Γέμιζαν την Αθήνα χασίς και ηρωίνη οι Αλβανοί. Δύο σπείρες διακίνησης εξαρθρώθηκαν», «Αλβανοί εισπράττουν συντάξεις του ΟΓΑ μέσω Αλβανικής μαφίας», κατήγγειλε με ερώτησή μου στην Βουλή ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ Γιώργος Καρατζαφέρης.

Εδώ όμως είναι ανάγκη να επισημανθεί ιδιαίτερα, ότι όλα τα παραπάνω συμβαίνουν σε μία χρονική στιγμή ιδιαίτερα κρίσιμη για τη χώρα μας, αφού τα προγνωστικά των ειδικών για τη σύνθεση του πληθυσμού τα επόμενα χρόνια είναι άκρως δυσοίωνα.

Σύμφωνα με στοιχεία μελέτης του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής, υπολογίζεται ότι το 2015 μετανάστης (από χώρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης), θα είναι ένας στους τέσσερις κατοίκους της Ελλάδας, δηλαδή το 25% του πληθυσμού της! Σήμερα μόνον οι καταγεγραμμένοι αλλοδαποί αποτελούν το 7.5% του πληθυσμού της χώρας. Στην ίδια ως άνω μελέτη επισημαίνεται ακόμη ότι από τις 100.000 γεννήσεις ετησίως στην Ελλάδα, οι 15.000 αφορούν αλλοδαπούς, ενώ κυρίαρχες στη χώρα μας είναι οι ομάδες μεταναστών εργάσιμης ηλικίας (μεταξύ 25 και 44 ετών). Αυτό στην ουσία σημαίνει ότι η Ελλάδα διολισθαίνει προοδευτικά σε μία χώρα γερόντων, σε μία εποχή που το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας σήμερα είναι η υπογεννητικότητα.

Σε επίπεδο ΕΕ τέλος, μόνο το 3.5% του πληθυσμού της ήταν υπήκοοι τρίτων χωρών το έτος 1998, ενώ το ποσοστό των αλλοδαπών ήταν υψηλό σε κράτη της Κεντρικής Ευρώπης.

Μπροστά λοιπόν σε αυτή την ορατή απειλή από πλευράς Δημόσιας και Εθνικής Ασφάλειας της χώρας και παρά τις επισημάνσεις των ειδικών για το μέλλον της Ελλάδας, η κυβέρνηση δεν φαίνεται να έχει συνειδητοποιήσει το μέγεθος του προβλήματος. Αντί να αποδυθεί σε μία γιγαντιαία προσπάθεια εθνικού χαρακτήρα λαμβάνοντας τα ενδεδειγμένα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα, ενισχύοντας προπάντων τις πολύτεχνες οικογένειες και τα νιόπαντρα ζευγάρια, απεναντίας πρόσφατα, με άστοχες ενέργειές της στα πλαίσια της χαραχθείσης νέας μεταναστευτικής πολιτικής της επιτείνει το πρόβλημα σε μια εποχή μάλιστα, κατά την οποία η ανεξέλεγκτη εισβολή των λαθρομεταναστών στη χώρα μας έχει πάρει τη μορφή «γεωμετρικής προόδου» (καλπάζουσα μορφή).

Ειδικότερα, με τη μορφή τροπολογίας σε σχέδιο Νόμου που κατατέθηκε την 9-1-2003 στη Βουλή από τον Υπουργό Εσωτερικών – Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ύστερα από προηγηθείσα συνάντησή του με τον Πρωθυπουργό της χώρας, παρατείνεται μέχρι την 31-6-2003 η προθεσμία χορηγήσεως των αδειών παραμονής και εργασίας για τους μετανάστες αλλοδαπούς που βρίσκονται στην Ελλάδα και έχουν υπαχθεί στη διαδικασία της νομιμοποίησης. Η προθεσμία αυτή έληγε την 31-12-2002 και είχαν προηγηθεί άλλες τρεις παρατάσεις σχετικές.

Επίσης την 30-1-2003, ο ίδιος ως άνω Υπουργός εξήγγειλε, αφ' ενός 720 προσλήψεις προσωπικού για τη στελέχωση των αρμοδίων Υπηρεσιών Αλλοδαπών και Μετανάστευσης (κάπως καθυστερημένα βέβαια), αφ' ετέρου την εφαρμογή του προγράμματος «Μετανάστες στην Ελλάδα», τετραετούς διάρκειας (2003-2006), ύψους άνω των 300 εκατομμυρίων Ευρώ. Το πρόγραμμα αυτό θα περιλαμβάνει όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την αγορά εργασίας, την ενημέρωση σε θέματα υγείας και πρόνοιας, την προληπτική ιατρική και τις πολιτιστικές δεξιότητες και ιδιαιτερότητες, όπως αναγράφονται στον πίνακα παρακάτω :

ΠΙΝΑΚΑΣ

Προγράμματος «Μετανάστες στην Ελλάδα»

ΑΞΙΟΝΑΣ 1 : Υπηρεσίες Πληροφόρησης, Συμβουλευτικής και Εξυπηρέτησης Μεταναστών.

ΑΞΙΟΝΑΣ 2 : Ανάπτυξη και Προώθηση των Ευκαιριών Επαγγελματικής Ένταξης των Μεταναστών στην Ελληνική Αγορά Εργασίας.

ΑΞΙΟΝΑΣ 3 : Πολιτισμική Ένταξη των Μεταναστών στην Ελληνική Κοινωνία.

ΑΞΙΟΝΑΣ 4 : Εκπαιδευτικές – Επιμορφωτικές Παρεμβάσεις στο Πλαίσιο της Κοινότητας με Απώτερο Σκοπό την Ένταξη των Μεταναστών στην Ελληνική Κοινωνία.

ΑΞΙΟΝΑΣ 5 : Αναβάθμιση της Παροχής Υπηρεσιών Υγείας και Προληπτικής Ιατρικής σε Ομάδες Μεταναστών.

ΑΞΙΟΝΑΣ 6 : Δημιουργία Υποστηρικτικών Δομών για την Αντιμετώπιση Εκτάκτων Αναγκών, την Υποδοχή και Προσωρινή Στέγαση των Μεταναστών.

Με τις πρόσφατες αυτές ενέργειές της, η Ελληνική Κυβέρνηση, δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να ομολογεί την προχειρότητά της, όσον αφορά την έλλειψη επαρκούς μελέτης του προβλήματος των μεταναστών στη χώρα μας και την έλλειψη υποδομής και οργάνωσης των συναρμοδίων υπηρεσιών, οι οποίες εκλήθησαν να εφαρμόσουν την νέα μεταναστευτική πολιτική της χώρας.

Μάλιστα δε, εξ αιτίας των εν λόγω ελλείψεων, συσσωρεύτηκαν τεράστια προβλήματα στις Νομαρχίες και στις νεοϊδρυθείσες Υπηρεσίες Αλλοδαπών και

Μετανάστευσης του κράτους, π.χ. ανυπαρξία εξειδικευμένου και επαρκούς προσωπικού, ελλείψεις σε τεχνολογικό εξοπλισμό και μέσα, ατέλειωτες ουρές, πολύκαιρες καθυστερήσεις ενέργειας, άνθιση κυκλωμάτων «μεσαζόντων και επιτήδειων», αθέμιτες συναλλαγές-δωροληψίες κ.λ.π.

Υπενθυμίζεται χάριν της ενημέρωσής, ότι με το Νόμο 2910/2001 «Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική επικράτεια. Κτήση της Ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση» και τον συμπληρωματικό-τροποποιητικό Ν 3015/2002, η Κυβέρνηση καθιέρωσε στη χώρα μία νέα μεταναστευτική πολιτική, τελείως διαφορετική από την προϋσχύουσα, για την αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων που δημιουργήσε το οξύ μεταναστευτικό ρεύμα προς την Ελλάδα. Με την μεταναστευτική αυτή πολιτική, θεωρητικά η Κυβέρνηση αποσκοπεί, αφ' ενός να ελέγξει τη ροή του μεταναστευτικού ρεύματος και να θέσει κανόνες νόμιμης διαμονής των λαθρομεταναστών στη χώρα και ταυτόχρονης απασχόλησης. Παράλληλα επιζητεί να εξασφαλίσει σ' αυτούς τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τη δυνατότητα εντάξεώς τους στην ελληνική κοινωνία, προσαρμοζομένης της πολιτικής αυτής στις νέες τάσεις και σύγχρονες αντιλήψεις, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί σε διεθνές επίπεδο και ιδιαίτερα στην ΕΕ σχετικά με το όλο θέμα της μετανάστευσης.

Πέραν των ανωτέρω όμως, οι προαναφερθείσες ενέργειες της Κυβέρνησης αποτελούν συνέχεια σειράς άλλων που προηγήθηκαν με την ψήφιση και εφαρμογή των Νόμων 2910/2001 και 3015/2002, μιας συνέχισης των διευκολύνσεων και «εκπτώσεων» προς τους αλλοδαπούς με τη θέσπιση χαλαρών και ήπιων κανόνων δικαίου, οι οποίοι, με συνοπτικές διαδικασίες, εύκολα, ανώδυνα, συλλήβδην και αδιακρίτως, διευκολύνουν την νομιμοποίηση των πάσης φυλής, εθνικότητας και θρησκευματος αλλοδαπών και τη μόνιμη εγκατάστασή τους στην Ελλάδα. Όμως με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η δυνατότητα εγκατάστασης σε ελληνικά εδάφη και δη σε ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές μας των αλλοδαπών εκείνων, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από λιμοκτονούσες χώρες του Βαλκανικού της περιγύρου με αλυτρωτικές διεκδικήσεις και εδαφικές βλέψεις σε βάρος της Ελλάδας. Ιδιαίτερα μάλιστα αυτούς, (άνω των 300.000 που ήδη συγκεντρώνουν χαρακτηριστικά μειονότητας), της όμορης Αλβανίας, της οποίας τα επεκτατικά σχέδια περί «Μεγάλης Αλβανίας» ήδη έχουν εκδηλωθεί απροκάλυπτα και βρίσκονται σε εξέλιξη, και περιλαμβάνουν ολόκληρη την περιοχή της Ηπείρου μαζί με τους Νομούς Φλώρινας και Καστοριάς, θέτουσα ευθέως πλέον θέμα Τσαμουριάς και Τσάμηδων (U.C.K, U.C.C., Απελευθερωτικός Στρατός Τσαμουριά, κ.λ.π).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο κίνδυνος δημιουργίας «θυλάκων» μειονοτήτων, εθνικών ή θρησκευτικών, είναι περισσότερο ορατός παρά ποτέ, με ότι αυτό δυσμενές συνεπάγεται για την εθνική ασφάλεια της Ελλάδας, με την ευρύτερη του όρου έννοια, δηλαδή, την εθνική ταυτότητα, την εθνική συνοχή, τη δημόσια υγεία, την εθνική οικονομία, τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και την εθνική άμυνα της χώρας. Και όλα αυτά μάλιστα, σε μια εποχή κατά την οποία η διεθνής συγκυρία

είναι δυσμενής (όχι ευνοϊκή) για τα εθνικά μας συμφέροντα και δίκαια. Ευνόητο τέλος είναι ότι ο κίνδυνος μεγιστοποιείται, όταν μεταξύ των αλλοδαπών που διαβιούν στην Ελλάδα (συνήθως παρασιτικά ή εγκληματικά), περιλαμβάνονται και αλλοδαποί-υπήκοοι των «αρπακτικών» γειτόνων μας, όπου προεξάρχουν η πολυπληθής μάζα των Αλβανών (συγκεκριμένα και Τσάμηδων), των φίλα προς αυτούς Τούρκων και λοιπών μουσουλμάνων, οι οποίοι, όχι μόνο δεν έχουν ελληνική συνείδηση, αλλά σκέπτονται και ανθελληνικά, χωρίς να αποκλείεται και ο πρακτορικός τους ρόλος.

ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΡΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Του Θ. ΜΠΑΤΡΑΚΟΥΛΗ

Δικηγόρου, Διδάκτορος Γεωπολιτικής Πανεπιστημίου Paris 8

Διανύουμε τον τέταρτο χρόνο του
πλανητικού πολέμου που άρχισε το 1999 με
τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας,
όπου καταπατήθηκαν βασικές έννοιες του

Διεθνούς Δικαίου. Ο Πρόεδρος Τζώρτζ Μπους, στο ετήσιο διάγγελμα του προς το έθνος στο Κογκρέσο, κήρυξε εμμέσως πλην σαφώς τον πόλεμο εναντίον του Ιράκ. Η ομιλία του Αμερικανού Υπουργού Εξωτερικών Κόλιν Πάουελ στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ (5-2-2003), ήταν μεν «συγκροτημένη», κατά τον Χαβιέρ Σολάνα, αλλά, σύμφωνα με τα σχόλια των ευρωπαϊκών ΜΜΕ, δεν εισέφερε ουσιαστικά στοιχεία. Το σημαντικότερο στην επιχειρηματολογία του Κ. Πάουελ, σύμφωνα με τον Ζαν-Πασκάλ Ζαντέρ – εμπειρογνώμονα του Διεθνούς Ινστιτούτου Έρευνας για την Ειρήνη (Στοκχόλμη) -, είναι η υπογράμμιση των εμποδίων που έθετε η Βαγδάτη στο έργο των επιθεωρητών, όπως είχε δηλώσει, στις 27 Ιανουαρίου στο Συμβούλιο Ασφαλείας, ο επικεφαλής τους, Σουηδός Χανς Μπλυξ. Σύμφωνα με τον Αμερικανό ιστορικό Άρθουρ Σλέσιντζερ (Σύμβουλο του προέδρου Κένεντυ παρόντα κατά την ιστορική παρουσίαση που είχε κάνει ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στον ΟΗΕ Αντλάι Στήβενσον, τον Οκτώβριο του 1962, για να πείσει την διεθνή κοινότητα ότι η Σοβιετική Ένωση είχε τοποθετήσει στην Κούβα πυρηνικούς πυραύλους), ο Πάουελ «ούτε καν πλησίασε» τον Στήβενσον, μη προσκομίζοντας τις αδιαμφισβήτητες αποδείξεις που διέθετε τότε ο τελευταίος.

Η Γερμανική Κυβέρνηση αντέδρασε με έναν χαρακτηριστικά ουδέτερο τρόπο, εκφράζοντας την «ανησυχία» της σχετικά με τα στοιχεία του Πάουελ, αλλά, όπως και νωρίτερα ο Γάλλος Πρόεδρος Ζακ Σιράκ, επανέλαβε ότι πρέπει να συνεχιστούν οι επιθεωρήσεις για τον αφοπλισμό και ότι πρέπει να τεθούν στη διάθεση των εμπειρογνομόνων του ΟΗΕ όλα τα μέσα ώστε να επιτελέσουν την αποστολή τους. «Ο χρόνος για τον Χουσεΐν τελειώνει» ήταν η απάντηση του Κ. Πάουελ. Ούτε το έργο των επιθεωρητών, ούτε η Ιρακινή πρόταση να δεχτεί εμπειρογνώμονες της CIA, που θα επέλεγαν οι ίδιοι τις τοποθεσίες που θα επισκέπτονταν δεν φαίνεται να κάμπτουν την Ουάσιγκτον, αποφασισμένη να θέσει τέρμα στο καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν. Στις αρχές Φεβρουαρίου, περισσότεροι από 110.000 στρατιώτες και ισχυρότατες αεροναυτικές δυνάμεις των ΗΠΑ και της Βρετανίας είχαν συγκεντρωθεί στην περιοχή του Κόλπου.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, με το ψήφισμα 1441, έχει δώσει επί της ουσίας, το πράσινο φως για την επίθεση. Οι κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών κρατών μελών του ΝΑΤΟ, στη Σύνοδο της Πράγας (Οκτώβριος 2002), παραμέρισαν τις αρχικές επιφυλάξεις τους και συμφώνησαν να «πείσουν» τον Σαντάμ Χουσεΐν να συμμορφωθεί με τις επιταγές του πλανητικού ηγεμόνα. Οι επιθεωρητές του ΟΗΕ, υπό την πίεση της Ουάσιγκτον, ζήτησαν, στις 6 Φεβρουαρίου, από το Ιράκ ριζική αλλαγή στάσης. Στο Παρίσι εκδόθηκε Γαλλο-γερμανο-ρωσική διακήρυξη υπέρ της συνέχισης των επιθεωρήσεων. Στο ΝΑΤΟ, Γαλλία, Γερμανία και Βέλγιο άσκησαν βέτο κατά της έκτακτης ενίσχυσης της Τουρκίας σηματοδοτώντας την σοβαρότερη κρίση στην ιστορία της Συμμαχίας. Ως την Παρασκευή παρέμενε αβέβαιο αν Γαλλία και Βέλγιο συμερίζονταν την άποψη του Βερολίνου, που ήθελε να τερματίσει μια επώδυνη διένεξη με τις ΗΠΑ. Στις 14 Φεβρουαρίου, η νέα έκθεση του Χανς Μπλυξ στο Συμβούλιο Ασφαλείας επισήμαινε την ανακάλυψη πυραυλικού συστήματος που παραβιάζει ψήφισμα του Σ.Α. Η μετά το 1989 αταξία χαρακτηρίστηκε από συγκρούσεις στο όνομα του έθνους ή της θρησκείας. Στην κλασσική θεώρηση των διεθνών σχέσεων, στη δόμηση του διεθνούς χώρου υπεράνω της κρατικής κυριαρχίας, στην κατηγορία προσεγγίσεων που θέτουν ως στόχο τη δημιουργία δομών ρύθμισης υπεράνω της κρατικής κυριαρχίας περιλαμβάνονται :

α. Μορφές συγκεκαλυμμένης ή φανεράς ηγεμονίας (ο όρος χρησιμοποιείται εδώ με την έννοια που του έδωσαν οι Α. Γκράμσι και Ν. Πουλαντζάς) ενός ή περισσοτέρων Κρατών, δηλαδή μια μορφή αυτοκρατορίας.

β. Διαδικασίες εκούσιας υπερεθνικής ολοκλήρωσης οι οποίες δημιουργούν ένα νέο κοινωνικοπολιτικό γίνεσθαι. Το μόνο παράδειγμα μιας τέτοιας ολοκλήρωσης είναι αυτό της ευρωπαϊκής οικοδόμησης – στο βαθμό που επιβιώνει με την αρχική μορφή και με τον χαρακτήρα που θέλησαν να του δώσουν οι οραματιστές της ευρωπαϊκής ιδέας. Ας σημειωθεί ότι, σύμφωνα με έναν ορισμό του Τζ Γκίλισπεν (δεκαετία του 1970), «η αυτοκρατορία ως Μεγάλη Δύναμη είναι ένα κυρίαρχο Κράτος, που εκτείνεται, κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου, σε έναν ευρύ χώρο κατοικούμενο από ποικίλες κοινωνικοπολιτικές ομάδες. Αυτές οι ομάδες δέχονται να υποταχθούν στην αρχή μιας μόνης κυβέρνησης που ασκεί πολιτική που τείνει στην ηγεμονία».

Μετά την αποσύνθεση της πρώην ΕΣΣΔ, στον χώρο του Καυκάσου - Κεντρικής Ασίας-Βαλκανίων - Ανατολικής Μεσογείου αναπτύχθηκε μια πρωτότυπη αντίθεση συμφερόντων. Το «μεγάλο παιχνίδι» για την πρόσβαση στις πετρελαϊκές ζώνες και στον έλεγχο των κοιτασμάτων συνεχίζεται. Η μάχη έχει πλέον συμπεριλάβει τις μουσουλμανικές πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας και το Κινεζικό Τουρκεστάν, αλλά θα εξακολουθήσει να έχει ως επίκεντρό της τις Αραβικές χώρες. Η Γιουγκοσλαβία αποτελούσε κλειδί των Βαλκανίων και η Διοίκηση Κλίντον επιδίωξε να την ελέγχει. Το Ιράκ είναι κλειδί της Μέσης Ανατολής και η Διοίκηση Μπους κρίνει απαραίτητο να καταληφθεί. Το Ιράκ είναι η Τρίτη πετρελαιοπαραγωγός χώρα. Οι δύο πρόεδροι οδηγήθηκαν στις αποφάσεις

τους από το στρατιωτικό-βιομηχανικό-πετρελαϊκό κατεστημένο και από τα εθνικά συμφέροντα του Ισραήλ. Στην αναμέτρηση του 2000, είχε θεωρηθεί ότι ο Μπους διατήρησε αποστάσεις από το Εβραϊκό λόμπι – που υποστήριζε τον Δημοκρατικό υποψήφιο Αλ Γκόρ, με υποψήφιο αντιπρόεδρο των Εβραϊκής καταγωγής Τζόζεφ Λίμπερμαν. Ωστόσο, μετά την περιπετειώδη εκλογή του, ο Μπους, μετακινούμενος από τις προεκλογικές του διακηρύξεις, υιοθέτησε τα αιτήματα του Εβραϊκού λόμπι και ακολουθεί πολιτική σύμφωνη με τα Ισραηλινά συμφέροντα.

Στην Παλαιστίνη, περισσότεροι από 400.000 Παλαιστίνιοι έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τις εστίες τους τα τελευταία 3 χρόνια – ο μεγαλύτερος αριθμός μετά τον πόλεμο του 1967! Οι προθέσεις των ΗΠΑ – Βρετανίας περί επέμβασης στο Ιράκ ακόμα και χωρίς νέα απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας και η εκλογική νίκη του Αριέλ Σαρόν στο Ισραήλ, δημιουργούσαν εκρηκτικό μίγμα σε μια εξαιρετικά εύφλεκτη περιοχή. Ο πρώην πρωθυπουργός του Ισραήλ Νετανιάχου, προτού επανέλθει στην Ισραηλινή κυβέρνηση, σε ομιλία του στην Αμερικανική Γερουσία (10 Απριλίου 2002), τόνισε κυρίως δύο σημεία :

α. Η Ευρώπη ευθύνεται για το Εβραϊκό ολοκαύτωμα και σήμερα δεν βοηθά το Ισραήλ. Ευτυχώς για το τελευταίο υπάρχουν οι ΗΠΑ, που βρέθηκαν πάντοτε στο πλευρό των Εβραίων.

β. Στη Μέση Ανατολή πρέπει να αλλάξουν όλα τα καθεστώτα – όχι μόνο του Σαντάμ – και να αντικατασταθούν με «δημοκρατικά» που να ακολουθούν τις βορειοαμερικανικές αξίες. Επιδίωξη του στρατιωτικο-βιομηχανικού συμπλέγματος των ΗΠΑ είναι η παγκόσμια επικράτηση της Αμερικανικής Αυτοκρατορίας που συνεπάγεται τη διάλυση οποιασδήποτε άλλης αυτοκρατορικής προσπάθειας. Το κάρφωμα των 5 της ΕΕ και των 3 υπό ένταξη χωρών προκάλεσε σοβαρούς τριγμούς στην ενότητα της Ένωσης. Αυτός ο «αμερικανικός πόλος» επιδίωκε να καθιερώσει την πρωτοκαθεδρία ενός «αμερικανοκίνητου» κέντρου στην Ευρώπη και να αμφισβητήσει την ηγεμονία της Γερμανίας και επικουρικά της Γαλλίας στην ΕΕ. Η πνευματική/οικονομική/πολιτική κατάσταση των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης ευνοεί την χειραγώγησή τους από αμερικανοτραφείς και υποτελείς στην Ουάσιγκτον πολιτικούς. Η έκτακτη Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ κινδύνευε να δείξει την αδυναμία αυτόνομης και ενιαίας πολιτικής της Ένωσης στο ζήτημα του Ιράκ. Και η ελληνική προεδρία να βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να καταγράψει απλώς το σχίσμα. Η Γηραιά Ήπειρος πληρώνει ακόμα τα σπασμένα του Ψυχρού Πολέμου, αφού εγκατέλειψε την άμυνά της ολοκληρωτικά στα χέρια των ΗΠΑ.

Η αποστολή ειρηνευτικής δύναμης στο Ιράκ, που στήριζαν άμεσα Γαλλία, Ρωσία, Κίνα και Γερμανία, ουσιαστικά έστειλε ένα μήνυμα στην Ουάσιγκτον ότι είναι η μεγάλη στρατιωτική υπερδύναμη, αλλά δεν μπορεί να είναι ηγέτιδα δύναμη χωρίς να λαμβάνει σοβαρά υπόψη τα συμφέροντα των υπολοίπων εταίρων της παγκόσμιας πολιτικής. Ωστόσο, μπορεί να προσδοκάται ότι οι ΗΠΑ δεν αισθάνονται την αυτοπεποίθηση και την φιλόδοξη αναμονή μιας καταλυτικής

ενίσχυσης της υπεροχής τους στον πλανήτη που μπορεί να τους προσφέρει η επιδιωκόμενη πολεμική αναμέτρηση-κατάληψη του Ιράκ. Το διεθνές σύστημα βρίσκεται σε ένα μεταίχμιο ενός πολυκεντρικού κόσμου συνεννόησης Δυνάμεων μιας νέας παγκόσμιας ηγεμονικής τάξης.

Στις 15 Φεβρουαρίου, εκατομμύρια άνθρωποι θα πλημμύριζαν τις πρωτεύουσες της Ευρώπης και άλλων χωρών διαδηλώνοντας εναντίον του πολέμου που ετοιμάζεται, υλοποιώντας την απόφαση της Φλωρεντίας για συντονισμένη πανευρωπαϊκή (και διηπειρωτική) αντιπολεμική δράση. Και η πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα πλημμυρίζει από χιλιάδες ανθρώπους που συμμετέχουν στο πανελλαδικό αντιπολεμικό συλλαλητήριο. Όσο εντείνονται οι πολεμικές προετοιμασίες των αμερικανικών «γερακιών», τόσο μεγαλύτερη σημασία αποκτά η επιτυχία των αντιπολεμικών κινητοποιήσεων κατά των «νεοταξικών» σχεδίων.

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Του Φάνη Μαλκίδη

Διδάκτορας Κοινωνιολογίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τον πλανήτη και την Ευρώπη

Η ραγδαία αύξηση πληθυσμού η οποία άρχισε από το 17^ο αιώνα και μετά, είχε ως αποτέλεσμα στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ο πληθυσμός της Γης να τριπλασιαστεί, στα μέσα του ίδιου αιώνα να οκταπλασιαστεί και το 2000 ο πληθυσμός να φτάσει τα 6 δισεκατομμύρια. Ουσιαστικά όμως το δημογραφικό του πλανήτη έχει δύο όψεις. Η μία αφορά τον νεανικό πληθυσμό της Αφρικής και η άλλη τον γηρασμένο της Ευρώπης. Ως το 2045 στην Αφρική θα ζει το 20% του παγκόσμιου πληθυσμού -το αντίστοιχο ποσοστό το 1960 έφτανε το 9%- ενώ στην Ευρώπη την ίδια περίοδο θα κατοικεί το 7% του παγκόσμιου πληθυσμού, έναντι του 20% το 1960.

Σε άλλες περιοχές του πλανήτη υπάρχουν αντικρουόμενα στοιχεία.. Για παράδειγμα, ο δείκτης γεννητικότητας στις Η.Π.Α., είναι 2,07 (λόγω μειονοτήτων), στην Κίνα 1,8, (λόγω πολιτικής μείωσης των γεννήσεων) στην Ινδία 3,24, στο Ισραήλ 2,9 και στη Γάζα 7,9.

Στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο ο μέσος αριθμός παιδιών ανά γυναίκα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) είναι μόλις 1,53,-το όριο για την αναπλήρωση των γενεών είναι 2,1 παιδιά- και μόνο η Ιρλανδία προσεγγίζει το συγκεκριμένο όριο.

Στη χερσόνησο του Αίμου, το 2025 ο πληθυσμός της Αλβανίας (μαζί με τους Αλβανούς ουσ Κοσσυφοπεδίου και της π.Γ.Δ.Μ.) αναμένεται να φτάσει τα 12 εκατ., της Τουρκίας τα 98,7 εκατ., Ωστόσο επειδή ο δείκτης γεννήσεων των Κούρδων είναι μεγαλύτερος σε σχέση με εκείνον των Τούρκων, **το 2025 εκτιμάται ότι το 44,4% του πληθυσμού της Τουρκίας θα είναι Κούρδοι.**

Η Ελλάδα

Η δημογραφική κατάσταση για την Ελλάδα συνεχίζει να είναι εφιαλτική εδώ και πολλά χρόνια. Το 1940 υπήρξαν 179.510 γεννήσεις και 93.830 θάνατοι, το 1950

151.134 γεννήσεις και 53.755 θάνατοι. Το 1960 η σχέση ήταν 157.239 προς 60.563, το 1970 ήταν 144.928 προς 74.009, το 1980 ήταν 148.134 προς 87.282, το 1990 ήταν 102.229 προς 94.152 και το 1996 100.718 προς 100.740, **δηλαδή οι θάνατοι ξεπέρασαν τις γεννήσεις, όπως συνέβη και το 1998 και 1999**. Αλλά και το 2000 η Ελλάδα ήταν μία από τις 4 χώρες της Ε.Ε. (οι άλλες ήταν η Γερμανία, η 1998 και 1999 Ιταλία και η Σουηδία) στις οποίες σημειώθηκε φυσική μείωση, ενώ στις υπόλοιπες σημειώθηκε φυσική αύξηση (οι γεννήσεις ξεπέρασαν τους θανάτους). Η δραματική μείωση των γεννήσεων την τελευταία εικοσαετία είχε ως συνέπεια, οι νέοι και οι νέες ηλικίας μέχρι 19 ετών από 2.910.000 (ποσοστό 33,4% του πληθυσμού) το 1967, να μειωθούν σε 2.420.000 (ποσοστό 23,1% του πληθυσμού) το 1997.

Ωστόσο ο πληθυσμός της Ελλάδας αυξήθηκε -λόγω της μετανάστευσης- κατά πολύ περισσότερο απ' ό,τι η διαφορά των θανάτων από τις γεννήσεις. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της απογραφής του 2001 ο πληθυσμός της Ελλάδας ανέρχεται σε 10.939.771 άτομα, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 6,6% σε σύγκριση με τον πληθυσμό του 1991.

Αν ληφθεί υπόψη ότι η φυσική αύξηση του πληθυσμού (γεννήσεις μείον θάνατοι) στο διάστημα της 20ετίας 1981-2000 ήταν, περίπου, 294.000, είναι σαφές ότι η υπόλοιπη αύξηση κατά περίπου 536.000 **προήλθε από την καθαρή εισροή προσφύγων ομογενών και μεταναστών και λαθρομεταναστών και κύρια από την Αλβανία**. Πιο συγκεκριμένα, τη δεκαετία 1981-1990 η φυσική αύξηση ήταν 272.000 και η καθαρή εισροή μεταναστών 132.000 (ποσοστό 33% της συνολικής αύξησης του πληθυσμού). Τη δεκαετία, όμως, του 1991-2000 η φυσική αύξηση ήταν μόνο 22.000 και η καθαρή εισροή μεταναστών 404.000 (ποσοστό 95% της συνολικής αύξησης του πληθυσμού).

Δημογραφικό και (1^ο βάρθμια και 2^ο βάρθμια) εκπαίδευση

Η επεξεργασία των στοιχείων της πρόσφατης απογραφής, ανέδειξε όμως και μία άλλη όψη του δημογραφικού, την μείωση κατά 20% περίπου των παιδιών ηλικίας 6-15 ετών. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας τη σχολική χρονιά 2000- 2001 διαπιστώθηκε ότι στα σχολεία της 9χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης (Δημοτικά και Γυμνάσια) φοίτησαν συνολικά 1.001.616 μαθητές εκ των οποίων οι 641.000 φοίτησαν στο Δημοτικό Σχολείο και οι 360 χιλιάδες στο Γυμνάσιο. Πριν από ακριβώς 10 χρόνια, οι μαθητές οι οποίοι φοιτούσαν στην 9χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση ήταν **230.000 περισσότεροι**. Η μείωση, στο διάστημα αυτό, των μαθητών στα Δημοτικά Σχολεία είναι της τάξης του 18,3%, ενώ η μείωση στα Γυμνάσια ανέρχεται στο 19,4%.

Οι μεγαλύτερες μειώσεις στον μαθητικό πληθυσμό των Δημοτικών Σχολείων της χώρας αφορούν δεκάδες χωριά της **Μακεδονίας** (Ν. Γρεβενών, Καστοριάς,

Φλώρινας), της **Στερεάς** (Ν. Ευρυτανίας, Αιτωλοακαρνανίας), της **Ηπείρου** (Ν. Άρτας, Ιωαννίνων, Πρεβέζης), της **Θεσσαλίας** (Ν. Τρικάλων), της **Πελοποννήσου** (Αρκαδία, Ηλεία, Μεσσηνία), κ. ά., ενώ το σχολικό έτος 2001-2002 φοίτησαν **3.000 παιδιά λιγότερα ηλικίας 6-15 ετών** στους Νομούς Γρεβενών, Ευρυτανίας, Ζακύνθου, Θεσπρωτίας, Κεφαλληνίας, Λευκάδας, Σάμου, Φωκίδας, Φλώρινας, ενώ στην επόμενη πενταετία 2001-2005 κινδυνεύουν να βρεθούν στην ίδια θέση οι Νομοί Άρτας, Καστοριάς, Πρέβεζας και Χίου.

Τα τελευταία δέκα χρόνια κλείνουν σταθερά 150 Δημοτικά Σχολεία τον χρόνο, ένα στα δύο Δημοτικά Σχολεία έκλεισαν για πάντα στους Νομούς Κιλκίς, Κερκύρας, Λευκάδας, ενώ ένα στα τρία Δημοτικά Σχολεία έκλεισαν στους Νομούς Έβρου, Κοζάνης, Θεσπρωτίας, Πρέβεζας, Αρκαδίας, Μεσσηνίας, Φθιώτιδας, Ευρυτανίας, Σάμου, Ρεθύμνης κ.λπ.

Την ίδια στιγμή αλλοδαποί και ομογενείς πρόσφυγες συμπληρώνουν κενά που δημιουργούνται. Ενώ την περίοδο 1985 έως 1995 η μείωση των μαθητών των Δημοτικών Σχολείων ήταν κατά μέσο όρο περίπου **20.000 ετησίως**, τα τελευταία χρόνια η μείωση είναι πολύ μικρότερη, γεγονός που οφείλεται στην ολοένα και αυξανόμενη είσοδο στην Ελλάδα των παιδιών των προσφύγων και μεταναστών, από την πρώην ΕΣΣΔ και την Αλβανία. Τα παιδιά αυτά αύξησαν το μαθητικό δυναμικό των Δημοτικών Σχολείων τα τελευταία δύο - τρία χρόνια τουλάχιστον κατά **65.000 και των Γυμνασίων κατά 20.000**.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσίασε η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας, κατά τη διάρκεια ημερίδας με θέμα "*Αλλοδαποί μαθητές στη δημόσια εκπαίδευση*", στα τέλη του Σεπτεμβρίου του 2002, ο αριθμός αλλοδαπών και προσφύγων -"παλιννοστούντων σύμφωνα με τη διατύπωση- μαθητών σε ολόκληρη την Ελλάδα, ανέρχεται στις 100.000, **ενώ ένας στους τέσσερις μαθητές στα σχολεία του Δήμου της Αθήνας είναι αλλοδαπός**.

Με βάση στοιχεία του υπουργείου Παιδείας (2000) οι αλλοδαποί και "παλιννοστούντες" μαθητές στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση σε όλη την Ελλάδα είναι 65.546 (10,7%), εκ των οποίων οι 43.000 προέρχονται από την Αλβανία, οι 16.459 από την πρώην ΕΣΣΔ και 3.500 από διάφορες χώρες της Ε.Ε. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση το ποσοστό τους είναι μικρότερο, καθώς κατά το σχολικό έτος 2000-2001 οι αλλοδαποί μαθητές ανέρχονταν στο 4,5% του συνόλου των μαθητών.

Οι περισσότεροι από τους αλλοδαπούς μαθητές συγκεντρώνονται **στην Αττική (47%), στην Κεντρική Μακεδονία (24%) και στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη (9%)**.

Στο Δήμο Αθηναίων συγκεκριμένα φοιτούν συνολικά 72.937 μαθητές, εκ των οποίων οι 16.049 είναι αλλοδαποί, δηλαδή ποσοστό 22%, ενώ σε πολλά σχολεία της πρωτεύουσας το ποσοστό αυτό φθάνει και το **76,19%**, όπως στο 53ο

νηπιαγωγείο. Επίσης, στο 22ο δημοτικό σχολείο το **75,93%** των μαθητών είναι ξένοι, ενώ στο 2ο γυμνάσιο το **74,43%**.

Συμπερασματικά σχόλια

Η Ελλάδα γνωρίζει και θα συνεχίσει να γνωρίζει το 2050 τον τρίτο υψηλότερο βαθμό ηλικιακής εξάρτησης μετά την Ισπανία και την Ιταλία: θα αντιστοιχούν 58,7 υπερήλικες σε κάθε 100 κατοίκους κάτω των 64 ετών. Την ίδια στιγμή οι προβλέψεις του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, αναφέρουν ότι το 2025 ο πληθυσμός της Ελλάδας θα ανέλθει στα 14,5 εκατ. με τους μετανάστες να ξεπερνούν τα 3,5 εκατ. Οι σημερινές δημογραφικές τάσεις στην Ελλάδα, συνεπώς, θα οδηγήσουν στη ριζική γήρανση του πληθυσμού, ο αριθμός των παιδιών θα μειώνεται, με παράλληλη την εκπληκτική αύξηση των ηλικιωμένων. Ένα εφιαλτικό σενάριο εν όψει.

Η Απελευθέρωση των Ιωαννίνων μηνύει διαχρονικά

Του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Εάν θεωρήσουμε, ότι η ελληνική μας δομή αρχίζει από την στιγμή κατά την οποία παύομε να αποδεχόμεθα εαυτούς ως εκτοπλάσματα άλλων οντοτήτων ή ως τμήματα εξωτερικής φύσεως, τότε συλλογιστικά παραδεχόμεθα, ότι είμεθα το ελληνικό «γίγνεσθαι».

Καθ' όλη την περίοδο της τουρκοκρατίας, είναι γεγονός αναμφίλεκτο, ο ελληνισμός, παρά την λανθάνουσά του δημιουργικότητα και πολιτισμική εξελισιμότητα, όχι μόνον διετήρησε την βιοθεωρική του σύσταση αναλλοίωτο, αλλά η σαφώς δειχθείσα ζωτικότητα του διερμηνεύθη και ως το αδιαλείπτως γίγνεσθαι. Ο οθωμανικός παράγων ουδέ καν, ως εκ των πραγμάτων πορίζεται, αντιπαρετάθη, ως πολιτισμική οντότητα ει μη μόνον ως αναστολέυς προσπαθειών πολιτικο-κοινωνικής του υπερφαλαγγίσεως εκ μέρους των υποδούλων εθνικών κοινοτήτων. Τούτο συνεπέτεινε στην διαστολή της ευτυχούς παραμέτρου, η οποία ήτο αναγκαία για την διατήρηση θερμής της πίστεως προς την ιδέα της ελευθερίας, την συσπείρωση περί τους εκφραστές της ελληνικής συνειδήσεως και τους προτείνοντες τρόπους επαναφοράς στο μεγαλείο της Ελλάδος, όπως η εικόνα αυτή μετεφέρετο από γενεάς σε γενεά.

Ο ελληνοχριστιανικός κόσμος, απορφανισμένος από ηγεσίες και εγκαταλελειμένος ή παραγκωνισμένος από τον τότε γνωστό διαφωτισμένο κόσμο κατώρθωσε να επανεύρει τον δρόμο για την αναγέννησή του, διότι η ηθική του δομή διετήρησε την ικανότητά της να επιβιώνει των πιέσεων και των δεσμεύσεων, τις οποίες ο κατακτητής είχε επιβάλλει στην επικράτειά του χωρίς διάκριση.

Έτσι λοιπόν μετά από μία ακολουθία εξεγέρσεων ήσσονος κλίμακος, οι οποίες είχαν προηγηθεί, εισερχόμεθα στην καταλυτική χρονολογία του 1821, οπότε σηματοδοτείται η αρχή της παλιγγενεσίας και η οποία μέλλει να διαρκέσει ένα αιώνα μέχρι το 1922, ότε και καταγράφεται η οδύνη της Μικρασιατικής καταστροφής και συνέπεται η συρρίκνωση του ελληνισμού της οποίας την κατάληξη δυνάμεθα να προβλέψομε εφ' όσον επιμένουν να συντρέχουν αρνητικές προϋποθέσεις.

Τα Ιωάννινα κατά την σκοτεινή περίοδο της τουρκοκρατίας επιδεικνύουν- πέραν των άλλων δραστηριοτήτων, οι οποίες καταγράφονται ως αξιόλογες- υπερβατική για καταχόμενον πνευματική ενέργεια, προσήλωση στις αρετές και επιμονή στον ελληνισμό. Οι τέχνες και τα γράμματα, όπως αυτά πιστώνονται στην υπόθεση των Ιωαννίνων ήταν τα στοιχεία καταλύσεως προς επιτάχυνση της όποιας ιδέας ενεργείας εκυοφορείτο για την ελευθερία των Ιωαννιτών και όλων των Ηπειρωτών.

Η 21η Φεβρουαρίου 1913 είναι η ημέρα εγγραφής στην Ελληνική Ιστορία της αποφασιστικής μάχης κατά των Τούρκων στο Μπιζάνι με την εύδοξο κατάληξη της απελευθερώσεως της αείποτε θρυλικής πόλεως των Ιωαννίνων.

Η φορά των γεγονότων στην Ήπειρο είναι μία παρουσίαση της προοπτικής υπό την οποία οι -υπό κατοχήν εξακολουθούντες να διατελούν- Ηπειρώτες από τη μία πλευρά και οι ελεύθεροι Έλληνες δια του Ελληνικού Στρατού από την άλλη, αποκαλύπτουν διακαή την επιθυμία τους και την πρακτική τους ροπή να συλλάβουν την ουσία της αμέσου, της απολύτου, της ηθικής Ελλάδος, η οποία είναι φορτωμένη με ιστορία και όπου αμφοτέρως οι πλευρές, ως φαίνεται, βούλονται να συνεχίσουν να διαδραματίζουν τον ρόλο τους ως προσδιοριστές της εννοίας της ελευθερίας στο διηνεκές.

Οι Ηπειρώτες και Γιαννιώτες, προικισμένοι με ψυχή και πνεύμα, ηθική ασπίδα, που αυτοί οι αληθινοί Έλληνες αντέτασσαν εναντίον του φυσικού αναγκασμού, προερχομένου από τον κατακτητή, εδημιούργησαν την ιστορική πρόκληση, η οποία και απαιτεί αποκατάσταση και η οποία επιβάλλεται, κατά τεκμήριο, δια στρατιωτικών επιχειρήσεων. Ενδείκτες υπερόχου ελληνισμού οι Γιαννιώτες είναι οι προσκαλλούντες ομοδόξους και ομοεθνείς αδελφούς. Φορέας ανυπερβλήτου ικανότητας ο απελευθερωτής Ελληνικός Στρατός.

Συστατικά καλής αποδοχής των Ηπειρωτών, η παιδεία, η οικογένεια, η εκκλησία, η ελληνική αγωγή και ο πόθος της ενσωματώσεως στον φυσικό ελληνικό οργανισμό. Συστατικά της μητέρας πατρίδας, το ελληνικόν πνεύμα, η πολεμική αρετή και η πίστη στο δίκαιο του αγώνος. Η ιστορία εκπληρώνει μία ορθολογικότητα. Δέχεται την πρόκληση και αποδίδει το γεγονός. Το αποτέλεσμα

αδιαμφισβήτητο «Τα πήραμε τα Γιάννενα, μάτια πολλά το λένε οπου γελούν και κλαίνε».

Αυτά για τότε. Υπέρτατη κατάληξη η επιστροφή στην Ελλάδα. Είναι η εξελικτική πορεία του θετικού ελληνισμού με την δυναμική του, όπου οι ελληνικές αξίες διαμηνύονται στον ελεύθερο κόσμο δια των αγωνισθέντων εκφραστών και συνάμα κηρύκων της μεγαλοφροσύνης.

Σήμερα, ενενήντα χρόνια αργότερα, πολλές έννοιες αποδεκτές από την διαλεκτική της ιστορίας είτε έχουν μεταλλαχθεί είτε έχουν απωλέσει το βάρος της τότε αποδοθείσης σημασίας των.

Σήμερα υπάρχει χαώδης σύγχυση, ως προς το τί εννοούμε εξελικτική πορεία του ελληνισμού και ποιές πρέπει να είναι οι εθνικές διεκδικήσεις, εάν βέβαια δεχθούμε, ότι πρέπει τέτοιες –πλέον των οικονομικών- να υπάρχουν. Εάν καταφύγουμε στα διδάγματα της ιστορίας θα διαπιστώσουμε, ότι σε κάθε σελίδα της και σε παγκόσμια εφαρμογή μας υπογραμμίζει, ότι τίποτε δεν είναι κεκτημένο και μόνιμο δικαίωμα και, ότι εφόσον ένας λαός, μία εθνότητα, μία κοινωνική ομάδα ή κάποιο συναφές σύνολο, ευρίσκονται σε αδυναμία να το εξασφαλίσουν τότε το κεκτημένο απώλυνται οριστικά και αδιαπραγμάτευτα.

Σήμερα με πολλή ανησυχία παρατηρούμε ένα σχήμα ελλήνων, που διαγράφεται από άτομα και ομάδες, τα οποία εύκαμπτα προσαρμόζονται στην τεχνολογική και οικονομική ανελικτική πορεία, αλλά είναι άκαμπτα στην αποδοχή εννοιών, όπως πατριωτισμός, ελληνική παιδεία, ελληνικές αρετές. Αυτό, κατά την περιορισμένη μας ικανότητα προς εκτίμηση των παραγώνων εκ της περιφρονήσεως της ιστορίας, σημαίνει ότι ο αστισμός μας θα οδεύσει σε αδιέξοδο και η κοινωνική μας σύνθεση θα εκδοθεί στον όποιο ισχυρότερο, ο οποίος, κατά αναγκαστική παραδοχή θα αναλάβει και την τύχη της εκδοθείσης μας κοινωνίας.

Ο ελληνικός πολιτισμός διετηρήθη στους αιώνες, διότι οι εκφραστές του είχαν επίγνωση των κινδύνων που τον απειλούσαν και συνεχώς παρήγαγον πλεονεκτήματα ώστε να αντισταθούν εθνολογικά, επιβιώσουν βιολογικά, διατηρηθούν πολιτισμικά και ακτινοβολήσουν οικουμενικά και παραδειγματικά. Σήμερα κατακαλυπτόμεθα απο εφησυχασμόν, κακό σύμβουλο σε κάθε πρόταση για επαγρύπνηση. Είναι η άμβλυνση των συνειδήσεων, ως προς το -ενός εκάστου- χρέος προς την πατρίδα. Είναι το ανεύθυνον της αντιμετώπισεως οιουδήποτε παράγοντος, που αναφύεται επιβουλεύομενος ή υπονομεύων τις εθνικές μας υποδομές. Είναι-κι' αυτό είναι το επικινδυνότερο- η αδυναμία μας να αναγνωρίσουμε ή να επισημάνομε τις απειλές. Φθίνομε σαν Ελλάδα!

Κατά τον Arnold Toynbee «οι πολιτισμοί δεν πεθαίνουν παρά μόνον όταν αυτοεγκαταλείπονται» είναι ένα μέγεθος ιδεολογικού απαυγίσματος το οποίο εμείς οι Έλληνες οφείλομε να συνειδητοποιήσομε, διότι, σχεδόν ευρισκόμενοι προ του σταδίου της εθνικής μας εξαχρειώσεως είναι ανάγκη να αναπροσδιορίσομε

τους προσανατολισμούς μας σε ό,τι αφορά στην εθνική μας συνάρτηση. Αλλιώς η μετοχή μας στην περί Ελλάδος μετάφραση ή απόδοση ουδόλως θα αποκρίνεται στο ελεύθερον το εύψυχον. Και τότε οδυρόμενοι, όσοι δυστυχείς βέβαια το έχουν αντιληφθεί, θα ανακράξουν «Μας πήρανε τα Γιάννενα, μάτια πολλά το λένε οπου και μόνον κλαίνε».

Υπο Προσωπικής Ευθύνης

Επι
Μανίκα

Δημητρίου Θ.

Παρα

Θέσεις

Αντι
ς 2003

Φεβρουάριο

Προ

|

|

|

Σ' αυτό το τεύχος των «Προβληματισμών» οι «Θέσεις» θ' ασχοληθούν με θέματα, στα οποία έχουν αναφερθεί στο παρελθόν, όχι όμως με τη σειρά αναφοράς τους.

|

Α' ΚΥΠΡΟΣ (Πολύπαθη)

|

Οι αμέσως προηγούμενες «Θέσεις» κατέληγαν : **«Επειδή «εσετ' ήμαρ» οψόμεθα εις τους επόμενους «Προβληματισμούς».**

Μέσα σε δύο μήνες 16 Δεκεμβρίου 2002 – 16 Φεβρουαρίου 2003 :

Η Κυπριακή Δημοκρατία με δεδομένη, κατ' αρχήν, την ένταξή της στην ΕΕ, πέρασε με ηρεμία την προεκλογική περίοδο και παρά τις σοβαρές πολιτικές μεταβολές (Διασπάσεις, Ανακατατάξεις κ.λ.π.), έφθασε στις εκλογές κι άλλαξε πολιτική ηγεσία. Άμεσο κι' απολύτως θετικό συμπέρασμα **η άψογη λειτουργία της Δημοκρατίας.**

Όλοι οι, εκτός των αμέσως ενδιαφερομένων (Ε/Κ, Τ/Κ), επισπεύδοντες «την λύσιν» του Κυπριακού, συνειδητοποιούν ότι **«προθεσμίες και αναντίρρητοι όροι» δεν μπορούν να καθορίσουν «λύσιν» και πολύ περισσότερο να την επιβάλλουν.**

Η Τουρκία, με το εσωτερικό πρόβλημα οριστικής εκκαθάρισεως των σχέσεων Κυβερνήσεως – Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, με ανατολίτικη σοφία, μετέθεσε κατά ένα μήνα τις αναπληρωματικές τοπικές εκλογές, απ’ τις οποίες θα εξαρτηθεί η πρωθυπουργοποίηση Ερντογάν. Έτσι έχει άλλοθι οριστικής τοποθετήσεως επί του Κυπριακού κι’ ακυρώνει την υποχρέωσή της (;) να τοποθετηθεί στις συγκεκριμένες ημερομηνίες 28 Φεβρουαρίου, 30 Μαρτίου, 16 Απριλίου.

Η Κυπριακή Δημοκρατία (νέα ηγεσία) δηλώνει έτοιμη να διαπραγματευθεί, δεν θέτει όρους εξαιρέσεως «συνομιλητού», αλλά ορίζει το σχέδιο Ανάν **βάσει διαπραγματεύσεων κι’ όχι σχεδίου λύσεως**, επικαλούμενη ομόφωνον απόφασιν του Εθνικού Συμβουλίου.

Η Τ/Κ πλευρά είναι πολύφωνος.

Τα συλλαλητήρια θέλουν ένταξη στην ΕΕ μαζί με τους Ελληνοκυπρίους κι’ επιθυμούν ν’ απολαύσουν το, βάσει του ευρωπαϊκού κεκτημένου, δικαίωμα ελευθέρως εισόδου, εργασίας, αμοιβής και διαμονής στη σημερινή Κυπριακή Δημοκρατία.

Αρκετοί θέλουν την άμεση λύση αποδοχής του Σχεδίου Ανάν και συγχρόνου εντάξεως στην ΕΕ.

Άλλοι (προφανώς οι Έποικοι κι’ ορισμένοι προνομιούχοι καθεστωτικοί) επιθυμούν ένταξη στην ΕΕ μαζί με την μητέρα πατρίδα, χωρίς οποιαδήποτε μεταβολή της σημερινής καταστάσεως των Τ/Κ.

Ο Ντεκτάς θεωρεί ότι είναι ο επίσημος εκφραστής της πολιτικής βουλήσεως των Τ/Κ και θέλει να νομιμοποιήσει τη θέση του, με την παραδοχή της Κυπριακής Δημοκρατίας, του ΟΗΕ, της ΕΕ κ.λ.π. ότι ηγείται ανεξαρτήτου κράτους και προσέρχεται ομοτίμως εις σύναψιν Συνομοσπονδίας. Συγχρόνως δηλώνει την αποστροφή του προς τον νέον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας και τον απορρίπτει ως συνομιλητήν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ : Το Κυπριακό καλά κρατεί και μάλλον «τρέχει» τις προθεσμίες, παρά το «τρέχουν».

ΑΠΟΨΗ : Η Κυπριακή Δημοκρατία και μετά τις εκλογές, με ομόνοια κι’ ομοφωνία, να προχωρήσει στις διαδικασίες εντάξεως στην ΕΕ του συνόλου της επικρατείας της (νήσου), να παρέχει στους υπό κατοχή υπηκόους της ότι δύναται εκ της προκοπής της, χωρίς να νομιμοποιεί την κατοχήν και το προϊόν της (Τ/Κ Δ.Β.Κ.) και να προσέρχεται με ανοιχτό μυαλό και καθαρές θέσεις στις, όποιες

πρωτοβουλίας, διαπραγματεύσεις με την Τ/Κ Κοινότητα. Με λίγη ακόμη υπομονή και προσπάθεια θα κερδίσει την πλήρη εφαρμογή του ευρωπαϊκού κεκτημένου σ' όλη της την επικράτεια. Αλλά επειδή, όσο καλή κι' αν είναι η φάκα, χρειάζεται και η γάτα, ας έχει πάντα τη δυνατότητα προστασίας των μη «κατεχομένων», μέχρις ότου έλθει η λύσις.

Β' Η αφορμή του ΙΡΑΚ προαγγελία γεωπολιτικών μεταβολών

Στο πρώτο τεύχος των «Προβληματισμών» εκτέθηκε η άποψη εκκολάψεως ενός άξονα, αμφισβήτησεως της μονοκρατορίας των ΗΠΑ, στοιχισμένου Παρίσι-Βερολίνο-Μόσχα (Υπερουράλια Ρωσική Ομοσπονδία). Ως σκελετός αυτού του άξονα αναφέρθηκε η σύνδεση της ενεργοβόρου ΕΕ με τις περιοχές παραγωγής πηγών ενεργείας, αλλά και προμηθείας (κυρίως) καθαρής ενεργείας, παραγομένης κοντά στις πηγές. Προσφάτως υπογράφηκε συμφωνία Ρωσίας – Ιαπωνίας για κατασκευή αγωγού μήκους 4000 χλμ από τη Σιβηρία ως τον Ειρηνικό Ωκεανό. Ήδη έχει αρχίσει Ρωσικό αέριο να διοχετεύεται στην ΕΕ. Αν αυτή η εξέλιξις συνεχισθεί (όχι χωρίς προσκόμματα) θα δημιουργήσει τελικώς έναν άξονα ενεργείας κι' επικοινωνίας, Ατλαντικού-Ειρηνικού χερσαίας διαδρομής, **η λειτουργία του οποίου θ' ανατρέψει όλα τα μέχρι σήμερα δεδομένα, επί των οποίων βασίζονται οι στρατηγικές επιλογές επικυριαρχίας.**

Αν η υπόθεσις αυτή (βεβαιότης για τις Θέσεις) ληφθεί ως βάση αναλύσεως κι' ερμηνείας των, με ή χωρίς ΙΡΑΚ, διεθνών δρωμένων, αυτομάτως ξεκαθαρίζουν και οι θέσεις των οκτώ και το συμπλήρωμα των άλλων (υπό ένταξιν). Αν μάλιστα τους βάλουμε πάνω στο χάρτη θα δούμε μια τανάλια, Αγγλία-Δανία-Νορβηγία (εκτός ΕΕ) από πάνω, Πορτογαλία-Ισπανία-Ιταλία από κάτω, να σφίγγει την Κεντρική Ευρώπη (Γαλλία, Γερμανία κυρίως) και να κόβει τους κοντινούς δρόμους του πετρελαίου (Βόρεια Θάλασσα, Αλγερία, Λιβύη, Μέση Ανατολή). Και ένα παρέμβαση (τείχος) από Βαλτικές χώρες, Πολωνία, Τσεχία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Τουρκία να ελέγχει ή και ν' απαγορεύει, αν χρειασθεί, την επικοινωνία ΕΕ (όσων μένουν μετά τους οκτώ) Ρωσίας (Ατλαντικού – Ειρηνικού δηλαδή). Στο «παιχνίδι για το ΙΡΑΚ θα φανούν τα «χαρτιά» και τα «κότσια» των ΗΠΑ και των φαινομένων ως συνομολογητών του άξονος αμφισβήτησης της Αμερικανικής επικυριαρχίας. Επειδή όμως το παιχνίδι τώρα αρχίζει, κανόνες δεν έχουν καθορισθεί, ο διαιτητής είναι ακούσιος συμπαίκτης (ΟΗΕ ;), η διάρκειά του είναι απεριόριστη και παίκτες του πάγκου όλοι, όσοι αυτοθεωρούνται θεατές, πολλά θα δούμε και πολλά δε θα μάθουμε.

Γ' ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

Πριν ένα χρόνο, όταν το ΧΑΕ ήταν στις 2600 μονάδες απ' το Έβερεστ των 6000 (9/99) κι όλοι οι ειδικοί έλεγαν ότι έπιασε πάτο, θα γυρίσει πλέον προς τα επάνω, οι ΘΕΣΕΙΣ ισχυρίστηκαν, εφ' όσον ισχύει ο αφορισμός «Χρηματιστήριο = Καθρέφτης Οικονομίας», ότι θα πέσει κι άλλο, γιατί με καμία **υπόθεση** δεν αναπτύχθηκε η Ελληνική οικονομία απ' τον Ιανουάριο του 1999 (ΧΑΕ 2000 μονάδες) με ρυθμούς, που να δικαιολογούν την άνοδο κατά 30% μέσα σε τρία χρόνια. Ήρεμα λοιπόν παρακολουθούσαν κι ανέμεναν, τη σταθεροποίηση του Δείκτη κάπου μεταξύ 2200-2250 μονάδων. Αλλά ο Δείκτης αποδείχθηκε ΔΗΚΤΗΣ κι έφαγε όχι 350 (απ' τις 2600), αλλά πάνω από 800 μονάδες και το ΧΑΕ αγκομαχάει να κρατηθεί, με μεγάλη δυσκολία, πάνω απ' τις 1650 μονάδες. Αν ισχύει ο αφορισμός τότε η οικονομία μας, στα τελευταία πέντε χρόνια, έχει εφορμήσει ακάθεκτα προς τα πίσω και τα κάτω. Είναι έτσι; Αν μετρήσουμε στα πορτοφόλια μας όχι πόσα παίρνουμε, αλλά τι μ' αυτά αγοράζουμε και τι ακόμα ξοδεύουμε, σε σύγκριση με τα προηγούμενα (προ 10ετίας) χρόνια η δική μας, του κάθε ενός (μισθωτού, συνταξιούχου) οικονομία έχει **καταδυθεί**. Αν κοιτάξουμε άλλους γύρω μας, απιθάνους τιτλούχους, απροσδιόριστους ειδικούς, αυτών έχει απογειωθεί. Πώς να ερμηνεύσει κάποιος αυτό το φαινόμενο; Φαίνεται πως τα προϊόντα του ΧΑΕ (ή το καθρέφτισμά τους) και του ΕΒΕΡΕΣΤ (6000) και του ΚΑΙΑΔΑ (1650), έφυγαν από μας και πήγαν στους άλλους (όλους αυτούς τους ιδιώνυμους) και δεν το κατάλαβε, ώστε ν' αναπτυχθεί αναλόγως, η Ελληνική οικονομία. **Οι ΙΔΙΩΝΥΜΟΙ όμως ας μην επαναπαύονται, γιατί κάπου, κάποιιοι (οι ίδιοι από ανάγκη ή οι αναπληρωτές τους), κάποτε μπορεί να ψηφίσουν κάποιον ΙΔΙΩΝΥΜΟ ΝΟΜΟ, για τα οψώνια της ανομίας τους.**

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

(Κατάσταση- Ενδεχόμενα- Προοπτικές)

Του Υποστρατήγου ε.α. - Στρατηγικού Αναλυτή Δ. ΚΑΝΤΕΡΕ

Ίσως ο όρος “ευρωπαϊκό-αμερικανικές” να θεωρείται και να είναι αδόκιμος για την έκφραση των σχέσεων μεταξύ Αμερικής-υπό την έννοια των ΗΠΑ- και της Ευρώπης, αφού η Ευρώπη δεν αποτελεί ενιαία διεθνοπολιτική οντότητα. Με τη δημιουργία όμως

της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και με δεδομένη έστω την πρόθεση των χωρών μελών της να εμφανιστούν στο διεθνές προσκήνιο με Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας (ΚΕΠΠΑ) και ενιαία ταυτότητα, κάτι που σημαίνει και κοινότητα συμφερόντων, ο όρος μπορεί να δικαιολογηθεί.

Πριν και από λίγο χρόνο δύσκολα θα μπορούσε κανείς να αμφισβητήσει τις στενές συμμαχικές και ακόμη φιλικές σχέσεις μεταξύ των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων συμμάχων τους. Τον Απρίλιο του 1999 στην πανηγυρική επετειακή Σύνοδο του ΝΑΤΟ, στην Ουάσιγκτον, όχι μόνο ομόφωνα αλλά και ενθουσιωδώς αποφασίζονταν η διεύρυνση της Συμμαχίας και υιοθετούταν κοινές “Νέες Αντιλήψεις” για την εξασφάλιση της σταθερότητας και της ειρήνης στον κόσμο ολόκληρο. Όταν το Σεπτέμβριο του 2001 έγινε το φοβερό τρομοκρατικό κτύπημα κατά των ΗΠΑ οι Ευρωπαίοι όχι δεν είχαν κανένα ενδοιασμό να ενεργοποιήσουν το Άρθρο 5 του Καταστατικού Χάρτη της Συμμαχίας για να συμπαρασταθούν στους πληγέντες συμμάχους τους αλλά ορισμένοι τουλάχιστον δεν δίστασαν να δηλώσουν ότι ήταν αυτοί Αμερικανοί.

Μέχρι τότε και λίγο αργότερα παρά τις διαφωνίες που υπήρχαν και τις δυσaráσκείες που δημιουργούνταν από μονομερείς αποφάσεις και ενέργειες βασικά των Αμερικανών οι σχέσεις μεταξύ των δύο πλευρών ήταν πολύ καλές. Θα έλεγε κανείς ότι αυτές ανταποκρίνονταν στο περιεχόμενο και την έννοια του όρου “σύμμαχοι”. Εκείνη όμως η κατάσταση των ευρωπαϊκό-αμερικανικών σχέσεων έπαψε να υπάρχει μετά την, όπως όλο και περισσότερο αποδεικνύεται, χασματική διαφορά που προέκυψε στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας που ασκεί το ισλαμικό ριζοσπαστικό (φανταμελιστικό) κίνημα. Με εξαιρέσεις βέβαια οι σχέσεις των ΗΠΑ με τις χώρες της “παλαιάς Ευρώπης” κατά τον χαρακτηρισμό του Αμερικανού Υπουργού Άμυνας Ντόναλντ Ράμσφελντ και κυρίως τις δύο

μεγαλύτερες από αυτές- τη Γερμανία και τη Γαλλία του λεγόμενου γαλλο-γερμανικού άξονα- από λίγο έως ελάχιστα μπορούν να θεωρηθούν στην ουσία ως στενές και συμμαχικές.

Για το ότι έχει επέλθει σημαντική διαφοροποίηση στις ευρωπαϊκό-αμερικανικές σχέσεις δεν πρέπει να υπάρχει αμφιβολία. Αυτό διαπιστώνεται όλο και περισσότερο από τις δηλώσεις, στάσεις και συμπεριφορές των κυβερνητικών αξιωματούχων - μέχρι και με την Κούβα και τη Λιβύη έφθασε να ταυτίζει τη Γερμανία ο κ. Ράμσφελντ- και κυρίως από τις διαθέσεις, τις στάσεις και τις συμπεριφορές των λαών των χωρών έναντι αλλήλων με αφορμή τον πόλεμο που οι ΗΠΑ επιδιώκουν και σχεδιάζουν κατά του Ιράκ. Όλα αυτά που αντικατοπτρίζουν ένα διάχυτο αντιευρωπαϊσμό στις ΗΠΑ και αντίστοιχο αντιαμερικανισμό στην Ευρώπη. Αυτή η γενικευμένη, έστω απλή απαρέσκεια μεταξύ των λαών οπωσδήποτε δεν έχει καμία σχέση με τα αισθήματα που διακατείχαν αυτούς στις περασμένες δεκαετίες και μέχρι πριν από ένα χρόνο και οπωσδήποτε δεν μπορεί να υποδηλώνει στενούς δεσμούς και φιλία. Πέραν όμως από τις δηλώσεις των αρχόντων και τα αισθήματα των λαών που θα μπορούσε να συνιστούν παροδικά ξεσπάσματα, υπάρχει και η ουσία στις διαφορές. Και η ουσία είναι ότι ενώ οι Αμερικανοί παρουσιάζονται να πιστεύουν ότι απειλούνται και πασχίζουν για να έχουν τη συμπαράσταση των Ευρωπαίων στην αντιμετώπιση της απειλής που δέχονται οι Ευρωπαίοι είτε τους την αρνούνται είτε την προσφέρουν σερνόμενοι και γογγύζοντας.

Προβληματισμοί- Δεδομένα

Οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικανοί την περίοδο αυτή τουλάχιστον δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως καλοί, πιστοί και αφοσιωμένοι μεταξύ τους σύμμαχοι. Αυτή η πραγματικότητα είναι που αναπόφευκτα δημιουργεί τους προβληματισμούς και τα ερωτηματικά για την πορεία που μπορεί να ακολουθήσουν οι ευρωπαϊκό-αμερικανικές σχέσεις από εδώ και πέρα. Θα είναι άραγε η διασάλευση των σχέσεων αυτών παροδική και πρόσκαιρη ή αυτές θα συνεχίσουν υποβαθμιζόμενες όλο και περισσότερο; Και αν συνεχίσουν υποβαθμιζόμενες μέχρι που μπορεί να φθάσει η υποβάθμιση αυτή; Θα φθάσει στη διάλυση του NATO και στην αποχώρηση των Αμερικανών από την Ευρώπη και ακόμη την προσπάθειά αυτών να διασπάσουν την όποια συνοχή οι Ευρωπαίοι παρουσιάζουν και να τους ξεχωρίσουν σε "παλαιοευρωπαίους"- αντιαμερικανούς και "νεωευρωπαίους"- φιλοαμερικανούς με ότι αυτό θα σημαίνει για το Δυτικό και ολόκληρο τον κόσμο;

Αυτοί είναι οι προβληματισμοί που δημιουργούνται από την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι ευρωπαϊκο-αμερικανικές σχέσεις και καμία αμφιβολία δεν πρέπει να υπάρχει ότι οι προβληματισμοί αυτοί έχουν και βάση και ουσιαστικό περιεχόμενο. Με βεβαιότητα εκτίμηση της πορείας των σχέσεων αυτών δεν μπορεί να γίνει ακόμη και πολλά αν όχι όλα τα ενδεχόμενα μπορούν να θεωρούνται δυνατά και πιθανά. Από την ανάλυση όμως των δεδομένων με βάση τα οποία διαμορφώνονται γενικά οι διεθνείς σχέσεις μπορούν να γίνουν διαπιστώσεις και να εξαχθούν βάσιμα συμπεράσματα.

Ορθό, αληθές και βάσιμο είναι ότι οι σχέσεις των χωρών και των λαών επηρεάζονται από ιστορικές, πολιτισμικές και ιδεολογοθρησκευτικές πεποιθήσεις και καταβολές, αρχές, αξίες, ιδεώδη και κοινούς αγώνες. Ακόμη όμως περισσότερο ορθό, αληθές και βάσιμο είναι ότι στις διεθνείς σχέσεις το βασικότερο ρόλο τον έχουν τα συμφέροντα. Λίγα έως σπάνια είναι τα παραδείγματα στην ιστορία της ανθρωπότητας- και αυτά αφορούν σε ιδεολογο-θρησκευτικές αντιπαλότητες- που λαοί συμάχησαν και υπέστησαν από κοινού θυσίες για την υπεράσπιση αρχών και αξιών χωρίς ταυτόχρονα να προασπίζουν και να υπηρετούν κοινά συμφέροντα. Τουναντίον η ιστορία βρίθει από παραδείγματα χωρών και λαών διαφορετικών ή και αντικρουόμενων αρχών και αξιών- από σύγχρονο παράδειγμα αυτού αποτελεί ο ισραηλοτουρκικός άξονας- που συμάχησαν και αγωνίστηκαν μαζί για την εξυπηρέτηση κοινών συμφερόντων.

Τα συμφέροντα των χωρών γενικά είναι πολλά και διάφορα. Από αυτά εκείνα που αξιολογούνται ως σημαντικά- ζωτικά είναι τα αφορώντα στην εδαφική ακεραιότητα, την εθνική κυριαρχία και την ασφάλεια, το εθνικό γόητρο ή την εθνική υπερηφάνεια και την οικονομική ευρωστία και ανάπτυξη από την οποία εξαρτάται άμεσα η εθνική ισχύς. Η διάθεση δυναμικού, η υποβολή σε θυσίες και η εξασφάλιση και η υπηρετήση- προώθηση γενικά των συμφερόντων αυτών βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση και εξάρτηση με τις απειλές που η κάθε χώρα δέχεται. Εάν δεν υπάρχουν ή δεν προοιωνίζονται απειλές εύλογο είναι ότι ούτε το οποιοδήποτε κόστος καταβάλλεται ούτε προσπάθειες γίνονται.

Η εθνική ισχύς κάθε χώρας από την οποία εξαρτάται η δυνατότητα αντιμετώπισης των απειλών και προάσπισης των συμφερόντων της συντίθεται από πολλά στοιχεία. Το βασικότερο όμως από αυτά είναι το ανθρώπινο δυναμικό σε συνδυασμό με τις ηθικές δυνάμεις αυτού. Σε όλες τις χώρες και ανεξάρτητα από το πολιτικοκοινωνικό καθεστώς τους χωρίς την εκούσια και ένθερμη συμμετοχή του ανθρώπινου δυναμικού τους καμία ισχύ δεν μπορεί να δημιουργηθεί και καμία απειλή ν' αντιμετωπιστεί. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στις δημοκρατικές κοινωνίες που οι λαοί και υψηλό επίπεδο μόρφωσης έχουν για να κρίνουν και ελευθερία έκφρασης και επιλογών διαθέτουν.

Διαπιστώσεις

Από τον συνδυασμό των δεδομένων αυτών, η βασιμότητα των οποίων δύσκολο είναι να αμφισβητηθεί και η όποια αμφισβήτηση σε εσφαλμένες εκτιμήσεις θα οδηγήσει, σε ότι αφορά τη μελλοντική πορεία των αμερικανο-ευρωπαϊκών σχέσεων μπορούν να γίνουν οι εξής βασικές διαπιστώσεις:

- Οι λαοί των ΗΠΑ και των ευρωπαϊκών χωρών και πιστεύουν σε κοινές αρχές- αξίες και κοινά ιδεώδη έχουν. Η ελευθερία, η δημοκρατία, η ανεξαρτησία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και ο ανθρωπισμός γενικά αποτελούν βασικά συστατικά στοιχεία του Δυτικού πολιτισμού τον οποίο οι Αμερικανοί και οι Ευρωπαίοι θεωρούν ως δικό τους γέννημα και κτήμα. Αν και από ότι διαπιστώνεται στην έμπρακτη απόδειξη της πίστης και τήρησης των κοινών αρχών και αξιών υπάρχουν διαφορές μεταξύ του αμερικανικού και των ευρωπαϊκών λαών αυτές αποτελούν ένα ισχυρό συνδετικό δεσμό και θεμέλιο εδραίωσης καλών σχέσεων. Αυτό μαρτυρεί ότι, οι καλές συμμαχικές σχέσεις τους δεν είναι ούτε ευκαιριακές ούτε συγκυριακές.

- Η κοινότητα αρχών και αξιών δεν συνεπάγεται και σύμπτωση συμφερόντων και κυρίως δεν δημιουργεί κοινές απειλές κατά των συμφερόντων τους. Η πίστη ή έστω ο ισχυρισμός των Αμερικανών ότι η απειλή του "άξονα του κακού", όπως αυτοί χαρακτηρίζουν τις χώρες που πιστεύουν ότι τις απειλούν με αιχμή το ριζοσπαστικό ισλαμικό τρομοκρατικό κίνημα, στρέφεται κατά του συνόλου του Δυτικού Κόσμου και ακόμη της πολιτισμένης ανθρωπότητας δεν γίνεται αποδεκτός από τους Ευρωπαίους τα ζωτικά συμφέροντα των οποίων και στην πραγματικότητα δεν απειλούνται. Οι ίδιοι οι Αμερικανοί άρχοντες με τη στρατηγική που ακολούθησαν στην προώθηση των συμφερόντων τους και κυρίως στην αντιμετώπιση των απειλών που δέχονται πέτυχαν να διαχωρίσουν τις ΗΠΑ από την Ευρώπη και μαζί με τους Βρετανούς και τους Ισραηλινούς που τους ακολουθούν να δημιουργήσουν το συνασπισμό κατά του οποίου στρέφεται η απειλή.

- Ενώ οι Ευρωπαίοι δεν απειλούνται η συμπαράταξή τους με τους Αμερικανούς αυτομάτως και τους φέρνει αντιμέτωπους με την απειλή. Το δεδομένο αυτό σε συνδυασμό με την ευρωπαϊκή εκτίμηση και πίστη ότι η αμερικανική στρατηγική αντιμετώπισης της απειλής είναι αναποτελεσματική και όχι μόνο δεν θα εξαλείψει αυτήν αλλά και θα την ισχυροποιήσει εύλογο είναι να οδηγή τους Ευρωπαίους στον διαχωρισμό της θέσεώς τους.

- Σημαντικότερο όμως και από την μη ύπαρξη κοινής απειλής για τις ΗΠΑ και την Ευρώπη και την εσφαλμένη αμερικανική στρατηγική για την αντιμετώπιση αυτής είναι η αλαζονεία, η υπεροψία και ακόμη η κυνικότητα με την οποία οι αμερικανική ηγεσία εκφράζει τον ιδιότυπο ηγετικό ρόλο των ΗΠΑ στο Δυτικό και ολόκληρο τον κόσμο. Η συμπεριφορά αυτή, η οποία αποδεικνύεται με την παράβλεψη ή την καταπάτηση του ισχύοντος Διεθνούς Δικαίου, όπως δείχνει το νεοθεσπιθέν αμερικανικό δόγμα περί προληπτικών επιθέσεων, και την αγνόηση της Ευρώπης στη λήψη αποφάσεων, όπως έγινε στον πόλεμο του Αφγανιστάν και γίνεται στο σχεδιαζόμενο πόλεμο κατά του Ιράκ μεταφράζονται σε τάση ηγεμονισμού και δημιουργούν στους Ευρωπαίους αισθήματα απaréσκειας, αντιαμερικανισμού και ακόμη φόβου. <<Οι Αμερικανοί θέλουν να παίζουν τα όργανα και εμείς να χορεύουμε>>, δήλωνε πριν από λίγους μήνες ένα Γάλλος αξιωματούχος εννοώντας ακριβώς αυτή τη συμπεριφορά των Αμερικανών. Οι απλοί πολίτες και ακόμη αξιωματούχοι όπως συνέβη με την Γερμανίδα Υπουργό Δικαιοσύνης που εξομοίωσε τον Αμερικανό πρόεδρο Τζορτζ Μπους με τον Χίτλερ δεν διστάζουν να εκφράζονται για τους Αμερικανούς ηγέτες κατά λίαν επιτιμητικό τρόπο και να ταυτίζουν αυτούς με τους ισλαμιστές τρομοκράτες. Όλα αυτά μαρτυρούν το φόβο των Ευρωπαίων ότι όταν οι Αμερικανοί απαλλαγούν από την ισλαμική απειλή που τους δημιουργεί την ανάγκη της συμμαχικής συμπαράστασής γρήγορα ή αργά θα έλθει και η σειρά της Ευρώπης να υποταχθεί πλήρως στις αμερικανικές θελήσεις με ότι αυτό θα σημαίνει όχι για τα άλλα συμφέροντα αλλά την ανεξαρτησία, το γόητρο και την υπερηφάνεια των ευρωπαϊκών λαών.

Τα Ενδεχόμενα

Από τις διαπιστώσεις αυτές σαφώς και προκύπτει ότι, εκτός και αν συμβούν απρόβλεπτα γεγονότα τα οποία να αλλάξουν ριζικά την υφιστάμενη κατάσταση, για την πορεία των ευρωπαϊκο-αμερικανικών σχέσεων υπάρχει δύο βασικά ενδεχόμενα:

- Το πρώτο ενδεχόμενο είναι οι Αμερικανοί, κατανοώντας ότι η μέχρι τώρα στρατηγική τους στην αντιμετώπιση των απειλών που δέχονται δεν συνάδει με τις αρχές και αξίες του Δυτικού πολιτισμού και το Διεθνές Δίκαιο και αντιστρατεύεται τα συμφέροντα των έστω τυπικά συμμάχους τους Ευρωπαίων, να αλλάξουν ή έστω να διαφοροποιήσουν τη στρατηγική τους. Σ' αυτό το ενδεχόμενο, το οποίο δεν έχει πολλές πιθανότητες να συμβεί έγκαιρα- η υπεροχή σε ισχύ δεν αφήνει τους άρχοντες να συνειδητοποιήσουν την πραγματικότητα- αλλά δεν μπορεί και να

αποκλειστεί οι ευρωπαϊκο-αμερικανικές σχέσεις με πολλά προβλήματα μάλλον θα συνεχίσουν να είναι συμμαχικές.

- Το δεύτερο βασικό και περισσότερο πιθανό ενδεχόμενο είναι οι ΗΠΑ να συνεχίσουν την μέχρι τώρα στρατηγική τους και με επικλήσεις της προσφοράς τους προς την Ευρώπη (στους παγκόσμιους πολέμους, Δόγμα Μάρσαλ, προστασία κατά της σοβιετικής απειλής και άλλα) όπως και απειλές του είδους "όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας" να προσπαθούν να σέρνουν τους Ευρωπαίους μαζί τους για να συγκαλύπτουν την μονομέρεια των ενεργειών τους και τις ηγεμονικές επιδιώξεις τους. Στο ενδεχόμενο αυτό από πολύ δύσκολο έως αδύνατο θα πρέπει να εκτιμάται ότι οι Ευρωπαίοι είτε λόγω αισθήματος υποχρέωσης είτε λόγω φόβου έναντι της αμερικανικής ισχύος θα αγνοήσουν το δικά τους συμφέροντα και θα ακολουθήσουν τις ΗΠΑ δίκην υποτελών. Εάν δεν συμβεί αυτό αναπόφευκτη θα καταστεί η ρήξη των σχέσεων μεταξύ των δύο πλευρών.

Ρήξη των σχέσεων ΗΠΑ- Ευρώπης δεν σημαίνει και κατ' ανάγκη εχθρότητα μεταξύ τους. Και το NATO μπορεί να διαλυθεί και κάποιες ευρωπαϊκές χώρες εξαγοραζόμενες ή δελεαζόμενες να συμμαχήσουν με τις ΗΠΑ χωρίς να προκληθεί ευρωπαϊκο-αμερικανική εχθρότητα. Αναγκαστική η εχθρότητα δεν θα είναι και οι σχέσεις μπορεί να είναι γενικά αδιάφορες ή να χαρακτηρίζονται από απλό ανταγωνισμό ή έστω αντιπαλότητα σε θεμιτά επίπεδα, αλλά αυτό δεν θα είναι εύκολο να επιτευχθεί. Με δεδομένο ότι η ρήξη των σχέσεων θα οφείλεται στην διαφορετικότητα μεταξύ των αμερικανικών και ευρωπαϊκών συμφερόντων και στις ηγεμονικές επιδιώξεις των Αμερικανών το πιθανότερο είναι η αντιπαλότητα να είναι έντονη και ακόμη να λάβει την μορφή εχθρότητας. Έντονη αντιπαλότητα ή εχθρότητα, ένα δείγμα της οποίας αποτέλεσε η έστω σκέψη των Αμερικανών να αποκλείσουν τα γερμανικά και γαλλικά προϊόντα από τις αγορές τους μετά τις διαφορές που παρουσιάστηκαν στο πλαίσιο του NATO, θα σημαίνει τουλάχιστον προσπάθεια σύναψης αντιπαραβαλλόμενων συμμαχιών και αλληλοϋπνονόμευσης.

Προτιμότερη η Πρόληψη της Ρήξης

Η ανάπτυξη έντονης αντιπαλότητας και ακόμη εχθρότητας μεταξύ ΗΠΑ και Ευρώπης δεν θα γίνει αμέσως ή σε λίγο χρόνο μετά τη ρήξη των σχέσεών τους και πιθανώς να υπάρξει χρόνος επανόρθωσης αυτής. Με δεδομένο ότι από τη ρήξη καμία από τις δύο πλευρές δεν θα βγει κερδισμένη-κερδισμένοι μπορεί να είναι μόνο οι τρομοκράτες και όλοι όσοι μέσα από

την αμερικανο-ευρωπαϊκή αντιπαλότητα θα επιδιώξουν να προωθήσουν τους δικούς τους σκοπούς- το πιθανότερο είναι να επιχειρηθεί η αποκατάσταση των καλών σχέσεων υπό νέους όρους. Αυτό όμως θα είναι δύσκολο να επιτευχθεί και αν επιτευχθεί τα τραύματα στις ευρωπαϊκό-αμερικανικές σχέσεις θα είναι πολλά.

Αυτή θα είναι η πραγματικότητα και αυτή την πραγματικότητα θα πρέπει να λάβουν υπ' όψη όλοι οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι για την πορεία των ευρωπαϊκό-αμερικανικών σχέσεων. Ιδιαίτερα δε πρέπει να τη λάβουν υπ' όψη οι Αμερικανοί άρχοντες πριν κάνουν τα βήματα εκείνα που θα τους φέρουν σε πλήρη αντιπαράθεση με την Ευρώπη ή έστω την "παλαιά Ευρώπη" με τις ασύνδετες μεταξύ τους χώρες- τις Γιουρογουίμπς (Eurowimps)- όπως θέλουν τις αποκαλούν. Να τη λάβουν υπ' όψη και να αντιληφθούν ότι είναι και γι' αυτούς προτιμότερο οι Ευρωπαίοι να είναι ανεξάρτητοι και υπερήφανοι αλλά σύμμαχοί τους παρά αντίπαλοί τους έστω και υποταγμένοι, που ούτως ή άλλως δεν πρόκειται να γίνουν. Έτσι θα αποφευχθούν οι τυχόν ανίερές συμμαχίες που κανείς δεν θα μπορούσε να τις φανταστεί και οι πανίσχυρες ΗΠΑ θα αποδείξουν ότι αξίζουν το ρόλο της ηγέτιδας δύναμης του Δυτικού και ολόκληρου του κόσμου. Δύναμης του ελεύθερου και εύψυχου υπερασπίστριας και εγγυήτριας του ορθού και του δίκαιου.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΠΙ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ)

Είναι προφανές ότι η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ συνδέθηκε απ' αρχής με την προσδοκία υλοποίησης του κυρίου εθνικού στόχου της Κυπριακής Δημοκρατίας που είναι η επιβίωση της ως ενιαίου κράτους υπό την έννοια της πολιτειακής συνύπαρξης των δύο κοινοτήτων, ενώ συγχρόνως και πέρα από τις όποιες οικονομικές σκοπιμότητες

και επιδιώξεις να επιτυγχάνεται η «εθνική ασφάλεια» υπό την ευρεία έννοια του όρου.

Η απόφαση της Κοπεγχάγης για την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ ευνοεί την προώθηση του κυρίου εθνικού στόχου της Κυπριακής Δημοκρατίας αφού μελλοντικά η Ελληνοκυπριακή πλευρά θα διαπραγματεύεται από αυξημένη θέση ισχύος έναντι της Τουρκοκυπριακής όσο αυτή παραμένει εκτός ΕΕ, ενώ η Τουρκία θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να λαμβάνει υπ' όψη ότι τον Δεκέμβριο του 2004, όταν εξετασθεί και πάλι το θέμα καθορισμού ημερομηνίας έναρξης των ενταξιακών της διαπραγματεύσεων η Κύπρος θα είναι πλέον πλήρες μέλος της ΕΕ

Παρά το ότι η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ θεωρείται «καθαρή» για την ελληνική πλευρά και αποσυνδεδεμένη από την πολιτική λύση του Κυπριακού, στα συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Κορυφής της Κοπεγχάγης διατυπώνεται έντονα η ανάγκη επίλυσης του Κυπριακού ως **σαφής προτίμησης για την ένταξη στην ΕΕ μιας ενωμένης Κύπρου** ενώ ταυτόχρονα εκφράζεται η **ικανοποίηση για τη δέσμευση των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις με στόχο την συνολική διευθέτηση του Κυπριακού προβλήματος μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου του 2003 με βάση τις προτάσεις του ΓΓ των Ηνωμένων Εθνών.**

Σολομόντια λύση για την επίλυση του Κυπριακού Προβλήματος δεν υπάρχει. Το Σχέδιο Ανάν αναμφίβολα αν εξετασθεί υπό το πρίσμα των ιστορικών δεδομένων του όλου προβλήματος και **χωρίς τον παράγοντα ΕΕ**, θα έπρεπε ασυζητητί να απορριφθεί από την Ε/Κ πλευρά αφού είναι φανερό ότι θα δημιουργούσε κατά την εφαρμογή του σοβαρά και δυσεπίλυτα προβλήματα και αδιέξοδα τα οποία μπορεί

να οδηγήσουν όχι μόνο στην αποτυχία της όλης προσπάθειας αλλά και σε απρόβλεπτες και ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Παρά τα παραπάνω η αναμφίβολη διασύνδεση του Σχεδίου με την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ δημιουργεί την ελπίδα ότι η δυναμική που θα αναπτυχθεί μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο θα οδηγήσει σε ένα ιστορικό συμβιβασμό τις δύο κοινότητες οι οποίες προς χάριν του κοινού συμφέροντος θα ξεπεράσουν τις αδυναμίες του Σχεδίου ώστε αυτό να αποτελέσει τελικά μία βιώσιμη λύση.

Η τελική μορφή του Σχεδίου μετά και τις εξελίξεις της Κοπεγχάγης δεν έχει συγκεκριμενοποιηθεί. Γεγονός είναι ότι και οι δύο πλευρές συνεχίζουν τις διαπραγματεύσεις και κατά συνέπεια δεν αποδέχονται το Σχέδιο ως έχει.

Οι γενικές διαπιστώσεις μας επί του Σχεδίου Ανάν έχουν ως ακολούθως :

Βασίζεται στις συνθήκες Ζυρίχης – Λονδίνου (Εγκαθίδρυσης, Εγγυήσεων και Συμμαχιών) οι οποίες παραμένουν σε ισχύ, προσαρμοσμένες όμως στην νέα κατάσταση όπως δημιουργήθηκε μετά την εισβολή και κατοχή από τα Τουρκικά στρατεύματα του Βορείου τμήματος της Κύπρου.

Είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο με την ήδη επιτευχθείσα ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ.

Περιέχει πρόνοιες που διαιωνίζουν τη διαίρεση των δύο κοινοτήτων που ενδεχομένως να οδηγήσουν στη διχοτόμηση, παρά την αντίθετη πρόβλεψη.

Κινείται περισσότερο προς την ικανοποίηση των Τουρκοκυπριακών θέσεων και επιδιώξεων. Ειδικότερα διέπεται σαφώς από την αντίληψη της κατοχύρωσης της Τουρκοκυπριακής πλευράς έναντι της Ελληνοκυπριακής, κυρίως σ' ό,τι αφορά τα θέματα ισοτιμίας, ασφαλείας και εξασφάλισης της διζωνικότητας.

Με την εφαρμογή του η Ελληνοκυπριακή πλευρά θα ωφεληθεί μόνο σ' ό,τι αφορά την επιστροφή εδαφών, την επιστροφή μέρους των Ελληνοκυπρίων προσφύγων και την απομάκρυνση του μεγαλύτερου μέρους των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής.

Παρέχει υπερβολικές εξασφαλίσεις στην Τουρκοκυπριακή μειονότητα κατά τρόπο που να τίθεται σε αμφιβολία η λειτουργικότητα της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας.

Είναι γεγονός ότι ουδεμία πλευρά είναι δυνατόν να επιβάλλει πλήρως τις απόψεις της στην άλλη. Συνεπώς το Σχέδιο Ανάν ή όποιο άλλο σχέδιο στο μέλλον για την επίλυση του Κυπριακού θα πρέπει να βασισθεί σε ορισμένες προϋποθέσεις και αρχές, που εκτιμώνται ως ακολούθως :

Επιβολή λύσης δεν είναι δυνατή, συνεπώς η λύση που θα προέλθει μέσα από οποιοδήποτε σχέδιο, θα περιέχει συμβιβασμούς και για τις δύο πλευρές.

Η διαιώνιση της σημερινής καταστάσεως ακόμη και μετά την απόφαση της Κοπεγχάγης, οδηγεί πιο κοντά στην οριστική διχοτόμηση, αφού η πιθανότητα δημιουργίας διεθνών συγκυριών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε γενικότερες δυναμικές ανακατατάξεις στην περιοχή σε βάρος της Τουρκίας και να καταλήξουν στην επανένωση της Νήσου εκτιμάται ως ιδιαίτερα περιορισμένη.

Μια «βιώσιμη» λύση του Κυπριακού θα πρέπει κατ'ελάχιστο να προνοεί την κατάργηση της υπό οποιαδήποτε μορφή κατοχής του βορείου τμήματος της Νήσου.

Η τελική συμφωνία δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία που θα περιέχουν το σπέρμα διάσπασης της ενιαίας οντότητας της Κύπρου ανεξάρτητα της πολιτειακής μορφής που τελικά θα γίνει αποδεκτή.

Με βάση τις αναφερθείσες προϋποθέσεις τα σημεία του σχεδίου Ανάν που εκτιμούνται ότι πρέπει να βελτιωθούν είναι αυτά που θα φέρουν προοδευτικά κοντά τους πληθυσμούς, θα αμβλύνουν τα πάθη του παρελθόντος και θα θέσουν τις βάσεις για την μελλοντική λειτουργία **ενός ανεξάρτητου και χωρίς κηδεμόνες κράτους**.

Η προσπάθεια καθορισμού των σημείων του Σχεδίου Ανάν που θα μπορούσαν να τροποποιηθούν επ'ωφελεία της Ε/Κ πλευράς όπως το θέμα της ισοτιμίας στην λειτουργία της Νομοθετικής Εκτελεστικής Εξουσίας, την διατήρηση και επέκταση των Συνθηκών Εγγυήσεων και Συμμαχιών, θέμα εποίκων κ.λ.π. ενέχει τον κίνδυνο να παρασυρθεί κανείς σε μαξιμαλιστικές επιδιώξεις, λογικές και δίκαιες, αλλά πρακτικά ανέφικτες, που είναι δυνατόν να οδηγήσουν τελικά σε επικίνδυνα για το μέλλον της Νήσου αδιέξοδα. Κατά συνέπεια κάποια σημεία, ίσως όχι εκ των θεωρουμένων πλέον σοβαρών, που είναι όμως ρεαλιστικά, διαπραγματεύσιμα και πιθανόν αποδεκτά από όλες τις πλευρές μπορεί να είναι τα ακόλουθα :

Το Κυπριακό Κράτος θα πρέπει να καλλιεργεί στους πολίτες την ενιαία και μοναδική «Κυπριακή συνείδηση». Κατά συνέπεια η πρόβλεψη της υπάρξεως χωριστών συμβόλων (Ύμνοι, Σημαίες) των «συστατικών κρατών», περιέχει το πνεύμα της ανεξαρτησίας και διαχωρισμού κάθε κοινότητας και σε δεδομένη περίοδο είναι δυνατόν να λειτουργήσει διασπαστικά. Ύμνος και Σημαία πρέπει να είναι ενιαία και μοναδικά.

Το «καθεστώς ιθαγένειας» που δύναται να αποδίδει κάθε «συστατικό κράτος» διαφοροποιεί τους πληθυσμούς, διαιωνίζει την επιθυμία τους για διαχωρισμό και οπωσδήποτε δεν δημιουργεί ενιαία συνείδηση Κυπρίου πολίτη. Η ιθαγένεια πρέπει να είναι μία.

Οι περιορισμοί σε βασικά γνωρίσματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων (ελεύθερη διακίνηση, εγκατάσταση, θέματα περιουσίας) πέραν της αδικίας, δημιουργούν πρόβλημα στην κυριαρχία αλλά και στην λειτουργία του ενιαίου κράτους, συγκριτικά με την λειτουργία οιαδήποτε κράτους που έχει ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δικαιώματα που έχουν αναγνωρισθεί διεθνώς (υπόθεση Λοϊζίδου για απόδοση της περιουσίας της) δεν είναι λογικό να καταργούνται ή να τροποποιούνται από το νέο σχέδιο.

Η συμμετοχή στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο επιδιαιτητών, φαλκιδεύει την ανεξαρτησία στην λειτουργία της ενιαίας Κύπρου. Εκτιμάται ότι οι διαφορές που ασφαλώς θα ανακύψουν είναι προτιμότερο να επιλύονται σε όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Συνθήκη Εγγυήσεων θα πρέπει να τεθεί υπό τον έλεγχο του ΟΗΕ. Η όποια νοουμένη παρέμβαση των εγγυητριών δυνάμεων να τελεί υπό προηγούμενη έγκριση του ΟΗΕ.

Οι προβλέψεις της Συνθήκης Συμμαχιών να ελαχιστοποιηθούν από πλευράς αριθμού και δομής Δυνάμεων αποκλεισμένων κυρίων οπλικών συστημάτων όπως άρματα, ΠΒ κ.λ.π. με προοπτική περαιτέρω σταδιακής μείωσης μέχρι τελικής απόσυρσης.

Η μεταβατική περίοδος θα πρέπει να μειωθεί ιδιαίτερα σ'ότι αφορά στην συμπροεδρία με επιδίωξη να έχει περατωθεί μέχρι τον Δεκέμβριο του 2004, χρόνος που η Κύπρος θα αποκτήσει δικαίωμα ψήφου στην ΕΕ και θα επανεξετασθεί το θέμα της ημερομηνίας ενάρξεως ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας.

Η καταγραφή των παραπάνω σημείων δεν ενέχει την έννοια καθορισμού ορίων «αποδοχής» ή «απόρριψης» του Σχεδίου Ανάν. Κάθε προσπάθεια όμως που θα καταλήγει σε θετικό αποτέλεσμα για τη διαφοροποίησή τους εκτιμάται ως επιβεβλημένη.

Οι όποιες βελτιώσεις πρέπει να επιδιωχθούν από την Ελληνοκυπριακή πλευρά και δια της εμπλοκής και μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει κάθε συμφέρον για την επίτευξη μιας βιώσιμης λύσης με βάση το Σχέδιο Ανάν.

ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ

(15-12-2002 – 12-2-2003)

1. ΕΛΛΑΣ

α. Η άκρως ανησυχητική αύξηση των τουρκικών προκλήσεων στο Αιγαίο, σε περίοδο ιδιαίτερος κρίσιμη, καθιστά απαραίτητη την λήψη μέτρων από ελληνικής πλευράς προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα φαινόμενα των μαζικών παραβάσεων του FIR Αθηνών, των παραβιάσεων του εθνικού εναερίου χώρου και των παρενοχλήσεων αεροσκαφών με κίνδυνο την ασφάλεια των πτήσεων και όχι μόνον.

Η προκλητικότητα της Άγκυρας με τις προαναφερθείσες ενέργειες, συνδυαζόμενη και με την συχνή δέσμευση περιοχών (κρισίμων) για την «εκτέλεση» ασκήσεων στο διεθνή εναέριο χώρο του Αιγαίου, έχει ως σκοπό την παγίωση της συνεχούς παρουσίας της στο FIR Αθηνών και την εκπλήρωση των διεκδικήσεών της. ΘΑΡΣΕΙΝ ΧΡΗ!!

β. Ακριβά πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι την στρατιωτική συμμετοχή της χώρας στις Νατοϊκές αποστολές. Το ετήσιο κόστος εκτιμάται σε 115 δις. Δρχ. ή 33,7 δις Ευρώ.

γ. Ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας αποτελούν το δημογραφικό πρόβλημα και η υπογεννητικότητα. Την στιγμή κατά την οποία μειώνονται οι γεννήσεις και αυξάνονται οι θάνατοι, παρατηρείται «έκρηξη» του αριθμού των μεταναστών οι οποίοι φθάνουν στην χώρα.

Η ωρίμανση για....υποδούλωση επιτελείται αργά...αλλά σταθερά!! Την στιγμή κατά την οποία οι γεννήσεις μειώνονται συνεχώς και οι θάνατοι αυξάνονται, παρατηρείται «έκρηξη» του αριθμού των μεταναστών-λαθρομεταναστών οι οποίοι εισέρχονται στην Ελλάδα φθάνοντας το 15% του πληθυσμού. Μάλιστα

ακούγονται λαθρομετανάστες να λένε «σήμερα είστε εσείς τα αφεντικά, σε δέκα χρόνια είμαστε εμείς. Ήδη το...βρέφος αποτελεί είδος υπό....εξαφάνιση!! Και μη χειρότερα.

δ. Προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την επιλογή της ιδιωτικής εταιρείας η οποία θα αναλάβει την σίτιση των στρατευμένων στις Ε.Δ. Αρχικά θα εφαρμοσθεί σε 19 Κέντρα Εκπαιδύσεως Νεοσύλλεκτων.

Έχει να πέσει....δηλητηρίαση σύννεφο. Παράλληλα η υπόψη εταιρεία (όποια επιλεγεί) καλό θα είναι να προμηθευθεί κατάλληλα μέσα για την σίτιση των πληρωμάτων των...υποβρυχίων, φρεγατών κ.λ.π. καθώς και των ακριτικών φυλακίων του Σ.Ξ. και Μονάδων Ραντάρ της Π.Α. κ.λ.π. κ.λ.π. Είναι άγνωστο εάν το catering θα διαθέτει και....σερβιτόρες.

ε. Ελληνικό στρατιωτικό αεροσκάφος C-130, το οποίο μετέφερε προσωπικό από την Κύπρο, ανεχαιτίστη στην μέση του Αιγαίου (7 μίλια ανατολικά της Νάξου) από τουρκικά μαχητικά.

Η χάραξη της οριογραμμής ευθύνης της Άγκυρας στο μέσο του Αιγαίου, αποκαλύπτει την μεθόδευση της διχοτομήσεως και συνδιαχειρίσεως του εναερίου χώρου του Αιγαίου. Η αδυναμία, αδράνεια και αναποτελεσματικότητα των υπευθύνων φορέων και οργάνων δημιουργεί τεράστια ερωτηματικά, σιωπηλής αποδοχής.

στ. Τα Ελληνοτουρκικά και το Κυπριακό, συνδυαζόμενα με την ενδεχόμενη διαχείριση του πολέμου στο Ιράκ, στο πλαίσιο της Ελληνικής Προεδρίας στην ΕΕ, θα είναι οι μεγάλες προκλήσεις του 2003 για την εξωτερική πολιτική των Αθηνών.

Η ενδεχόμενη αρνητική συγκυρία των προαναφερθέντων θεμάτων, ανατρέπει εκ των πραγμάτων τον σχεδιασμό των Αθηνών, καθόσον έχει επενδυθεί μονομερώς η στρατηγική της προσέγγισης και «εξευρωπαϊσμού» της Τουρκίας.

ζ. Τη δημιουργία ενός μετώπου του Ευρωπαϊκού Νότου, το οποίο με την ευκαιρία των δύο διαδοχικών Μεσογειακών Προεδριών, Ελλάδος – Ιταλίας, θα μεταφέρει το κέντρο βάρους του ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος στην περιοχή, πρότεινε ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Πρόντι.

Η Μεσογειακή συνεργασία, ιδιαιτέρως στα θέματα προστασίας των συνόρων, προς αποφυγήν αθρόας εισροής λαθρομεταναστών, απαιτείται να αποτελέσει κυρίαρχο ζήτημα τόσο μεταξύ των μεσογειακών χωρών της ΕΕ όσο και ολοκλήρου της Ενώσεως.

η. Τελευταία και καταϊδρωμένη στην υψηλού επιπέδου επιστημονική έρευνα έρχεται η Ελλάδα στην Ευρώπη, σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Είναι αποδεδειγμένο ότι βασική προϋπόθεση για την επιβίωση και ανάπτυξη μιας χώρας στον αδυσώπητο διεθνή ανταγωνισμό, αποτελεί η επιστημονική ανακάλυψη και νέα τεχνολογία. Η Ελλάδα «κοιμωμένη τον ύπνο του δικαίου» καταδεικνύει να μην κατανοεί ότι χώρα άνευ ερεύνης είναι χώρα άνευ μέλλοντος, λαμβανομένου υπόψη ότι ουδέν κίνητρο έχει θεσπισθεί προκειμένου να επιστρέψουν οι Έλληνες ερευνητές οι οποίοι εργάζονται στο εξωτερικό, όπου πλειάδα επιστημόνων διαπρέπει.

θ. Η περαιτέρω εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, μέσω της διευθετήσεως θεμάτων όπως η υφαλοκρηπίδα καθώς καλή η συνέχιση των προσπαθειών για την επίλυση του πολιτικού προβλήματος στην Κύπρο, ευρίσκονται στην άμεση επικαιρότητα της Ελληνικής Κυβερνήσεως για το 2003.

Υπενθυμίζεται ότι το χρονικό όριο για διαπραγματεύσεις, σχετικά με την υφαλοκρηπίδα, με βάση την απόφαση του Ελσίνκι, είναι το 2004 και σε περίπτωση μη επιτεύξεως συμφωνίας, τα δύο μέρη θα φέρουν το θέμα στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης προς επίλυση. Η «τοποθέτηση» επί τάπητος από την Τουρκία όλων των προκλητικών απαιτήσεών της, επανέφερε εμμέσως πλην σαφών ολόκληρο το φάσμα των διεκδικήσεών της, προκαλώντας πακέτο-διευθέτηση για όλα τα θέματα τα οποία θέτει η Άγκυρα.

ι. Η εφαρμογή του νόμου για το ασυμβίβαστο της βουλευτικής ιδιότητας, ουδόλως επηρέασε την σύνθεση της Βουλής καθόσον μόνο 3-4 από τους 300 αναμένεται να υποβάλουν τις παραιτήσεις τους από το αξίωμα.

Ορθώς οι παλαιοί έλεγαν ότι «έχει μέλι η εξουσία».

ια. Σε συνέντευξή του στην Γαλλική εφημερίδα «Monde», ο προεδρεύων στην ΕΕ, έδωσε δείγμα της πλήρους ταυτίσεως με τις αμερικανικές θέσεις, ενώ παράλληλα υπερασπίστηκε την ωφελιμότητα της τουρκικής εντάξεως, υπενθυμίζοντας ότι η Τουρκία είναι Ευρωπαϊκή δύναμη από τον 16^ο αιώνα, προκαλώντας την έκπληξη των ιστορικών.

Συνεκρούσθη αεροσκάφος με....υποβρύχιο και εφονεύθησαν οι....επιβαίνοντες του λεωφορείου !!

ιβ. Την αισιοδοξία του, ότι τελικώς το πρόγραμμα της κατασκευής του αγωγού μεταφοράς αργού πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, θα προχωρήσει, εξέφρασε από την Θεσσαλονίκη ο Υφυπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας.

ιγ. Η ισοτιμία των ανωτάτων στρατιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με τα Πανεπιστήμια της Ελλάδος, αμφισβητείται από το ...Υπουργείο Οικονομίας, με κίνδυνο - μετά τις σχεδιαζόμενες απεργιακές κινητοποιήσεις των καθηγητών του, για πρώτη φορά στα χρονικά της λειτουργίας τους – να υπάρχει κίνδυνος οι Ευέλπιδες, Ναυτικοί Δόκιμοι και Ίκαροι να χάσουν τον έτος τους.

ιδ. Σε Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισεως τείνουν να υποβαθμίσουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα οι Αρμόδιοι και Αριστογείτονες. Επιδεικνύουν αδιαλλαξία στον εκσυγχρονισμό του θεσμικού τους πλαισίου, θέτοντας σε κίνδυνο την εκπαίδευση των αυριανών αξιωματικών οι οποίοι θα κληθούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες ενός ιδιαίτερος απαιτητικού επιχειρησιακού περιβάλλοντος.

Περιθωριοποιεί η Κυβέρνηση τις Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές, θεωρώντας αυτές μη ισότιμες με τα λοιπά Πανεπιστήμια, όταν από ιδρύσεώς τους οι υπόψη Σχολές παρείχαν πτυχία ισότιμα των ΑΕΙ και οι απόφοιτοί τους γίνονται δεκτοί στα Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία για προπτυχιακές ή μεταπτυχιακές σπουδές.

ιε. Απενεργοποιείται το Στρατηγείο του ΝΑΤΟ στην Λάρισα και ενεργοποιείται στην Θεσσαλονίκη, με απόφαση της Στρατιωτικής Επιτροπής, η οποία ελήφθη κατά τη διάσκεψη της Συμμαχίας στην Πράγα τον παρελθόντα Νοέμβριο. Την ίδια τύχη θα έχουν και τα αντίστοιχα Στρατηγεία σε Ιταλία και Ισπανία, ενώ παραμένει ενεργό προς το παρόν μόνο το Στρατηγείο της Σμύρνης.

2. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Άνευ χρονοτριβών, ο «ουσιαστικά» ηγέτης της Άγκυρας Ερντογάν απέστειλε τον Πρωθυπουργό σε περιοδεία στη Μέση Ανατολή, με σκοπό να συμβάλλει στην «κατανόηση» από τον Αραβικό κόσμο της «αναγκαιότητας» μιας νέας αμερικανικής επεμβάσεως στο Ιράκ.

β. Οι δηλώσεις της Τουρκίας, μετά την απόφαση της Κοπεγχάγης, με επίκληση της προσφυγής σε εμπάργκο εισαγωγών από την Γερμανία και Γαλλία καθώς και η προβολή της ιδέας εντάξεως της Τουρκίας στην...ΝΑΦΤΑ (Οικονομική Κοινότητα Β.Αμερικής), προκάλεσε ισχυρή δυσφορία στις Ευρωπαϊκές ηγεσίες.

Ο άτεχνος Τουρκικός εκβιασμός, συνδυαζόμενος με την φορτική πίεση των ΗΠΑ και την αδυναμία αποκτήσεως ελέγχου στους σκληροπυρηνικούς της Τουρκίας, ενίσχυσε την ανησυχία των Ευρωπαίων προς τον Τουρκικό παράγοντα.

γ. Έντονα «προβληματισμένο» είναι το πολιτικο-στρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας με τα συνεχή και αυξημένα αιτήματα των Αμερικανών για παραχώρηση Βάσεων και χρήση Λιμενικών και άλλων εγκαταστάσεων καθώς και για την εγκατάσταση δεκάδων χιλιάδων στρατιωτών οι οποίοι θα υποστηρίζουν τις μελλοντικές επιχειρήσεις στο Ιράκ.

Με τις εκτιμήσεις ότι η αμερικανική παρουσία – σε περίπτωση επεμβάσεως στο Ιράκ – θα είναι μακροχρόνιος, η Τουρκία ανησυχεί για την παραμονή στο έδαφός της μιας μεγάλης δυνάμεως (90.000-150.000) και ιδιαίτερα σε περιοχή ευαίσθητη όπου υπερτερεί το Κουρδικό στοιχείο, με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον. Ο χειρότερος εφιάλτης των Τούρκων άρχισε να λαμβάνει σάρκα και οστά.

δ. Στην αγορά αντιβαλλιστικών βλημάτων ARROW, σκοπεύει να προβεί η Άγκυρα, προκειμένου να ευθυγραμμισθεί με το κοινό Αμερικανο-Ισραηλινό πρόγραμμα. Παράλληλα προτίθενται να προμηθευτούν υλικό προστασίας PBX πολέμου, εκσυγχρονισμό αεροσκαφών και αρμάτων.

Οι πρόσφατες αποφάσεις για υλοποίηση εξοπλιστικών προγραμμάτων, τα οποία εθεωρούντο ακυρωμένα λόγω κόστους, καταδεικνύει την εμμονή των Τούρκων στην μόνιμη επί δεκαετίες επιδίωξή τους για απόκτηση όσο το δυνατόν μεγαλύτερης στρατιωτικής ισχύος.

ε. Ο Τούρκος Πρόεδρος απέσυρε το βέτο στις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις οι οποίες αποτελούσαν εμπόδιο στην πρωθυπουργοποίηση του Ερντογάν.

στ. «Αμφισβητούμενο νησί» χαρακτηρίζουν την Λήμνο οι Τούρκοι, εκμεταλλευόμενοι τις αδυναμίες της Ελληνικής διπλωματίας, παρά την επισήμανση του αρμοδίου Ελληνικού Επιτελείου.

Η «γκριζοποίηση» του Βορειοανατολικού Αιγαίου, ενδέχεται να έχει γίνει αποδεκτή σιωπηρά σε Νατοϊκό περιβάλλον, χωρίς να αναλογίζεται κανείς τις μελλοντικές συνέπειες αυτού του εγχειρήματος. Παράλληλα άνοιξε η «κερκόπορτα» στο Βόρειο Αιγαίο με την αλλαγή της ονομασίας των

Δαρδανελίων από «Στενά» που ήσαν διεθνώς καθιερωμένα σε «Τουρκικά Στενά», ενέργεια η οποία έγινε αποδεκτή από το Ελληνικό ΥΠΕΞ!!!

ζ. Με τις επικείμενες επιχειρήσεις στο Ιράκ, η Τουρκία «βάζει στο μάτι» την πόλη του μαύρου χρυσού, θεωρώντας ευκαιρία την αρπαγή του Κιρκούκ από το Βόρειο Ιράκ, βλέψεις τις οποίες δεν σταμάτησε να έχει από τη δεκαετία του 1920, παρά τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ο «εφιάλτης» ο οποίος ακούει στο όνομα «Κούρδοι» αρχίζει να επανέρχεται έντονα στην Άγκυρα, με το ενδεχόμενο δημιουργίας Κουρδιστάν στο Βόρειο Ιράκ, εξέλιξη η οποία θα ενθαρρύνει τους Κούρδους της Τουρκίας να ζητήσουν την απόσχισή τους.

η. Οι ΗΠΑ στηρίζουν με κάθε τρόπο τον Ερντογάν στην προσπάθειά του να ελέγξει το Τουρκικό κράτος και παράλληλα χρησιμοποιεί το θέμα του Ιράκ – με όλες τις προεκτάσεις του – προκειμένου να πιέσουν την Άγκυρα να προχωρήσει σε λύση του Κυπριακού. Ανάλογες πιέσεις ασκούνται και την Ελληνική πλευρά.

Δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο να υπάρξουν αμερικανικές «πιέσεις» στην ελληνική πλευρά ώστε να υπάρξουν κάποιες υποχωρήσεις επιπλέον ώστε να «διευκολυνθεί» η κατάσταση στο εσωτερικό της Τουρκίας!!

θ. Αν και πιστός σύμμαχος των ΗΠΑ, στο ζήτημα της επιθέσεως κατά του Ιράκ, η Τουρκία δεν φαίνεται ιδιαίτερα «θερμή», αναλογιζόμενη τα προβλήματα τα οποία θα κληθεί να αντιμετωπίσει τόσο σε διπλωματικό όσο και πολιτικοοικονομικό επίπεδο.

Με την μεσολάβηση των Αμερικανών, «οι επίτιμοι Αμερικανοί» θα έχουν λαμβάνειν «οικονομικές» ενέσεις από το ΔΝΤ, εγγυήσεις για την Ευρωπαϊκή προοπτική τους, υποσχέσεις για την συμμετοχή τους στην συνεκμετάλλευση των πετρελαίων Μοσούλης και Κιρκούκ, επίλυση των ελληνοτουρκικών διαφορών στο Αιγαίο υπέρ των Τουρκικών θέσεων, ιδιαίτερα τη δέσμευση ότι δεν θα δημιουργηθεί αυτόνομο Κουρδικό κράτος στα νότια σύνορά της και τέλος το χάρισμα των χρεών προς τις ΗΠΑ. Παράλληλα επικαλούμενη τα ην συμφωνία

του 1926 με την Βρετανία για την Μοσούλη διεκδικεί μερίδιο ύψους 5,5 δις. δολάρια ετησίως. Ζητάει πολλά ;

ι. Παρέμβαση στη διαμάχη η οποία έχει ξεσπάσει στους κόλπους της τουρκικής πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας, σχετικά με το μέγεθος και το είδος της συμμετοχής της χώρας σε μια επέμβαση στο Ιράκ, πραγματοποίησε με βαρυσήμαντες δηλώσεις ο Πρόεδρος της Τουρκίας.

Δεν αποκλείεται η «σχετική παρέμβαση» να εντάσσεται στο συνηθισμένο ανατολικό παζάρι με τις ΗΠΑ, προκειμένου να αποσπάσει το δυνατόν περισσότερα ανταλλάγματα.

ια. Με διαρροές μεταξύ των βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος ψηφίσθηκε από την Εθνοσυνέλευση η άδεια εισόδου στην χώρα σε Αμερικανούς στρατιώτες.

Ευαίσθητες ισορροπίες προσπαθεί να καλύψει η Κυβέρνηση Ερντογάν εν όψει της επιθέσεως κατά του Ιράκ.

3. ΚΥΠΡΟΣ

α. Έντονες πιέσεις ήσκησε η Αθήνα στην Λευκωσία για την αναβολή των προεδρικών εκλογών και την παράταση της θητείας του νυν Προέδρου. Με ανακοίνωσή του ο Κληρίδης θέτει εκ νέου υποψηφιότητα για την προεδρία στις εκλογές του Φεβρουαρίου 2003 για περίοδο 16 μηνών, προκειμένου να χειρισθεί το μείζον εθνικό θέμα. Ραγδαίες εξελίξεις και εντάσεις δημιούργησε η υποψηφιότητά του για το προεδρικό αξίωμα του Γενικού Εισαγγελέα κ. Μαλκίδη, στενότερα συνεργάτη του Κύπριου Προέδρου.

Οξύτατες αντιπαραθέσεις και εντάσεις αναμένονται από τη διάσπαση των δύο ανδρών, στις οποίες εμπλέκεται και το εθνικό θέμα της επιλύσεως του Κυπριακού.

β. Σοβαροί τριγμοί δημιουργούνται στην κατεχόμενη Κύπρο μετά την απόφαση της Συνόδου Κορυφής της Κοπεγχάγης για την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Οι συνεχείς διαδηλώσεις οι οποίες πραγματοποιούνται και ζητείται η παραίτηση του Ντεκτάς είναι ενδεικτικές του κλίματος που έχει διαμορφωθεί στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα.

Παρά το γεγονός της απομονώσεως του Ντεκτάς από τον Τουρκοκυπριακό λαό, η Άγκυρα θα συνεχίσει να του παρέχει την αμέριστη πολιτική της υποστήριξη, δεδομένου ότι η παρουσία του αποτελεί εγγύηση για την μη ένταξη του κατεχομένου τμήματος της Κύπρου στην ΕΕ, προ της εντάξεως της Τουρκίας.

γ. Σύμφωνα με τον αρμόδιο Επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης Φερχόϊγκεν, άρνηση στο σχέδιο Ανάν, σημαίνει άρνηση και στην ένταξη. Την υπόψη δήλωση ανασκεύασε ο ανωτέρω Γερμανός αποσυνδέοντας το θέμα της ένταξης.

Η στροφή 180 μοιρών του Γερμανού Επιτρόπου με τη διευκρίνιση ότι η ένταξη της Κύπρου είναι αμετάκλητη και χωρίς προϋποθέσεις, εμβάζει σε υποψίες ενεργείας ξένου δακτύλου.

δ. Επιστολή στις ηγεσίες της Ελλάδος, Τουρκίας, Κύπρου και του ψευδοκράτους απέστειλε ο Γ.Γ. του ΟΗΕ δηλώνοντας την πεποίθησή του ότι μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου υπάρχει δυνατότητα για πλήρη διακανονισμό ώστε όταν γίνει η πράξη ένταξης η Κύπρος να έχει επανενωθεί. Ζητεί επτά εντατικές διαπραγματεύσεις το πρώτο δίμηνο του 2003. Το πολιτικό παρόν του κατοχικού ηγέτη προβληματίζει σοβαρά την Αθήνα.

Η δήλωση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου - ο οποίος ευρέθη στην Αθήνα - ότι η Τουρκία απέτυχε να επιδείξει εποικοδομητική στάση, όπως ο Κληρίδης στο σχέδιο Ανάν, απετέλεσε επιπρόσθετο μοχλό πίεσεως, χωρίς να παύσουν Ελλάς και Κύπρος να τηρούν πάντοτε μια επιφύλαξη για το ενδεχόμενο να υπάρξουν εκπλήξεις, καθόσον «η νύχτα βγάζει επισκόπους και η αυγή μητροπολίτες».

ε. Νέο γύρο συνομιλιών με τον Κύπριο Πρόεδρο άρχισε ο απεσταλμένος του ΓΓ του ΟΗΕ Ντεσότο, ο οποίος μετά παρέλευση αρκετών εβδομάδων παρέλαβε τις διαφοροποιήσεις των δύο πλευρών επί του σχεδίου Ανάν, από τους ηγέτες των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Αν και το σχέδιο Ανάν ικανοποιεί σε σημαντικότατο βαθμό τους Τουρκοκυπρίους και κατ'επέκταση την Τουρκία – ιδιαιτέρως τη δομή της νέας μορφής του κράτους στο καίριο θέμα του συνταγματικού, η διατήρηση της υφισταμένης καταστάσεως εξυπηρετεί τα μέγιστα τα συμφέροντα της Τουρκίας, λαμβανομένου υπόψη ότι ουδεμία μεταβολή θα επέλθει τόσο στην υπάρχουσα στρατιωτική δύναμη όσο και στο εδαφικό. Εκτιμάται επομένως ότι η Τουρκία δεν επιθυμεί την επίλυση του Κυπριακού έως τις 28 Φεβρουαρίου 2003, αναμένοντας – μετά από σχετικές διεργασίες «κάτω από το τραπέζι» - κάποιο ή κάποια σημαντικά οφέλη – ανταλλάγματα !!

στ. Σε νέα έκρηξη αλαζονείας προέβη ο Ντεκτάς, απειλώντας με παραίτηση σε περίπτωση που ασκηθούν πιέσεις από την Άγκυρα προκειμένου να αποδεχθεί το σχέδιο Ανάν.

ζ. Αλλαγή της τουρκικής πολιτικής στο Κυπριακό ανακοίνωσε η Άγκυρα ενώ αναθερμαίνεται το αμερικανικό ενδιαφέρον για συμφωνία λύσεως του πολιτικού προβλήματος της Κύπρου. Παράλληλα ο Ντεκτάς εμφανίζεται ανένδοτος και εξαπολύει επίθεση κατά του Ερντογάν, σημειώνοντας ότι δεν έχει καμιά εξουσία.

Η επιμονή του Ντεκτάς στην στρατηγική του ανικανοποίητου δεν εκτιμάται ως τυχαία, με την Ουάσιγκτον να επιδεικνύει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη διαδικασία επιλύσεως του προβλήματος. Μαύρο ή άσπρο πρόβατο στο τέλος ή το σουβλίζουν ή το τρώει ο λύκος !!

η. Εντατικές απευθείας συνομιλίες με στόχο την επίτευξη συμφωνίας μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου για την επίλυση του Κυπριακού, απεφασίσθησαν στην κατ'ιδίαν συνάντηση Κληρίδη-Ντεκτάς στην Λευκωσία, παρουσία του ειδικού συμβούλου του ΓΓ του ΟΗΕ Ντεσότο. Εξέλιξη η οποία δεν δύναται να αγνοηθεί αποτελεί για τον Αμερικανό Πρέσβη στην Αθήνα οι κινητοποιήσεις στα κατεχόμενα, οι οποίες σηματοδοτούν σημαντικές εξελίξεις στο Κυπριακό.

θ. Στην Σύνοδο Κορυφής της Κοπεγχάγης, η Κύπρος εξηρέθη από την Ευρώαμνα, προς ικανοποίηση της Άγκυρας, η οποία – παρά τον εκβιασμό- δεν προέβη σε υπογραφή της συμφωνίας λύσεως του Κυπριακού προβλήματος, όπως επιθυμούσε η Ελληνική πλευρά. Τα ανωτέρω προκύπτουν από σχετικά έγγραφα του Ελληνικού ΥΠΕΞ.

Με το συμπέρασμα της αρμόδιας διεύθυνσης του Ελληνικού ΥΠΕΞ, περί «ακρωτηριασμένης εντάξεως», η Κύπρος απεκλείσθη από την Ευρώαμνα με άπαντα τα συνακόλουθα, ακυρώνοντας την μεγάλη αυτή προσδοκία, καθόσον η Τουρκία με την μετονομασία του κειμένου της Άγκυρας σε κείμενο των Βρυξελλών έχει ρόλο και λόγο στις αποφάσεις της Ευρώαμνας όταν πρόκειται για τον ζωτικό της χώρο.

ι. Νέα σημαντική χρηματοδότηση υπεσχέθη στους Τουρκοκύπριους, σε περίπτωση επιλύσεως του Κυπριακού, ο αρμόδιος για τη διεύρυνση Γερμανός Επίτροπος Φερχόϊγκεν.

Με «μπαξίσινα» επιχειρείται από την ΕΕ να πεισθεί ο Ντεκτάς να αλλάξει στάση. Αιώνες τώρα έχουν συνηθίσει οι άνθρωποι στην ίδια τακτική!

ια. Στροφή της Άγκυρας υπέρ της αποδοχής του σχεδίου Ανάν προβλέπουν τα Ηνωμένα Έθνη και επιδιώκουν να κρατήσουν Αθήνα και Λευκωσία σε ετοιμότητα για υπογραφή, με οριακές μόνο τροποποιήσεις του υπόψη σχεδίου, άνευ διαταράξεως της ισορροπίας του.

4 . ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Το Μαυροβούνιο ακολούθησε τελικά τα βήματα της Σερβίας, με αποτέλεσμα οι διεξαχθείσες προεδρικές εκλογές να κηρυχθούν άκυρες, λόγω χαμηλής προσελεύσεως των ψηφοφόρων, παρά τη διαφημιστική «καμπάνια» από ΟΑΣΕ και ΕΕ για την προσέλκυση στις κάλπες.

Η ακυβερνησία η οποία έχει επέλθει στην Γιουγκοσλαβία, μετά την αποτυχία των προεδρικών εκλογών σε Σερβία και Μαυροβούνιο, δημιουργεί τον κίνδυνο μη πραγματοποίησης του συμφωνημένου μετασχηματισμού σε «χαλαρή» συνομοσπονδία, κατάσταση η οποία εξυπηρετεί κατά τα φαινόμενα τον Τζουγκάνοβιτς.

β. Φονικές εκρήξεις σε Σκόπια και Κόσοβο υπογραμμίζουν δραματικά ότι οι εστίες «φωτιάς» στη Βαλκανική παραμένουν άσβηστες και η ασφάλεια – σταθερότητα αργούν πολύ ακόμη. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εν τω μεταξύ, με συστάσεις στους ηγέτες της περιοχής τους καλεί να μην παραβλέπουν την μάστιγα της διαφθοράς.

Δύο χρόνια μετά την προκληθείσα αιματοχυσία στα Σκόπια – στο όραμα της «Μεγάλης Αλβανίας» - επιβεβαιώνεται ότι τα Βαλκάνια εξακολουθούν να παραμένουν η πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης.

γ. Εκτός λειτουργίας ετέθη από τις Βουλγαρικές αρχές ένας αντιδραστήρας του εργοστασίου Κοζλοντούϊ, μετά από διαρροή που σημειώθηκε στο σύστημα ψύξεως.

δ. Η περιοδεία του Έλληνα ΥΠΕΞ στα δυτικά Βαλκάνια, ως προεδρεύοντος Υπουργού Εξωτερικών της ΕΕ, αποσαφήνισε το μήνυμα το οποίο προωθεί η Ελλάδα προς την περιοχή, προκειμένου να διασφαλίσει όσο το δυνατόν συνθήκες σταθεροποίησης στο ευμετάβλητο Βαλκανικό περιβάλλον.

5 . ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Η Βρετανία θεωρεί πιθανό πόλεμο κατά του Ιράκ εντός του θέρους, παρόλο που στην περίοδο εκείνη, επικρατούσες υψηλές θερμοκρασίες θα δυσχεράνουν τις επιχειρήσεις. Εν τω μεταξύ στο Λονδίνο παρευρέθησαν εκπρόσωποι της Ιρακινής αντιπολίτευσης (από πολιτικό, θρησκευτικό και εθνοτικό φάσμα του Ιράκ), προκειμένου να θέσουν τις βάσεις για Κυβέρνηση στην μετά Σαντάμ εποχή.

Οι Ιρακινές αντιπολιτευτικές δυνάμεις πρέπει να ανησυχούν ιδιαίτερα στην προοπτική στα προβλήματα τα οποία θα προκύψουν με τη δημιουργία ομοσπονδιακού κράτους – με παράλληλη λύση του Κουρδικού προβλήματος – καθώς η Αμερικανική παρουσία εκτιμάται ως λίαν έντονη στη μετά Σαντάμ εποχή.

β. Αναπάντητα ερωτήματα αλλά παράλληλα καλή συνεργασία με το Ιράκ διαπιστώνεται από μια πρώτη ανάλυση της σχετικής εκθέσεως της Βαγδάτης από το δίδυμο των επικεφαλής επιθεωρητών. Ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ διαβεβαίωσε ότι η χώρα του δεν θα ενεργήσει μονομερώς. Το Ιράκ από την πλευρά του κατηγόρησε Ουάσιγκτον και Λονδίνο ότι ψεύδονται, δηλώνοντας πανέτοιμο για να δώσει όλες τις αναγκαίες διευκρινίσεις.

Οι σκοπιμότητες και τα ερωτηματικά τα οποία δημιουργούνται για την σχεδιαζόμενη επιχείρηση κατά του Ιράκ έχουν αρχίσει να αυξάνονται και στο εσωτερικό των ΗΠΑ καθώς οι προβαλλόμενες «αποδείξεις» θεωρούνται αναξιόπιστες και ουδείς «κάνει κουβέντα για το πετρέλαιο». Το γεγονός ότι το Ιρακινό πετρέλαιο στοιχίζει περίπου ένα (1) δολάριο το βαρέλι, έναντι πέντε (5) δολαρίων της Κασπίας, δημιουργεί τεράστια ερωτηματικά.

γ. Παρά τον ανηλεή «βομβαρδισμό» τους από τα ΜΜΕ με εικασίες και πληροφορίες από τον επαπειλούμενο πόλεμο στο Ιράκ, κομάντος των ΗΠΑ εκπαιδεύονται στην Ουγγαρία, προετοιμαζόμενοι για την ανατροπή του Σαντάμ.

Ποδαρικό με πολεμικό παροξυσμό έκανε το 2003 με κοινά αεροναυτικά γυμνάσια ΗΠΑ –Ισραήλ – Τουρκίας.

δ. Αναίμακτη ανατροπή του Σαντάμ επεξεργάζονται από κοινού ΗΠΑ – Ρωσία, επιθυμώντας να αποφύγουν τις αρνητικές συνέπειες μιας στρατιωτικής επεμβάσεως, σύμφωνα με δημοσιεύματα του Ιρακινού τύπου.

Η τηρούμενη «σιγή ιχθύος» από την Ουάσιγκτον ενδέχεται να επιβεβαιώνει την.... «ψαρόσουπα» του Ιρακινού δημοσιεύματος.

ε. Την νέα «καταιγίδα της ερήμου», προανήγγειλε ο Αμερικανός Πρόεδρος, προειδοποιώντας τον Ιρακινό ομόλογό του ότι «πλησιάζει η ημέρα της κρίσεώς του». Παράλληλα οι αμερικανικές δυνάμεις εντείνουν τις «ψυχολογικές επιχειρήσεις» με σκοπό να πείσουν τους Ιρακινούς να μην αντισταθούν στην επικείμενη στρατιωτική επέμβαση.

Οι πυρετώδεις προετοιμασίες για τον «πόλεμο του πετρελαίου» έχουν δημιουργήσει προβληματισμούς για τη διάρκεια των επιχειρήσεων, τις αναμενόμενες επιπτώσεις στην τιμή του μαύρου χρυσού και το ενδεχόμενο προκλήσεως υπονομεύσεως πετρελαιοπηγών σε Ιράκ και γειτονικές Αραβικές χώρες (Σ.Αραβία – Κουβέϊτ κ.α.). Τα πραγματικά αποθέματα του Ιράκ τα οποία δεν έχουν ανακαλυφθεί λόγω πολέμων, κυρώσεων κ.λ.π. ανέρχονται σε 220 δις. βαρέλια.

στ. Η ομάδα των επιθεωρητών του ΟΗΕ συνεχίζοντας καθημερινώς το έργο τους, δεν έχουν ανακαλύψει ουδέν το μεμπτόν στο οπλοστάσιο του Ιράκ, ενώ συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό οι προετοιμασίες Αμερικανών και Βρετανών υπό μορφή ασκήσεων στην έρημο του Κουβέϊτ.

ζ. Επιφυλακτική θέση υιοθέτησαν ΗΠΑ – Βρετανία έναντι στην εύρεση 12 κεφαλών βλημάτων με ίχνη χημικών ουσιών, τις οποίες ανακάλυψαν οι επιθεωρητές του ΟΗΕ σε αποθήκη αναμένοντας το πόρισμα της εξετάσεως στην οποία θα υποβληθούν. Η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας χαρακτήρισε κάθε κρίση για το υπόψη θέμα πρόωρη.

η. Την Ελληνική Προεδρία της ΕΕ ενημέρωσε ο επικεφαλής των επιθεωρητών του ΟΗΕ για την πορεία των ελέγχων στο Ιράκ. Η Ουάσιγκτον πιέζει την ομάδα προς

επίσπευση των διαδικασιών οι οποίες ενδεχομένως να οδηγήσουν σε ειρήνη. Η Ρωσία ανησυχώντας απέστειλε αντιπροσωπεία στην Βαγδάτη για να μεταπειθεί την ηγεσία προς συμφωνία σε «κάτι χειροπιαστό», ενώ η Τουρκία – επιθυμώντας να δείξει ότι «παίζει» ενεργό ρόλο στις εξελίξεις της περιοχής – έχει ήδη αποστείλει στρατό στα σύνορά της με το Β.Ιράκ.

θ. Στην πραγματοποιηθείσα στην Κωνσταντινούπολη περιφερειακή διάσκεψη των Υπουργών των χωρών της Μέσης Ανατολής, με αντικείμενο την αποτροπή πολέμου στο Ιράκ (Τουρκία – Σ.Αραβία – Ιορδανία – Αίγυπτος – Συρία – Ιράν), ζήτησαν από την Βαγδάτη να αποδείξει ότι ανταποκρίνεται στην σχετική (1441) απόφαση του ΟΗΕ για να αποφευχθεί ο πόλεμος. Παράλληλα Ρωσία και Κίνα εμφανίζονται να προσχωρούν στην αντιπολεμική λογική του Γαλλογερμανικού άξονα με αποτέλεσμα οι ΗΠΑ να κινδυνεύουν να απομονωθούν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Σε θρυαλλίδα των μεγάλων εξελίξεων οι οποίες ενδεχομένως κρίνουν την τελική έκβαση της κρίσεως στο Ιράκ, τείνουν να μετατραπεί η υποβάθμιση της αντιπολεμικής στάσεως του Γαλλογερμανικού άξονα, από τις ΗΠΑ, αμφισβητώντας - δια του ΥΠΕΞ της χώρας – και προσπαθώντας να εμφανίσουν τον ανωτέρω άξονα ως «γηραιά Ευρώπη».

ι. Μετά την εκδήλωση της κοινής Γαλλογερμανικής στάσεως και της επιστολής των «οκτώ» της ΕΕ οι οποίοι τάσσονται με τις ΗΠΑ στον πόλεμο κατά του Ιράκ, η Ουάσιγκτον πανηγυρίζει για το δημιουργηθέν ρήγμα στις Ευρωπαϊκές χώρες, καθώς αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει ενιαία ευρωπαϊκή πολιτική. Η προσπάθεια του Αμερικανού ΥΠΕΞ επί μία ώρα να πείσει σχεδόν όλα τα μέλη του ΣΑ, παρουσιάζοντας στοιχεία κατά του Ιράκ, δεν επέφερε το αναμενόμενο αποτέλεσμα για την αναγκαιότητα του πολέμου.

Οι χώρες οι οποίες τον παρελθόντα Νοέμβριο ψήφισαν ομόφωνα στο ΣΑ υπέρ των ΗΠΑ, δεν δείχνουν τώρα πρόθυμες να συμπράξουν με την Ουάσιγκτον. Οι διατηρούμενες επιφυλάξεις από την Ευρώπη για τον επερχόμενο πόλεμο, εντοπίζονται κυρίως στην «επόμενη ημέρα» του πολέμου, καθώς οι αναμενόμενες περιφερειακές ανακατατάξεις εκτιμάται ότι θα δημιουργήσουν κρίση μετά τις πρώτες ημέρες του πολέμου.

ια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ενέκρινε κονδύλιο ύψους 7,95 εκατ. Ευρώ για τη διενέργεια των Παλαιστινιακών εκλογών, οι οποίες θεωρείται απίθανο να διεξαχθούν όσο παραμένει ο Ισραηλινός στρατός στα αυτόνομα Παλαιστινιακά εδάφη.

ιβ. Αναπροσαρμόζεται το «αμυντικό δόγμα» του Ισραήλ στις συνθήκες των καιρών, με αρκετά χαρακτηριστικά τα οποία θυμίζουν το αντίστοιχο αμερικανικό. Με τις διαπιστώσεις της στρατιωτικής ηγεσίας ότι οι σημερινές απειλές για το Ισραήλ απομακρύνθηκαν από τα σύνορά του, έχει δοθεί προτεραιότητα στην αντιμετώπιση των «ασύμμετρων απειλών». Αναπροσαρμόζονται οι αρχές του «καθολικού πολέμου» με κατάρτιση σχεδίων προς κατάληψη ξένων εδαφών, προληπτικές αεροπορικές επιθέσεις σε μεγάλες αποστάσεις και χρήση πυρηνικών όπλων.

ιγ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απέρριψε τον ισχυρισμό του Ισραηλινού Πρωθυπουργού ότι οι Ευρωπαίοι μεροληπτούν υπέρ των Παλαιστινίων ενώ αρνήθηκε να δώσει συνέχεια στο θέμα, θεωρώντας ότι οι σχετικές δηλώσεις είχαν προεκλογική σκοπιμότητα.

ιδ. Νικητής των Ισραηλινών εκλογών, ο Σαρόν, αρχίζει επισήμως τις διαπραγματεύσεις για την συγκρότηση «εθνικής ενότητας» ενώ ο Ισραηλινός στρατός κλιμακώνει την «αντιτρομοκρατική» επιχείρηση «Θερμός Χειμώνας» στα αυτόνομα Παλαιστινιακά εδάφη.

6. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Η νέα Ευρώπη θα είναι ακόμη πιο πολυπληθής, πολυπολιτισμική, θα ταυτίζεται (σχεδόν εξ ολοκλήρου) με τα όρια της Ηπείρου και θα περιλαμβάνει πληθυσμό 450 εκατ. πολιτών. Είναι γεγονός ότι η Σύνοδος Κορυφής της Κοπεγχάγης θέσπισε αρκετές μεταβατικές περιόδους για τα νέα μέλη, οι οποίες αναφέρονται σε οικονομικές δραστηριότητες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία θα «ξεπροβάλει» το μεθεπόμενο έτος, θα είναι διαφορετική. Θετική στα οικονομικά αγαθά της ελευθερίας, της ασφάλειας,

της δημοκρατίας. Ερωτηματική στην κοινοτική συνοχή – δείγματα ήδη ενεφανίσθησαν – με το πνεύμα της «κοινοτικής αλληλεγγύης» παρόν. «Κρεμάστε τον αδελφό μου, γιατί εγώ ζαλίζομαι»!!!

β. Τα Βαλκάνια, το μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης θα συνεχίσουν και το 2003 την μακρά τους πορεία προς την «όαση» της ενσωματώσεως στις δυτικές δομές και σταθερότητα, με την Ελληνική προεδρία να σέρνει την Βαλκανική άμαξα, προς την Ευρώπη.

γ. Ο νέος κοινοτικός κανονισμός σχετικά με τους λαθρομετανάστες προβλέπει την απέλαση για 12 μήνες στην χώρα μέσω της οποίας εισήλθαν παράνομα.

Τα προβλήματα αναμένεται να αυξηθούν σε Ελλάδα και Ιταλία, καθόσον το μεγαλύτερο μέρος των λαθρομεταναστών εισέρχεται στην ΕΕ μέσω των χωρών αυτών.

δ. Σε συνέντευξη στην Γαλλική εφημερίδα «MONT» ο Έλληνας Πρωθυπουργός ετάχθη ανεπιφύλακτα υπέρ της εντάξεως της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αναλύοντας ιστορικά ότι η Τουρκία είναι Ευρωπαϊκή δύναμη από τον 16^ο αιώνα!!

Εξηγήσεις απαιτούνται εάν στη δημιουργία της Ευρώπης συνέβαλε η Οθωμανική Αυτοκρατορία δια της...Τουρκοκρατίας.

ε. Με καλούς οιωνούς στην «ατζέντα» και κακούς στην οργάνωση άρχισε η Ελληνική προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρουσία του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Κατά της «πρεμιέρα» εξεπέμφθησαν θετικά μηνύματα σε ότι αφορά στην σύγκλιση των στόχων της Ελληνικής προεδρίας με τον ευρύτερο Ευρωπαϊκό προβληματισμό.

Η Ελληνική προεδρία θα κληθεί να διαχειριστεί την σφοδρή αντιπαράθεση μεταξύ των εταίρων για την κατανομή των εξουσιών μεταξύ Επιτροπής και Συμβουλίου Κορυφής ενώ παράλληλα θα ληφθούν κρίσιμες αποφάσεις για το

μέλλον της Ευρώπης. Προσοχή στα στραβοπατήματα και ιδιαίτερα στις...ελεύθερες πτώσεις...χωρίς αλεξίπτωτο.

στ. Η επιμονή του Έλληνα Πρωθυπουργού για την αποφυγή του πολέμου κατά του Ιράκ έτυχε της πλήρους αποδοχής της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Στρασβούργο.

ζ. Η Γαλλία και η Γερμανία ανακοίνωσαν – στο πλαίσιο των 40 ετών επανασυμφιλίωσής τους – μια σειρά μέτρων ώστε να συσφιχτούν περισσότερο οι σχέσεις τους, και να τις θέτουν στο επίκεντρο των εξελίξεων για τη διευρυμένη Ευρώπη. Στο αναφερθέν σχήμα εντάσσεται και η Γαλλική πρωτοβουλία για κινητοποίηση της ΕΕ ώστε να διαμορφωθεί κοινή θέση υπέρ της αποτροπής του πολέμου στο Ιράκ, ενώ αίσθηση προκάλεσε η διαφωνία των δύο ισχυρών ανδρών σχετικά με την σχεδιαζόμενη επέμβαση στην Βαγδάτη.

η. Την χειρότερη θέση στη διαφθορά μεταξύ των Ευρωπαίων εταίρων κατέχει η Ελλάδα στον κατάλογο τον οποίο δημοσιεύει κάθε χρόνο ο μη κυβερνητικός οργανισμός «Διεθνής Διαφάνεια» και αφορά στον βαθμό διαφάνειας.

Η υπεροχή του ελληνικού ελαιόλαδου σε σχέση με τα λοιπά, αποδεικνύεται καιστο λάδωμα!!!

θ. Πενήντα εκατομμύρια μετανάστες από τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ θα αναζητήσουν εργασία τα επόμενα χρόνια στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των αρμοδίων Υπουργών. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα, έως το 2015 οι αλλοδαποί θα ανέλθουν σε 3,5 εκατομμύρια!!!

ι. Στην αναθεώρηση της Ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση μέσω της ενισχύσεως των «ευέλικτων» εργασιακών μορφών και στην ανάγκη συνεχούς μεταρρυθμίσεως των συνταξιοδοτικών συστημάτων κατέληξαν οι Υπουργοί Εργασίας των 15 κρατών στο Ναύπλιο.

ια. Διχασμένες εμφανίζονται οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο θέμα του Ιράκ και της διαδικασίας η οποία πρέπει να ακολουθηθεί. Ήδη οκτώ χώρες (τρεις υπό ένταξη, Τσεχία – Ουγγαρία – Πολωνία), προσδέθηκαν στο άρμα των ΗΠΑ, γεγονός το οποίο δημιούργησε κλίμα ευφορίας για το ρήγμα στην ΕΕ.

Η υποστήριξη των «τριών» στα σχέδια της Ουάσιγκτον ασφαλώς και αποτελεί «εξόφληση γραμματίου τους» προς τις ΗΠΑ, μετά την εξασφάλιση σημαντικών κονδυλίων. Η συνολική στάση των «οκτώ» ενισχύει τις φυγόκεντρες δυνάμεις στον κόλπο της ΕΕ με απρόβλεπτες συνέπειες για το μέλλον της συνοχής της.

ιβ. Χάος επικρατεί στο ΝΑΤΟ μετά την νέα απόρριψη από Γαλλία, Γερμανία και Βέλγιο, των Αμερικανικών αιτημάτων για παροχή στρατιωτικών διευκολύνσεων αλλά και **για την προστασία της Τουρκίας** ενόψει επικείμενης στρατιωτικής επεμβάσεως στο Ιράκ.

7. Η.Π.Α.

α. Στην ανάπτυξη αντιπυραυλικής ασπίδας πρόκειται να προχωρήσει η Ουάσιγκτον, αδιαφορώντας για την κριτική της Ρωσίας ή τις εσωτερικές αντιδράσεις για το υψηλό κόστος. Η Μόσχα υποστηρίζει ότι οι ΗΠΑ θα αποσταθεροποιήσουν με το πρόγραμμά τους την ισορροπία των αμυντικών εξοπλισμών.

β. Στο Πεντάγωνο επικρατούν διστάμενες απόψεις για το εάν είναι σκόπιμο να πληρώνονται Ευρωπαίοι δημοσιογράφοι ώστε να γράφουν ευνοϊκά ρεπορτάζ και εάν πρέπει να προσλαμβάνονται «εργολάβοι» για τη διοργάνωση διαδηλώσεων υπέρ της Ουάσιγκτον. Παράλληλα εκπονούνται σχέδια για δυσφήμιση και υπονόμηση Ισλαμικών Σχολών και Τζαμιών, θεωρούμενα ως Κέντρα αντιαμερικανισμού. Εκατομμύρια δολάρια έχουν διατεθεί για την εξαγορά φυλάρχων στο Ιράκ.

Όπου δεν αποδίδει η προπαγάνδα, η αποτελεσματικότητα του χρήματος είναι τεράστια, διότι «το λάδι» δεν κάνει καλό μόνο στην καρδιά αλλά και στην «τσέπη».

γ. Το ΝΑΤΟ στην Κύπρο προ της εντάξεως της Μεγαλονήσου στην ΕΕ είναι μια από τις ραγδαίες εξελίξεις τις οποίες προωθούν στο παρασκήνιο οι Αμερικανοί, καθόσον οι ημερομηνίες εξευρέσεως λύσεως στο Κυπριακό κυλούν έως τώρα άπρακτες.

Η νέα αρχιτεκτονική αμερικανικής ασφαλείας στην Κύπρο, δεν σχεδιάζεται τυχαία. Οι Αμερικανοί θεωρούν στρατηγικής σημασίας την νήσο για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής και όχι μόνον.

δ. Πληθαίνουν οι καταγγελίες για μυστική προετοιμασία συστημάτων μαζικής καταστροφής σε τρία εργοστάσια των ΗΠΑ, με κατασκευές νέας γενιάς πυρηνικών όπλων ειδικά σχεδιασμένων για συμβατικούς πολέμους.

Η επόμενη κρίσιμη δοκιμή των νέων πυρηνικών δεν αποκλείεται να γίνει στο Ιράκ, σε συνέχεια του Αφγανιστάν και Κοσόβου. «Ρημάζουν» τον κόσμο με τα πυρηνικά, επειδή είναι σίγουροι ότι δεν υπάρχει πιθανότητα να πληγούν οι ΗΠΑ με τα ίδια όπλα.

ε. Παραιτήθηκε (ή τον παραίτησαν) ο πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Κίσινγκερ, στον οποίο είχε ανατεθεί ως επικεφαλής επιτροπής, η έρευνα για τα γεγονότα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου.

Ο διορισμός του πρωταθλητού της μυστικοπάθειας, ο άνθρωπος ο οποίος έλεγε ψέματα «με τον ρυθμό που οι λοιποί άνθρωποι αναπνέουν», διορίστηκε σε επιτροπή, τα αποτελέσματα της οποίας θα ήσαν προδεδικασμένα ψευδή. Εντυχώς που...παραιτήθηκε.

στ. Στο Κατάρ μεταφέρει το στρατηγείο της η Κεντρική Διοίκηση του Αμερικανικού

Στρατού η οποία αναμένεται να επωμισθεί το κύριο βάρος της σχεδιαζόμενης εκστρατείας κατά του Ιράκ.

ζ. Σε διπλωματικό επίπεδο συνεχίζονται οι προσπάθειες για εκτόνωση της κρίσεως στην Κορεατική Χερσόνησο, με την Β.Κορέα να επιδιώκει άμεσες συνομιλίες με τις ΗΠΑ και την Ουάσιγκτον να προσπαθεί να θέσει το ζήτημα στο Σ.Α. του ΟΗΕ.

η. Η αμερικανική θέση στο ζήτημα του Ιράκ είναι ξεκάθαρη. Δεν έχει σημασία τι βρήκαν ή τι θα βρουν οι επιθεωρητές αλλά εάν η Βαγδάτη συμμορφώνεται με τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Εν αναμονή της νέας εκθέσεως των επιθεωρητών και ενώ η αντιπαράθεση μεταξύ ΗΠΑ και Ευρώπης κινδυνεύει να οδηγηθεί σε ρήξη με αφορμή το Ιράκ, μειώνεται αλλά παραμένει υψηλά η υποστήριξη των Αμερικανών στον Πρόεδρο Μπους.

Τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν πάνω από το Ιράκ και το 2003 αρχίζει με συνθήκες αβεβαιότητας και με την προοπτική ενός πολέμου ο οποίος δεν αποκλείεται να πολλαπλασιάσει τα υφιστάμενα προβλήματα, τόσο στην παγκόσμια οικονομία (πετρέλαιο) όσο και στην ευρεία περιοχή της Μέσης Ανατολής.

θ. Δέκα χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ «έσυρε» στο αμερικανικό άρμα ο Αμερικανός ΥΠΕΞ, πριν τελειώσει την παρουσίαση των αποδείξεων, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στον ΟΗΕ.

Παρά το γεγονός ότι η διεθνής κοινότητα καλείται να «χωνέψει» τα στοιχεία Πάουελ, οι μικροί «επείσθησαν», όχι όμως οι μεγάλοι.

ι. Παγκόσμια συγκίνηση προκάλεσε η τραγωδία του διαστημόπλοιου «ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ». Η ΝΑΣΑ εξακολουθεί να ερευνά τα αίτια της τραγωδίας.

8. ΡΩΣΙΑ

α. Η διακίνηση των ναρκωτικών ουσιών είναι από τα πλέον σοβαρά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η ρωσική κοινωνία. Δώδεκα χρόνια μετά την πτώση της ΕΣΣΔ, η Ρωσία αποτελεί παράδεισο για τους εμπόρους ναρκωτικών. Σύμφωνα με εκτιμήσεις εμπειρογνομόνων, η Ρωσία διαθέτει 3-4 εκατομμύρια χρήστες.

Η αχανής έκταση της χώρας ευνοεί την ανάπτυξη των ναρκωτικών καθώς και την μεταφορά τους από τις χώρες παραγωγής.

β. Μετά τις αποκαλύψεις του αρχηγού της Ρωσικής Μυστικής Υπηρεσίας περί παρανόμου δραστηριότητας των Τούρκων και της χρήσεως των τουρκικών θρησκευτικών οργανώσεως ως προκάλυμμα από την Τουρκική Μυστική Υπηρεσία MIT και την CIA, νέα υπόθεση κατασκοπείας ήλθε στο φως και αφορούσε σε καταδίκη για κατασκοπεία εις βάρος της Αρμενίας, Τούρκου υπηκόου.

Οι κοινές επιχειρήσεις CIA και MIT αποτελούν αδιάψευστες ενδείξεις ενός ακήρυκτου πολέμου μεταξύ των μυστικών υπηρεσιών στην περιοχή του Καυκάσου και γενικότερα της Κεντρικής Ασίας, όπου τα αμερικανικά συμφέροντα – ταυτιζόμενα εν πολλοίς και με τα τουρκικά – αποβλέπουν στη διάβρωση της ρωσικής επιρροής στην περιοχή.

γ. Επίσημη επίσκεψη στην Ρωσία πραγματοποίησε ο Ιάπωνας Πρωθυπουργός, όπου συζητήθηκαν με τον Ρώσο Πρόεδρο οι προοπτικές συνεργασίας των δύο χωρών σε διεθνές επίπεδο. Το Τόκιο δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για τις ρωσικές πετρελαιοπηγές και προτίθεται να εφοδιάζεται με «μαύρο χρυσό» από τη Μόσχα για να μειώσει τις εισαγωγές από την Μ.Ανατολή.

δ. Νέα διπλωματική πρωτοβουλία ανέλαβε η Ρωσία στην Β.Κορέα προκειμένου να επιλυθεί η κρίση η οποία προέκυψε με τις ΗΠΑ, σχετικά με τους πυρηνικούς αντιδραστήρες.

Η «ήσυχη διπλωματία» τείνει να αντικαταστήσει τις πομπώδεις δηλώσεις των αρμοδίων.

9. ΑΣΙΑ

α. Το νέο αμυντικό δόγμα της Κίνας είναι σε ισχύ από το 2000 και το Πεκίνο δημοσιοποίησε τέλος του 2002 τις λεπτομέρειες για την νέα αμυντική πολιτική της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Ειρηνική ανάπτυξη, ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική και αμυντικός προσανατολισμός των Ενόπλων Δυνάμεων, συνθέτουν το τρίπτυχο της Κινεζικής ηγεσίας εντός και εκτός συνόρων.

β. Σε περίοδο βελτιώσεως της συνεργασίας σε στρατιωτικό επίπεδο ευρίσκονται Κίνα και ΗΠΑ μετά από την περυσινή δυσχερή περίοδο, όπου οι σχέσεις είχαν φθάσει στο ναδίρ, με αφορμή την σύγκρουση κατασκοπευτικού αμερικανικού αεροσκάφους με κινεζικό μαχητικό.

γ. Ενώ όλα τα μάτια είναι στραμμένα στην κρίση με το καθεστώς του Ιράκ, ο Αμερικανός ΥΕΘΑ, προειδοποίησε ότι είναι πιθανός ένας πόλεμος σε δύο μέτωπα, αφού η Β.Κορέα θεωρείται εξίσου απειλητική με το Ιράκ. Παράλληλα άρχισαν συνομιλίες μεταξύ Βορείου και Νοτίου Κορέας με αντικείμενο την πυρηνική κρίση. Η κυβέρνηση της Β.Κορέας σκλήρυνε την στάση της στη διεθνή κοινότητα καθώς ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από την συνθήκη μη διαδόσεως των πυρηνικών όπλων.

δ. Κορυφώνονται σε ανησυχητικό βαθμό οι ανταλλασσόμενες απειλητικές «κορώνες» Ουάσιγκτον – Β.Κορέας. Η τελευταία διεμήνυσε ότι οι προληπτικές επιθέσεις δεν αποτελούν αποκλειστικό δικαίωμα των Αμερικανών.

Το νέο θρίλερ το οποίο άρχισε τον παρελθόντα Οκτώβριο, με πρωταγωνίστριες την υπερδύναμη και την «κομμουνιστική όαση» της Κορεατικής Χερσονήσου, λαμβάνει ανησυχητικές διαστάσεις. Το επιχείρημα της Β.Κορέας ότι προσπαθεί να καλύψει ενεργειακές και μόνον ανάγκες της, δεν πείθει τις ΗΠΑ.

ε. Σε νέα δοκιμή βαλλιστικού πυραύλου μεσαίου βεληνεκούς ικανού να φέρει πυρηνική κεφαλή, προχώρησε η Ινδία, με αποτέλεσμα να αναζωπυρωθεί η κρίση με το Πακιστάν.